X ^{2}R^{1}æ̲bob̰e, -n, -a

^{x}rãbobbe s.

fågelskrämma

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924 Lövestad

+ råbobbe
s.

rǽ̲bob̲e, -en

utklådd fågelskrämma, som sätter ut på åkrarna för att skrämma fåglar.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

răck;

retʃ, –́eds.

–, –́en;

dar skul̠e va

rétʃ o hàl̠a i;

Hōr;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

răcka,

rètta, -ʹor, ròjte,

rojt,

Hörr,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

²ræ̆k̲a n ²ræ̆k̲or na räcka s.

Nyare uttal; det genuina är rȅtja.

răcka (i vān)

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

räcka
s.

rä̀tja -an -or -orna

färgvävt tygstycke.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

räcka
v.

rèt̲j̲a, rà̲te, ra̲t.

(byggelstār)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

räcka

rèʒʃa, -̀an, -̀or sb., -̀orna f.

tygräcka

-- - rȯ̀van, där ‿ va ‿ sòvta rèʒʒorna ‿ óm vävbommen, som di svepte tygräckorna kring.

R. J. 72. Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rãcka;

rètʒa, -an s.

-òr, -na;

o su skul̲e

ràtʒorna blè̠dʒas;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

²ra̮k̲a n or na   răcka s.

e̱n ska sve̱²va
²ra̮k̲an pø, na̱r e̱n
ha̱r ²vorpad

²Öved   FÅRS   № 287.   ²răka

H. Areskoug 1924

râcka,

rèffa, -àn s.

-òr, -ǹa,

dar brèda di

+ rèffoma,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

räcka

^{2}räffa, f., -n, pl. -ffor, -na,
1/ våplångd ,-räcka. en ^{2}räffa
^{2}vå̱lmal ; 2/ rad, följd.
hær kom ^{2}hẹ̱la ^{2}räffor ff^{2}ø̱ranes
me kl^{2}ø̱vniŋ.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

räcka

rètsʃa; pl. ~or f. sb.

tygräcka

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

răcka

rèkka, ̀-an, ̀-or, ̀-orna sb. f.

tygrăcka ; yngre. oförmjukad form.

du har stòlad rèkorna

Jfr lărftsrăcka

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

räcka;

rèffa, -´or, ròjte,

rojt;

han ròjte hals

o vele fàra pú

mi

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Röddinge Nils Bengtsson 1932.

råcka s.

ræ̀tj/a, -an, -or, -orna

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

räcka

s.

rèʃ̠ʒ̠a - ar -or -orna

(linneräcka)

et pá̠r rèʃ̠ʃ̠or ú̠d te blè̠dʒes

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

răcka
v.

rètʃa, ræ̀jte, ræjt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

rácka

ràtʒa; pl. ̀-or f. sb.

tygrácka

ràtʒor o. gárn tyg-

rácor och garn.

F. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

räcka
s.

rœ̀k̲a , -an

den under våvning befintliga tygrullen el. tygstycket el. det färdigvävda tyget i form av något hoprullat.

en l̲ìden rœ̀k̲a-ba̲ra

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

răcka II
s.

ja ska hàgka ræ̀k̲an

(firse den međ hankan)

dra ræ̀k̲an pá̲ (= svè̲ba
ràk̲an)

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

x räckebit

rèt̲j̲ebí̲d -en

bit av tygräcka.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

× räckebleka

²räffeblè̠dza, f., -n, pl. -dzor, -na, blekplats för väfnader.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

× räckebredsla

rèt̲j̲abrǽjsla, -an

plats där nyvävda linneräckor läggas ut till blekning.

sí̲n va de ta o drá̲ rèt̲j̲orna po rèt̲j̲abrǽjslan ---

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

+räckebleka

rèkebléga. -an

- gräsmatta där man lägger hemvävda linneräckor till sols".

Nr 1585 Tolänga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

5

Hanaas
ö Holg

+ räckepinn

rètʃepíŋ -en -a -ana

pinne varmed nyvävda linneräckor, som lades ut till blekning, fästes i marken.

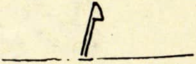

Sín va de te a drá rètʃorna på rètʃebræjslan a fèsta dom me rètʃepíŋana. Tolånga, Färs hd. Ellen Jönsson.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

räˊckepinne

pl. ræ̀k̲apɛ́ʒ̲a

av hassel utskurna pinnar med huvud, varvid nyvävda linneräckor fästes medelst hankar då de lägges ut till blekning.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

raʼckepinne II

rœ̀k̲epíʒ̲ana di skol̲a va
krà̲gada a fì̲na a skà̲lada.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

räckeplats

s.

ræ̀k̲aplás̲ , -en

plats där nyvävda linneräckor lägges ut till blekning.

dæn bí̲den som e dǽ̲n ù̲dan fǽ̲n de e ræ̀k̲aplás̲en.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd

Ingemar Ingers 1968

räckespade

rä̀tʃaspá

ett redskap vid skinnberedning

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

rä̆llepinne

Rä²ffsepiŋ, -en, -a

pinnar varmed linneräckorna fasthöllos på Rä²ffseplàs̲en

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

rälleplats

~~R~~ãttsaplàs̱, -en, -o~~R~~

fält varpå linneráckorna utlades till blekning

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

rãdas
v.

ja rãss ---   s-93

= jag är rädd, att ---

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

rãdas

res̲, res̲, rèd̲es, res̲

Språkprov, se 281.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

ræs̲ , e ræ̀s̲   rădas :

râdi

jæ e rǽs̲ dagaur

om̲ æ̀n̲a

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.   Nils Nilsson

rådas

res (res, rädes, res, imperat. res) dep., rådas.

Di jelpor ente ja södzor doktor, res ja.
res ente for od du komor ti forlöra! Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

rå̀dd

rå̋dd

“ja e ennte rå̀dd udan fårr..

S. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

rädd

rad̲ (neutr. saknas), -̀a

di‿ ble‿ so‿ forbáskada
ràd̲a ˜de blevo så för-
färligt rädda.
M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rädd
adj.

red̲ pl. -̀a

di va rèd̲a di skɑl̲a ge̲la

dó̲ vo̲re vi rèd̲a a se̲da har.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

rǎdd, a.

ræd

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

rădd
a.

raḏ pl. ˋ-a

di vo̱ra ràḏa

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

reuḏ
^{2}
∼a

rădd a.

ha e̱ du̱ ∼ fo̱r, pa̱g.^{2}

rădd

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

rädd
adj.

ræd̲

ǽst hæ jæ̲ ál̲ti' va̲d sæ
rǽd̲ for.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

răd̠d̠
a. -

ræd̠ pl. ̀-a

rǽd̠ om = aktsam om

æ sa va di ræ̀d̠a om ká̠rer fó̠r.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

rådd

rad ; neutr. saknas; -a

han‿va‿rád‿ȯm dom

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rädd

re̲d l. ^{1}re̲dor, m. och f.,
n. ret̲, pl. ^{2}re̲da, komp.
^{2}re̲dare, ^{2}re̲dast̲, rädd.

^{1}Ø̲fzed ^{2}bær̲ja o ble̲ ret̲.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

[illegible]

rǎdd

rad̲; n. saknas; pl. –̀a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

rãdda
vb.

rèd̲a, =, ˋ-ad

de‿ rèd̲a‿na de rãd-dade henne

M.f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

rädsla

r$\overset{2}{\text{æ̊}}$sla, f., -n, utan pl.,
rădsla.

Ja ha $\overset{2}{\text{a}}$lri k$\overset{2}{\text{u}}$nad set sp$\overset{2}{\text{ø}}$gze,
d$\overset{1}{\text{æ}}$rfor ha ja ih$\overset{1}{\text{e}}$lor $\overset{2}{\text{i}}$nte hat
r$\overset{2}{\text{æ̊}}$sla for ed. Frănninge. Fz.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

r²ǫusa r²ǫuste rǫust rãfsa vb

rǫ́usor

r²åfsa

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

räfsa

rɵ̀vs/a, -aɹ, -a, -ad
rɵ̀wsa, rɵ́wsəɹ, rɵ̀wsta

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

II

råfsa
vb.

ja‿ va ‿ uda ‿ o ‿
ròwsta skring ‿ trápan

jag var ute och råfsade
kring trappan

M. J. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

rāfsa
v.

ræ̀wsa

-ʊ- ?

Nr 1585 Tolänga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

råfsa

rɔ̀wsfa, -`ta, -t

Pres. -´or

Jfr ˣstråa

M. J. 75–

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

rãfsa;

rɞ̀wsa, -´or, -`tə, -t v.

di rɞ̀wstə mə

rì̲wor;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

rãfsa;

rɜ̀wsa, -ór, -̇ta, -t;

ja ska rɜ̀wsa

rustéffəd;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

råtsa

int. pret. pret. pfpt.

²rǫusa ²rǫuste rǫust v.

pres.

¹rǫuser

han ²fǫrde o ²rǫuste po ¹klǫveren

№ 287. ²råvsa

Öved FÄRS

H. Areskoug 1924.

rãfsa,

rß̀wsa, -́or, -̀te, -t,   ròwsa?

ja va ù̲de o rß̀wsa,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

råfsa v.

^{2}råvsa ~ ^{2}~d
^{2}~r

de va stort arbä o
~

råfsa

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

rāfsa
v.

rϑ̀wsa

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

II

råfsa
vb

so‿ ràwsta‿ da a
rà̱sor så råfsade i
strånger

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

råfsa

rö̀wsa, -̀ta, -t vb.

Formen rö̀wsa senast iakttagen hos m. f. 1938. Tillägg 1958.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

råfsa

rò̠vsa, rávsa. ´-or. rò̠vste. ro̠vst.

v.

dee jó̠rda kvel̠, vi ska ga a
rò̠vsa po tjò̠regá̠ren.
di e ù̠de i ø̀g̠ana a ró̠vsor.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

²rǫusa ²rǫuste rǫust råfsa r.

¹rǫusor

han e ²ude o ¹rǫusor ²stiðbana

²råfsa

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

˟råfse
sb.

ròwsa n.

hoprãfsat hó l. hopråfsad
sãd på stubbåker

M. f. 75

Jfr ˟stråe

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

räfsa

Den som räffsaderunt omrking ett sädstycke den fick alltid kvigkalvar det året som kom.

Nr 8656 Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1970

×rägräs

rǽgrǽs

(rajgräs?)

Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

r̲åkna

ràkna, = å.

r̲æ̀kna, = y.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. J. 71.

räkna

rä̀kna, =

K. s. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

råkna

rèḵna -ar, -a, -ad, råkna.

1. han sí̱dar a rèḵnar pǿj̱a.
2. fǫ̱r, nar vi va à̱la rèḵnada, i gàm̱le nà̱rstrums ti̱d ---

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

råkna

ri²gna (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., räkna.

Fränninge. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

råkna

²råk̲na (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., råkna.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

r$\overset{2}{e}$kna ~ $\overset{2}{\sim}$d räkna vb

~$\overset{2}{r}$

~ pö (påräkna)

räkna

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

rãkna
v.

rèk̲na -a -ad

ja rek̲na pa stèl̲nɪŋan ---

hum va snél̲or tɪ a rèk̲na

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

²rĕkna ²rĕkna ²rĕknad v.

²rĕknar rãkna

№ 289. FÅRS

²răkna

²Sövde H. Areskoug 1925.

râkna

ràkna , =

rakna ‿ rát̲ râkna

răā.

R. J. 21

Sôvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rȃkna

rìgna, =

År. rɪ̲̀gna[1] K.f. 99

rigna ihó̲p rȃkna samman

Numera föråldrad form

[1] ɪ̲ med någon dragning mot eā spȃnt ɪ̲

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

räkna

y. rœ̀knja , = , ˋ–ad

1)

ha‿du‿rœ̀knat de‿sǽl ?

Har du räknat dig själv (med)?

M. f. 87

1) övers. l > t fof. d.

Nr 6768: Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

räkna

ræ̱̀gna

ræ̱gna ájs

Kontamination av genuint rè̱gna och rspr:s ræ̱̀kna ? J—s.

Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

rīkna
v.

inf. rìk̲na

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

räkna
v.

rä̀k̲na -ar -a -ad.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkna på

rigna pɔ^1 (-ar, -a, -ad,
-a) tr., råkna på, påråkna.

di̠ rigna pɔ^1 gɔ̠ for̠ffe̠^{1}nst.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

råkna úp

rak̲na óp̲ (böjn. s. råkna)

han kan rak̲na óp̲ àl̲a
slæ̲̀jte

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

rèk̠narə, -ən, -arə, -arna, ráknare,

ráknekarl, sifferkarl.

de va en dàk̠ti rèk̠narə.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

råknemåstare

rå²k̲nemå̀s̲tare, m., -n,
pl. =, -r̲na, råknemåstare.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

~~gatlan~~

råkning

råkniŋ, m., -en, pl. -ar, -na, råkning.

pågen e dåkti i råkniŋ.

Dine fåsen står for min råkniŋ.

Ja ha ikke så støra råkniŋar hos hånlarna.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

281. Per Larsson 1898.

rākning

rāckninger

'rākenskaper'

s. 29

"bys räckninger"

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

räkning

ràk̲nɛŋ

for barώ̲nens ràk̲nɛŋ

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I Ingers 1943

rålig

råli, m. och f., n. -let, fl. -lija, 1/ ful. et rålet ødz. 2/ stygg, elak. de va en råli forsamelse.

rålet, adv. af föreg.

Tollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×rălig
a.

rǽ̠li' ,

Övers., se andra saml.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

I *rå̂lig

rǽl, rǽlat l. ræ̂lad

ful, otå̂ck, obehaglig

et‿rǽlat frùantimor

ett obehagligt fruntimmer /

en‿rǽl kona. en otå̂ck kvinna.

N. f. 71/

Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

II. *rålig

skowskádan han –
har – et – rǽlad lòda –
for – sē
nôtskrikan hon har en
otáckt lâte (för sig)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

cn. f. 71.

rǽ̠li, rǿ̠lat, rǽ̠lia, adj.: ˣrölig

1. ká̠rna e pø̀r̠ad a rǽ̠li. (1928)

2. va e dé̠ för en ʃét̠ a rǽ̠li mán̠ dar sé̠dor!

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

*rålig

Neutr.
rǽlat

obehagligt,
otäckt

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

ræ̱^{1}led

rålig adv.

ja̱ slo̱ mi̱ so ræ̱^{1}led
po a̱lbu̱^{1}an

№ 287.

illa

FÄRS

Frenninge

H. Areskoug 1924

rǽ̱li rǽ̱ljare rǽ̱ljast ˣrālig adj.
rǽ̱lad
rǽ̱lja

du̱ ha̱ s²æ̱lad di̱ so
rǽ̱lad

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925.

rǽ̲li rǽ̲led ˣrălig a.

{rǽ̲lja
{rǽ̲lia

de e̲ ²ǫnte so rǽ̲led
²mo̲n̲a a̲r s̲ön.

'rălig'

№ 290.

S²ofde Fărs hd. H. Areskoug 1926.

ˣrålig
adj.

rálr

elak, obehaglig, ful

forvéden o. rálr
nyfiken och obehaglig
K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II Neutr. rålat *rålig

dɛta ‿ hær ‿ rålja vìrʒʒad

detta här otäcka virkningsarbetet / mìʒʒal han ‿ hada ‿ at ‿ fårlat råled lǫda

mickel rår han hade ett förfärligt obehagligt låte / han ‿ e ‿ ʃɛt o rålɛ o slårvad han är smutsig och ful och trasig

K. f. 71 Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I rålig

rǽ̲li; n. rǽ̲lad l. rǽ̲lat ag:

fal, otäck, obehaglig

sỳ̲lad o. rǽ̲lad

nersmutsat och otä̀ckt

M. f. 82

da va bé̲st o rǽ̲lat

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

rålig

det var berkt och
otåckt (ɔ: om kaffe lagat
på malda, rostade ekollon,
s.k. àgaranskáfe).

M. J. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug **1958.**

ˣrălig adj:

rǽ̱li
rǽ̱led
rǽ̱lga

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

× rãlig

rœ̲́li, pl. rœ̲́lia

dœre non̲a rœ̲́lia slàntor.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

I

*rålig
adj.

rǽlk, ´at

ful, obehaglig, otäck, elak

en‿rǽlk kòna en otäck kåring

K. f. 72

de‿va‿en‿rǽlk skòrpa (i samma betyd.). (Os.)

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

rälig

at‿rá̲lat vrá̲d

en obehaglig vägkrök

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

×rålig

adj:

áry o. víy o. rǽl

arg. och vresig och obehaglig

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

rålig

adj.

di e nana skála, rálja. Det är ena oleymniga, otäcka (om grå-varna). opad-en rálr båke uppför en

K. f. 71. obehaglig (otäck) ~~backe~~.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rǽlɐ, ´-ad, rǽlja ×rålig adj:
ful, elak, otäck, obehaglig

rámt o‿rǽlad kårst
och otäckt i smaken /
en‿rǽlɐ kòna en otäck kvinna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

+rălig

rǽ̱li

stygg, ful, elak

dee rǽ̱lat væ̱r i da̱.

dee en rǽ̱li pa̱ug.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

¹ra̠lr, en̠ ¹ra̠lr hab̠ +rålig

en văldig mana

dær va en̠ ¹ræ̠lr ²hab̠ ²ma̠s

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

II ×rålig

adj.

en rálr bròka o snùla en obehaglig hack-hosta och snuva / dær va ópblùt o ráled där var uppblött och otäckt (om en sörjig väg)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

ra̠lz̠a　　　　　　　　+ rälga
adv.

farligt

ja sko̠l̠a mö̠ta ha nom̠
san̠ ra̠lz̠a dyr̠

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.　　　　Nils Nilsson

rålighet

rœ̠́lihė̠d

stygg. hänsynslös person.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

ˈræ̲lhe̲d len ~ˈor na ˣrălighet

obehagliga saker

№ 290.

Rödinge Färs hd. H Areskoug 1926

× rålighet
s.

rǽ̱lihé̱d -en -or -orna

stìa̱ de fœ̰r di ha̱ ó̱sa –
di lòoga rǽ̱lihé̱dorna

Någonting "råligt"; här om svaimanövrerade långa stegar.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

rålighet II

de e en rǽ̲lihé̲d a ræ̀i̯sa

(näml. att resa långa stegar).

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

rålighet

¹rælihèd, m., -en, 1) utan pl., dålighet, ful, stygg sak. han ha b²åra ¹rælihèd for sä; 2) med pl. -or, -na, epitet, användt om en stygg, dålig person. did e ¹rælihèdor b²ägga twa.

Pl. även -a.

Vollsjö. Fs.

281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

1. ˣrälighet

rǽ̲lhé̲d

obehaglighet, ngt otäckt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. rålighet

rálhédor pl.

otrevliga människor

sona‿dára rálhédor så-
dana där obehagliga människor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˣrä̋l:igt
adv.

rá̲led
illa ställt

di‿ hade ‿ m̲ied rá̲led
de hade det mycket illa ställt (om statare)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

*råligt
adv.

rålad

obehagligt, otäckt

hon snèsta me so
rålad hon snäste mig
så illa / da luta rålad.

K. f. 71 Det luktade illa.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rǽlat

× räligt
adv.

illa, obehagligt, otäckt

da‿ lýor so‿ rǽlat det låter så obehagligt (t. ex. om rävens ylande)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

řãmma;

ràn̲a, -´or, -`dn, -t;

rinna;

dè har ránt
pu bá̲red;

Hōn;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

rånna

rènna, rènda, rent vb.

1. rinna   Pres. -́ar

2. rånna

da skole ‿ rena ‿ ued
dén vájan det skulle
rinna ūt den vågan. /
snórad rènda M. J. 7/
snóran rann. K. f. 7/2

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²ren̲a ²rende rent rå̃nna v.
rén̲or

ha rén̲or du̲ hæ̲r
lit̲e ?²

rå̃nna, springa

№ 290.

Sõfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

rånna
vb.

rànka, rànda

Pres. ´or

lòpa, springa.

hon‿ránor‿store‿manfólk. Hon rånnar efter karlar.

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

rånna
(vb.

om‿vånat‿đa randa
ö́ʒan, so‿ʃö́ʒk húsad.

Om vattnet (det) rann
undan, så sjönk huset /
hade‿vånad rant‿ö́ʒan,
so‿hade‿húsad ʃöʒkad.
Hade vattnet runnit undan,
så hade huset sjunkit.

Sövde, Färs hd

ränna

ràn̲a, rán̲or

= rinna

dœr e bág̲g̲ a rán̲or

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

^{2}rēna ^{2}rende rent rönna v.
rénor = rinna

de ^{2}rende aı
mæŋ lévana

rinna

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

rãnna;

rà̱na, -́or, -̀de, -t;

rinna;

su fö́tt de stǫu

o rà̱na;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

rānna $\overline{\text{II}}$
v.

i bet. "rinna" :

hun hade lǿ̲gz i nesdú̲gen,
sa ỳ̲jenen ràn̲de pa ra
for jóm̲t

1948. 4439. Vollsjö, Färs hd̲

rànna II

ræ̀n̲a i bet. springa:

ja̲ har ræn̲t a sku̲ded ný̲a̲r.
nú̲ rǽn̲or du ỳ̲jenstens me dén̲
klèn̲ryen, fo̲ren du fa̲r va̲d i
tjònkan fóst.

Vollsjö

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

rănna III

so̲ ta knú̲d so ræn̲de vi me knù̲dan (gammalt bruk att Knutsdagen den 13 januari springa omkring och kasta ett stort vedträ, s.k. knù̲da, in i grannarnas stugor).

Vollsjö

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

ränna
sb.

rànka; pl. -òr

dær‿ va‿ rànor i‿ àzana

(utgrävda rännor för bevattningsändamål; om Vombs ängar)

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**
Hugo Areskoug 1958.

rãmma
v.

3. pl. pres. rãmma s. 97

= springa

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

ränna
v.

rèn̲a

ren̲a ikríg̲ = springa omkring

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

rãnna, s.

rànna, -̀an; -̀or, -̀orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

rånna
ren̲d.

r$\overset{2}{\text{e}}$n̲a (r$\overset{1}{\text{e}}$n̲or, r$\overset{2}{\text{e}}$n̲de, ren̲t, ren̲, r$\overset{2}{\text{e}}$n̲anes) intr., rånna
anm. Fs.

ha̲ kom̲ et ø̲dz r$\overset{2}{\text{e}}$n̲anes i̲ j$\overset{1}{\text{a}}$̲rs.
hu̲n e ren̲d ti b$\overset{1}{\text{y}}$jen.

Vollsjö.

hun vel̲ ú̲d o rèn̲a boda tìl̲ia o sìl̲a.

Fränninge.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

1. ränna

rèn̲fa, ‐̀an f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rânna
vb.

ràn̲|a, rànde, rant

pres. -´or

1. rinna

2. ränna omkring

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. rånna
vb.

sín rànda - da øvor -
skàmlana sedan rann det
över trôsklarna M. f. 78.

Se u. 2. kãrna

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

rånna
vb.

dær rànda‿hán o
kåga där rände han och
satte näsan i vädret

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

²ræ̆n̠a rānna

ră̊nna, springa

han̠ sk̦a ²ræ̆n̠a o pe̠ǒa

mæ ²bø̦s̠an

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

ràn̲a, ´-or, rèn̲de, ren̲t, rå̀nna,
v.
springa.

di rèn̲de hæ̲r nø̲̀re a dà̲nsa
i bý̲en.

ren̲a tr bý̲en.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

rănna, v.

rãnna, rãnnde, rãnnt

springa, sprang, sprungit

hongen e ude o rãnner.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

ræ̲na ¹å̲p, ræ̲nda ¹å̲p rännaupp

rãnna upp, vâra

ja ræ̲nda ¹å̲p som en

sp²e̲rla

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

rånne – Måtta

ràn̲emát̲a   ràn̲emét̲a.

fruntimmer som springer av hus och i hus med sladder.

Nr 3340   Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

× rānneskita
s.

rèn̲eʒi̲da

diarrhé.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

+ rånnesnåja

rån̲asnæ̀r̲ja, f., -n, pl. -jor, -na, rånnsnara.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

rännsten

ràn̲asté̲n -an -a -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

rännvana

rànavána

vanan att ränna omkring

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

rånnsot

rànnasód

rinnande sot på skorstenens insidor

(ɔ: de ×) dròpa ner i förstan) ×) förstugan.

K. f. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rännsten

rèn̲esté̲n, -en

Ilstorp. Färs hd. S.J. 1925.

Nr 7900.

rännsten

rèn̲estḗn, -en, -a, -ana, rännsten

bló̲ a vá̲n foré̲na se i
rèn̲esté̲rana som en strœ́m̲
(Vomb. vid stormningen av Leipzig 1813).
Per Tyr.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

rännsten

²rån̲ast̲èn, m., -en, pl. -a, -na, rännsten.

№ 281.

Färs hd

Allmänt. Fs.

Per Larsson 1898.

r$\overset{1}{å}$nta

r$\overset{2}{å}$$\underline{n}$ta (-ar, -a, -ad) v. intr., afkasta, gifva afkastning.

r$\overset{1}{u}$u$\underline{w}$en r$\overset{2}{å}$$\underline{n}$tar d$\overset{2}{å}$$\underline{l}$et $\underline{i}$ $\underline{å}$r.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ränta

^{2}rënta, f., -n, pl. -tor, -na,
1/ ränta, pänningränta;
2/ benämning på hufvud, fötter ok inälfvor af ett slaktadt djur.

Ja ^{2}råde ^{2}lijaväl ^{2}räntan o ^{1}isloræd.

Vollsjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

rånta
5.

rå²n̲ta, f., -n, pl. -tor, -na, rånta, benämning på hufvud, fötter, inälfvor ah blod af ett slaktadt djur.

Ja kö²pte en rå²n̲ta aw slæ²ktaren. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

1. rånta
sb.

rènta f.

svinrånta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

2. ränta
sb.

rèntta, -̀an

penningränta, intresse

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

3. ränta
vb.

rènta , =

betala ränta, förränta

há ska‿ han‿ rènta
dí mòga‿ me? Vad
skall han förränta "det
många"[1] med?

[1] ɔ: den stora skulden

M. f. 78 Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

1. rànta

rànta, –̀an
intresse, penningrànta

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. ²ranta

ràntta, ˋ-an

svin²ranta

Jfr svin²ranta

K. f. 71.

S²övde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rănta
s.

ræ̀nta, -an

sæ̱ koṉa jà ji li̱d ræ̀nta
for pǽg̱ana

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

ra¹nta hit

re̱nta ti¹ (-ar, -a, -ad) intr., lemna ~~stor~~ afkastning, rendera.

so̱n hu̱n re̱nta e̱²nte ti¹ me̱d.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

rè̲pa, –̀ta

×rȃpa

vb.

rapa

K. s. 71.

Sȍvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×råpa
vb.

rèba

rapa (Nåsby)

kóln kom‿ ti‿ o‿ rèba kon råkade rapa.
(Se närmare u. ×dråp).

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

re̠²ta n   rãta s.

rǎtsida

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

räta
vb.

rèt̲a, =
göra rät, räta ut (t. ex. en väg)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

1. raŭ

ad.

rat

I uttr. som: ha rát

ja hade rát

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. rätt
adv.

rat

ganska, tämligen

da‿e‿ rát lɑ̀ŋa‿ sin
det är ganska länge sedan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

3. rätt
adv.

ret̲

rakt

dɪ‿ ha‿ suded‿ rét̲
frám̲ o‿ stìr̲ad / dɪ‿ sídor
rét̲ frám̲ de sitta stilla utan
att göra nåjonting

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

4. rätt

rat̲

Jmr. ta‿rát̲‿pa få bukt med, övervinna.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

rätt

rät̲, m., ^{1}rät̲en, pl. ^{2}rät̲or, -ra, råā, domstol.

han̲ giffs ti ^{2}rät̲a o sa̲'d sä̲l.
han infann sig frivilligt vid domstolen och erkände brottet.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

rätt
adv.

rätt

s. 92

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

rätt
s.

ræt̠, -en
(domstol); for ræ̀t̠a
sa̠ va di for ræ̀t̠a flè̠ra gɔ̀ŋa

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

råtte
s.

ræt̲

i förb. ta rǽt̲ pɑ = övermanna

dær hɑ bɑt̲ tát̲ra fó̲r, men
dí̲ tɑ̲ di· rǽt̲ pɑ.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

råtta
s.

ret̲. -́en, -̀or, -̀orna

matråtta

síl̲ a pantóf̲lor a flésk de
va ràt̲orna, di mésta.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt

rat̲. ˈ-en. rätt,

rättighet.

en sǽjdor rát̲. en sagder rätt =
en självskriven rätt, en självklar rättighet.
so̲ först a främ̲st var di
kóm̲ skol̲e di ha bé̲sken; de va
en sǽjdor rát̲.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

râtt
s.

ta̲ si ti rè̲ta

= själv skaffa sig rätt.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

rått
adv.

ret

rét óp a nérs-menrja =
lång smal person.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

II

rätt
adv.

rét̲ te pás̲

alldeles lagom

M.f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

I

rått
sb.

rat

I uttr: ta‿rát po bli någon övermåktis, få herravålde över någon, lyckas hålla någon i styr

han‿fik‿bìlor i‿hálsan, o‿dí ta‿rát‿po‿nóm

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958. Sövde. Fs.

II

ra²ŭ
sb.

han fick bö²lder i halsen, och det bler honom övermå²ktigt, d. v. s. han fick lå²rar sin dö²d.

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

2. rätt

rat

I uttr. rát ti‿ pás lagom,
rätt och jämnt

de‿ e‿ ŋ̀ta mer ‿ än ‿
rát ti‿ pás ~ det är inte
mer än rätt och jämnt.

K. 4. 71

Sövde, Fs.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

rat

rȃū
sb.

I uttr. ta rát po få
bukt med

da va ȯta göa o
ta rát po de voro gj
låka au få bukt med (om
unghästar)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

råti
adj.

rat̲ n.

riktigt

bør ‿ da ‿ nú̲ rát̲ ?

Blir det nu riktigt ?

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

?
ratt
adv.

Bl. a. i uttr.
rát ti-pás precis lagom;
se ex. u. pass

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rätt
adv.

rat

rakt

ǫ̀ta sida ‿ rát o ‿ rágt
inte sitta "rätt" och rakt.

K. J. R.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rätt
sb.

ret ; pl. -or

maträtt

M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

rått

adv.

rat

en rát grávan, ågan kán.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

1. rätt
adv.

rat̲

tämligen, ganska

da͜ e͜ rát̲ mòŋ̲a å̲r͜
si̲n. Det är ganska
många år sedan.

n. f. 77 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

2. rät
adv.

rät

rakt

dä ramla rét nér.
Det föll rakt ner.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

rätt
adv.

ræt̲

riktigt, korrekt

ha vi là̲vad de rǽt̲ nǽ̲ ?

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

rätta

ràt̲a

I uttr. te‿rèt̲a till rätta.
i ordning, till hands

... de som‿de‿hade‿mést
te‿rèt̲a det som de
hade bäst till hands.

M. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

råtta
vb.

rȁt̲a, =

råtta ngns fel

han‿rȁt̲a‿na

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

rätta

vb.

dí ska‿di‿ràta‿dóm átor det skall de rätta sìg efter

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

råtta på sig

ra̲ta pa se (–ar, –a, –ad, –a) refl., eg. råta på sig; krya på sig; förbättras.

par̲toflor̲na ha ra̲tad bra̲ pa dam̲.

Åsum (Sandbäck) Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

rätta sig

rɛ̀t̲a ‿ sɛ, =

taga rättelse, ställa sig ngt
till efterrättelse

dær ‿ va ‿ sòmlra,ˣ⁾ som ‿
la̰ ‿ rɛ̀t̲a ‿ sɛ

ˣ⁾ Rspr. form
i st. f. ˣsòm̲a

J.-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

rättarting

rèt̲arätíŋ̲

hol̲a rèt̲arätíŋ̲ = sitta och överlägga

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938

rättegång

rètagóŋ

dḛ‿ hade‿ ŋ̥ta so‿ mén‿
retagóŋ de processade inte
så värst mycket. M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

r$\overset{7}{ä}$ttelse

r$\overset{2}{a}$t̲æl̲sa, f. -n, pl. obrukl.;
r$\overset{4}{a}$ttelse.

han t̲ar e̲$\overset{2}{n}$te r$\overset{2}{a}$t̲æl̲sa
aw non. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

rättframsgubbe

rétframsgω̇be -en

enkel och rejāl karl

de va en rèkti rétframsgω̇be

de va en rétframsgώbe, dén.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

ˣrȁttframsman

rátframsmán̲ m.

rȁttfram man

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

rätt·ighet

rèktrhé̱d

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

rättighet;

ràktihé̠d, – en s.

han hade ènte
ràktihé̠d ti ed;

Hōr;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

råtte-nu

rát̲nu, adv., rått nu, med det-samma. Strax.

rát̲nu kóm̲ər dág̲ən (säger Anna Per Johans' genom fönstret till några förbigående och släpper därpå ut disk-vattnet genom vàs̲katú̲dan). ant. 1922.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

ræ^{2}tnæl

rãttnu

snart

№ 290.

So^{2}fde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

rȃtt-nu
adv.

ræ̀t̠nú̠ , ev. rà̠t̠nú̠

= om en stund, strax

rà̠t̠nú̠ gar glò̠t̠ana hém̠ , a
dó̠ ska tè̠a ga po hú̠sed.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

rått-nu
adv.

ràtnú

om en stund, strax.

dær kamor non au vara
gløta kúm ràtnú .

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

rätt så
adv.

rh́t̲ ‿ so
ganska, tãmligen

rát̲ ‿ so stá̲rt o‿
hǿgt ganska stort
och hôgt

M. J. 71

Nr 6755. Torånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rätt så

rát̲‿so

ganska, tämligen

K. f. 72

da‿e‿rát̲‿so làŋa‿sí̲n
det är ganska länge sedan
K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ˣråttså
adv.

rátso
ganska

dr̰ ‿ tà̲gas rátso brá̲
de brottades ganska ordentligt/

en‿ rát̲‿so stà̲dad man̲
en ganska fin och prydlig man

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ré̱topsʒʒæ̱rna n rättuppokärna

vanligaste typ av
smörkärna

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

râttvis

ratví̲s

àrh o. ratví̲s årlig

och râttvis

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

rättvis

retví̱s

æ̱̀rle o. retví̱s ärlig och
rättvis

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

rättvisan

ratvísan best. sg.

so͜ ska͜ di͜ blé va͜
retvísan så skall de
hålla sig till rättvisan
M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ro̱v en ^{2}~a na rä̃v s.

~́en to tva̱ ^{2}hu̱nor
frǫ me̱ i̱ hí̱nda̱n

rä̃v

FÅRŚ

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

räv

s.

ræ̠v, -́en -̀a -̀ana

№ 4333 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

ràv

rɔ̱v, ´en m.

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

räv

ro̱v. m., r$\overset{1}{\text{ó̱}}$ven, pl. r$\overset{2}{\text{ò̱}}$va,
-na, rå̋f: Canis vulpes.

Vollsjö. Fs.

Fränninge.

Ö. Kärrstorp

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

rầv

rø̲v, -́en, -̀a m.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II råv

Åv. 'slug, illistig person'

--- når ⌣ man ⌣ ragar ⌣ för ⌣ röva når man rå-kar ut för skålmar

M.f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

rãv;

ro̲v, –́ ln s.

–̀a, – na;

ró̲vln har tá̲d

ln hǫ́na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

~~rãv~~ ;

~~ṛəo~~

rāv

rā̃v, -en, s. 99

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

ræ̱vən ²a na   răv s.

№ 287.

²Östraby

FÅRS

răv

H. Areskoug 1924.

ra̲v len ²~a na răv s.

№ 289.

r²av

FÅRS

S²övde H. Areskoug 1925.

råvaktig

r̲o̲v$\overset{1}{\text{å}}$k̲l̲i̲ 1. -tijor, m. och f., n. -tet, pl. -tija, råpaktig, bedräglig.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

råvjakt

r²o̲̊vajàjt, m., -en, pl. -ar, -na, råfjakt.

Nar dar va r²o̲̊vajàjt, da jiŋe vi̲ man̲ aw̲ h²u̲se.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×rävvrumpa

~~R~~ǭ²vaRòmpa, -n, -o~~R~~

-ø̱-

Verbascum nigrum

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

rävarompa

× råv - rumpa
s.

mjölke, våxtn.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

lävsa
v.

lœ̀vsa, pres. lœ́vsor

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

rā̆vsa

rǣ̱̀vsa, rǣ̱̀vsta, ræ̱vst

hà̱vren va ènte lǽŋ̱or æn vi
ræ̱̀vsta de ihó̱pa.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

rãvsa,

rβ̀wsa, -α, rβ̀wste,

rβwst,

han é̱ ù̱de o

rβ́wsα,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

råvsa

rȯwsa (rȯwsor, rȯwste, rowst, rowst, rows) tr. oh intr., råpsa.

lǫsniŋen rȯwsa de i mårn.

Fränninge. Fs.

hæn gǫr o rȯwsor pǫ ræstǫben.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

räv-streck

pl. ræ̲̀vastré̲ga

Luraktiga tiltag

(Anm. Den genuina formen bör nog vara rø̲̀vastré̲dga).

Vanstad

Nr 3340 Vanstad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

× răv-táva

rò̠va tó̠va, -an

răvhona.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

rȃvunge

rœ̰vǫ́ŋa, -⊥ana pl.

M.7.78

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
H. Areskoug 1957-58.

^{2}röd

rø̱ ; ruṯ ; ˋ-a

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

ród

rǫ̲. rut̲. rǫ̲̀a. rȏd.

de va i brú̲g pɑ dán̲ tí̲den di baṛja égg̲en gù̲la a rǫ̲̀a (nåml. till påsk).

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

rȫd adj:

rø̱
rueṯ
²rø̱a

e̱n rø̱ hest
e̱t rueṯ ø̱g
tva̱ ²rø̱a ø̱g

№ 289. ²rö̱d
FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

rȫd
a.

rø̲

best. f. pl. di rø̲̀a

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

rõđ;

rø̠ a.

ruſt̠ n.

han va rǿ̠

sam en mèſſel;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

röd

rø̱, best. f. rø̱̀e, f. och n. rø̱̀a

de hò̱ja rø̱̀a tá̱ged.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

L. Ingers 1951

ṟø neutr. ruṯ pl. ṟøa^{2} röd adj:

deṉ ṟøa̱^{2} hästen^{1}
den ṟøa^{2} måṟen^{1}
de ṟøa^{2} øgjed^{1}

№ 287.

röd

FÄRS

Öved^{2}

H. Areskoug 1924.

röd

n. røt̲

rãl̄l̄

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

rõð;

rø̠ a.

rø̠t n.

rø̠̀a pl.

várm eð ti də̠

blé̠r rǿ̠t; tõr;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

rŏd,

rø̲ a.

røt̲ n.

rø̲̀a pl.

han had̲e e̲n rǿ̲
b̲ø̀jsa o é̲n blø̲ú̲;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

r$\overset{2}{\text{ö}}$d

rø̲; rut̲, ˋ-a

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

röd

rø̱, ruṯ, ˋ-a

rø̱a blòm̱or röda blommor

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

^{2}röd

àla dä rø̀a alla se ^{2}röda (o: spelkorten, dvs. hjärter o. ruter).

K. f. 71.

^{2}Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

r$\overset{1}{\text{o}}$d

rø̲

han ble ìḻane rǿ̲ = rodnade

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

röd

rø̠; ræt̠; ≃a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

rödbeta

røbé̲da pl. -or

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

rödbeta

røbédor pl.

sùlta o. røbédor.
Sylta och rödbetor.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. F. 71.

rödbeta

rubédor pl.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

røbé̱da -an, -or, -orna. rödbeta

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

rödbeta

røbéda -an -or -orna

el. rubéda etc.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I.Ingers 1947

rödblossande

röblåsanes

rödblossig

varm och röd i ansiktet.

Nr 8656 Västerstad Färs ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

rödbläsig

røblǽ̠sad

röd med vit strimma i pannan (om häst).

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ròdbrokig

røbrώ̠gad; pl. —´—-a
(om boskap)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rödbrusande

1
røbrá̲usanes, oböjl., sing. och pl., rödbrusig. kan ej stå attributivt.

Fränninge. Fs.

Färs hd.

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣrȍdda

vb.

rɷ̀jda ihɷ́pa 1)

l. rɷjda ihɷ́pa

plocka (vȁlta) samman ngt i en enda kȍra

1) vid emfas

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

*r̆öd̆da

vb.

rygda ‿ ihóp

vrăka samman saker o.
ting i en enda röra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Röddinge-bo

rø̀dɪŋebǫ́ pl. -a

di va so kaḻad rø̀dɪŋebǫ́a tesáms

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

rõddynga

rødýŋa f.

rödaktig lera under det översta jordlagret

dær‿ḛ‿rødýŋa opa‿n

va̰r‿áŋ K.f.99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

rø̱̀en best. sg. ×röde
sb.

blodet vid slakt (särsk. svinslakt?)

da tøldá 1) ǹ̥ta o sé̱

rø̱̀en M. f. 78.
Unga flickor borde inte se blodet vid slakt

1) tålde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

rödfärg

røfǽ̲rj, -en

Nr 4430 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

rödgröt

rǿgrǿd

saftkram

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rödhåred

rø̣h$\overset{1}{\text{ɑ̲́}}$rad l. -or, m. och f.,
n. -rad, pl. -rada och -e,
rödhårig, om människor.
utan komp.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

rödja

ryggza‿ózan

skaffa ur vägen, rymma undan (ett föremål som står i vägen).

de skola‿ryggza‿ózan vójnan. De skulle flytta undan vagnen (som stod i vägen på gårdsplanen e.d.).

R.f 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rödjeluggshacka, s.

ryjl̲úgashak̲/ka, ˊ-an; ˊ-or, ˊ-orna

= hacka att lugga runt stubbar o. rötter med.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

rödjesked, s.

rygjé/, -n

= redskap att urholka träsko-ämnen med.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

rödkindad

røtʒʒiŋ́ad

Jfr ×rödkäftad

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rö̀dkindad

røʒʒíŋad

Jfr ˣrö̀dkå̀ftad

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rödklar

rǿ̱klá̱r, adj., rödklar. rödlett.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

×rödkåftad

adj.

røtǯǿwtad

rödkindad

Jfr rödkindad

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

røʒʒǽwtad

×rö̂dkä̂ftad

adj.

rö̂dkindad

Jfr rö̂dkindad

K. f. 71

Sö̂vde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rödlakan

ró̲la̲gen

väfnadsslag som användes till sängtäcken, åkdynor m.m. och hvari allt inslaget inträdes med händerna.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

rödlakan

rǿ̠la̠gen, n., brukas ej i böjd form, rödlakan, väfnadsslag, som användes till sängtäcken, åkdynor m.m., och hvari aut slaget inträdes med händerna.

Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

rö(d)lakan

rólágen, n.

gammalt vävnadsmönster

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

rödlök

r$\overset{1}{\underline{ø}}l\underline{ø}$gʒ, m., -en, pl. -a, -na,
rödlök. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

rödmålad

rømålad pl. —e adj:

dɛ ha²dɛ dom jo
mérandels
rømålada.

№ 287.

rödmålad

Östraby

FÄRS
H. Åreskog 1924.

×rödnåsad

adj.

rønésad; pl. — ´ — a

rödnåst

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rœʃé̱ rödsked s.

rödsked
fnv·nd kuvukning w tåtofflor.

FÅRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

+ rö^{2}dsked
(+ rö^{2}sked ÷)

rø^{1}se̲, f., -n, pl. -r, -na, grof nafvare, som användes af träskomakare.

han sto̲ po tō^{1}red o så̲^{2}lde rø^{1}se̲r o nå̲^{2}vra.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

˟ rödsked

røgé̱, -n

ett slags träskomakareverktyg

Nr 1006 Vomb, Färs hd

L. Ingers 1951

ˣrödsked

ruʃé̲ l. røʃé̲

apparat för urholkning av träskoämne / dr‿hada‿vel‿bö̀d̲a̲ n̲ávor o‿røʃé̲. Man använde väl både navare och rödsked.

M. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

rödsked

røʒé

träskomakarverktyg med vilken träskoämnet urgröpades.

Jfr äv. u. navare

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*rödsked
sb.

ruʃé̠, – –́n

apparat med vilken en träskoämne urholkades till träsko

... en‿ruʃé̠ tr o‿ holva‿ ö́w tr‿ bó̠ran (botnen)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957–58.

ˣrȍdsked

røʃé̲

navare varmed ȁmne till trȁskor urholkades

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

× rödskymlig

røʃ$\overset{1}{i}$m̲led, l. -or, m. och f., n. -led, pl. -leda, utan komp., skymmelfärgad på röd botten.

Fränninge. Fo.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

rǫ̰stḗ̱n en

rödsten s.

tegel

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

rø̰stẹ́nsgωḻ led

rödstensgolv

tegelgolv

№ 290.

Söfde

Färs hd. H Areskoug 1926

*rödviker sb.

røvé̲gra pl.

spån av rödpil

(användes vid halmtäckning)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

rödvin
s.

rǿ̱vi̱n, n.

di skɷ̱lɐ sjø̱̀ba en sæ̱ts rǿ̱vi̱n,
ɑ di skɷ̱lɐ leʒʒa kæ̱̀ndenɷ́ḇa pɷ
dé̱d, ɑ di̱ skɷ̱lɐ rùsta (rosta)
(en huskun).

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

r²ø̱g̊la × rögla

puckel

dær l¹ịdʒ̱ar en̲ g̊am̲al
r²ø̱g̊la te g̊a¹u̯r

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röja

^{2}ro̊ja (^{1}ro̊jor, ^{2}ro̊jde, rojt, rojd, roj) tr., röja, upptäcka.

^{2}mår̲dar̲na fra̲gte ^{2}e̊n̲te ^{2}e̊t̲e, am̲ di̲ ble̲ ^{2}ro̊jda.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kärrstorp. Fs.

rǫ̊ịa² rǫ̊ịdᴇ² rǫịt rǫ̃já ve

rǫ́ịor.

rǫ̃já

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

rø̱gʒ len

rŏk s.

rŏk

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

rók

rø̱dz. m., rø̱^{1}dzen. utan pl.,
rók.

...sa va̱ lå^{1}u̱tet fa̱lt au̱ rø̱dz.

ha^{2}za ftyd ti rø̱^{1}dzs . Vanstad. Fs.
Fränninge

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

rõk;

rø̱ɡɡ, -´ən s.

ha̱r é̱ rǿ̱ɡɡ øɡ̱ə;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

rõk,

rø̱dz, ´-ln s.

daṟ va rǿ̱dz i

stù̱an,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

rõk;

rø̠gʒ, ´- hn s.

dar vá̠ hn rǿ̠li

rǿ̠gʒ;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

rök

røg, -án

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

men rọ̀ja
rọ̀gʒa, -ar, -a, -ad (yngre rọ̀ga). rṓka

rṓka.

ja ska rọ̀ja en pi̱va tṓba̱k.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M. 1000.

röka
v.

rø̱̀ga -ar -a -ad

röka tobak; bereda gm rökning.

rø̱ga fläsk

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ròka
v.

rò̲ga -ar -a -ad

han jĭ́k̲ ma sin kraò̲guda pì̲ba
i mó̲n̲er a rò̲ga a snàk̲a.

M. c:a 35 år.

4829. Västerstad, Frs hd. 1962.

rõka;

rø̠̀ʒʒa, -̀ar, -̀a, -̀ad;

di ʃʒỳlna o rø̠̀ʒʒa

ed dùkted;

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ròka

rø̱̀gza , =

Pres. ̀-ar

han‿rø̰gzar‿tób̲ak

K. s. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

röka

r$\overset{2}{\underline{ø̊}}$dza (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., rǒka.

J$\underline{a}$ s$\overset{2}{\text{å}}$$\underline{l}$de r$\overset{2}{\underline{ø̊}}$dzad flaǧa f$\underline{e}$ d$\overset{1}{\text{å}}$bla p$\overset{1}{\text{å}}$ʒa fo$\underline{r}$ sv$\overset{1}{\underline{i}}$ned.

Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

rȯka

rɵ̱̀gga -ar -a -ad

ṵ́d po framti̱den rɵ̱̀gga vi.

(hâr = rȯka flăsk)

ja sà̱lde rɵ̱̀ggad fléj̱ o fe̱ dàḇla

pǽja̱ for svi̱ned. Tolånga. P. L.

1896.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

røgz en

rõke s.

rǒk

№ 290.

Söfde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

rö̀k

rø̠gz, -ˊan

rǿ̠gzan tǿ̰l‿ja (tobaks-)

rö̀ken tål jag

K. J. 77

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rõk ;

rø̱dʒ , – en s.

nu é̱ rǿ̱dʒan

ù̱dɐ ; hõr ;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

rõk

rø̠gz, -´en

rǿ̠gz o ᴗ 2̠ḿ   rôk och imma

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

rök

s.

rø̲gʒ eller rø̲j. -́en

(båda former hos samma medd.)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

rô²k;

rǫ̱ʃʒ, -´ǝn s.

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

rök

rø̲gz, ´-en. utan pl.

sa va̲ láwtad fál̲t aw rǿ̲gz.

Vanstad.

Nr 281 Färs hd

P Larsson 1898

rǒk
s.

rø̠g, ˊ-en

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

rõka

rø̱̀gʒ|a , =, –̀ad

Pres. –̀ar

1. rồka tobak
2. rồka flåsk, sill o. d.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

rǒka
v.

rò̲gʒa -a -ad

di rò̲gʒa endá̲n

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

rŏka,

rǫ̱̀dʒa, -´or, rǫ̱̀gte,

rǫ̱gt v.

han rǫ̱́dʒor pi̱va,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

rõka;

rø̀dʒa, -a, rø̀gte,

røgt;

di fått rø̀dʒa

øʒa i stu̇an;

1586:1 Tolånga, Färs hd

Röddinge Nils Bengtsson 1932.

[illegible] ost

röka
v.

rø̀dʒa -ar -a -ad

behandla gm rökning (ss. botemedel för vissa slags sjukdomar)

jálp ènte déd, feſſ han rø̀dʒas.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

röka
v.

rø̱̀ja -ar -a -ad.

eller rø̱̀gza hos samme medd.

rø̱̀jad kórv (korv. inlånat)

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

röka
v.

rø̱̀gza, -a, -ad.

p.p. -ad, neutr. =

rø̱̀gzad flés̱

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ro̊ka
v.

han rø̱̀gʒa ènte, a sprí̱t
smà̱gte han ènte

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

röka

rà̲gg|la, -ar, -a, -ad

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

rôka

rø̀ga , =

denna form har ersatt en mera genuin form ˣrø̀dza. J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58

II

ròka

Ǻr. rø̲̀gza , =

m. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

rø̱̀gʒelse, -en, -er, -erna, rökelse

di rø̱̀gʒa dom sedǽ̱ra líṯa me
nan sorts rø̱̀gʒelse.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

ˣrö²kelsa;

rø̠̀dʒalsa, -an s.

rõkobe;

han kúm̠ o tàk̠a

for rø̠̀dʒalsan;

Hôr;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

rökelse

rø̱²dzä̱lsa, f., -n, pl. -sor, -na, rökelse.

(Vi̱ fi²ʒä rø̱²dzä̱lsor aw den klå̱²gä ti o rø²dza brä²ṉnavi̱nstöjed mä̱. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281, Per Larsson 1898.

rök-grejor
s.

M. rø̱̀gagrǽ̱jor

rökverk med tillbehör, rökvaror.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

rökpipa;

rø̱̀dzəpí̱ba, -an s.
-or, -na;

han gø̱ú̱r á̱ltid mə
rø̱̀dzəpí̱ban i mú̱zən;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× rãlighet

rɑ̱́likė̱d , pl. -a (!)

dålig, elak person, m. el. f.

de va non lė̱a rɑ̱́likė̱da,
bàgze tvɑ̱́.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

× rölleka

rǿ̱leʃʃa el. rǿ̱lɛʃʃa,
pl. -or, växtnamn

Achillea millefolium.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

rölleka
Rœlissa eller Rœlissa-blòma, -n, -or

Achillea millefolium

Av blommorna kokades Rœlissavàn, vilket användes som medicin

№ 285. FÅRS Lövestad

H. Hallqvist 1924.

× ro̊lleka

rōllitja

rōlleka

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

rŏnn

rø̱n, f., $\overset{1}{\text{rø̱nen}}$, pl. $\overset{2}{\text{rø̱nor}}$,
-na, rŏnn, rŏnnträd.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

rœn̲ len

rǒnn s.

rψn ?

rõnn

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

r²un̲ebæ̲r

rǒnnbār

rõnnbæ̃r

№ 290.

Rõddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

růnabær en   rŏnnbăr s.

rõnnbǎr

№ 289.   **FÅRS**

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönnbär

rìgnabǽ̲r pl.
~

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

rönnebär

best. f. pl. rò̠nabǽ̠rna

när rò̠nabǽ̠rnar ʒ̠énoa ta bý̠s,

dó̠ ska di spèʒ̠a en tæ̠i̯n tráu̯

gammalt talesätt. Jfr ten, s.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

+ rõmme;

rø̀ne a.

rönn-, av rönn, rönnvirke.

rø̀netrǽ;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

+ rönne

²rø̲̊nɐ, n., -d, utan pl.,
1) växande rönnträd l. -buske,
2) rönnträ, -virke.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×rönne
sb.

rìgna n.
— M. f. 38

1. Bestånd av rönn
2. Ved l. virke av rönn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

rönne

ràgna n.

1. ved l. virke av rönn
2. bestånd av rönn

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

rö̃nnebä̃r

ràgn̲abǽ̲r koll. n.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rönnebär

ràgnabǣr
– rónnbǣr

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rönneträd

rìgnatrǽ n.

rönn (Sorbus)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

× rónnebár

²rø̱̊nebæ̱̀r, n., – ed, pl. =,
– en, rø̊̆nnbår.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

rönnebär

ràg̠nabä̠r pl.

rönnbär

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rönnebär

rùgnebǽ̠r

rönnbär

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

rönnebärsträd

ràjnabærstrǽ n.; pl. =

rönn

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

II

× rönneträd

Ár. rǫ̀gnatré n.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönneträd

rỳnatrǽ n.; pl. =

rönn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

rǫ̱r, -ˊed, pl. rǫ̱r, -ˊen, rör.

de gar ma en há̱l trá̱ i rǫ̱́red
= vårdslóst, på måfå.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

rø̲r ed ~ en rö̆r s.

rŏ²r, även (sä̆²v)rŏ²r

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Söfde

r͂ôr

rø̲r, ˊ-ad, =, ˊ-an

de‿hàd̲a‿vél̲ nú̲d‿rø̲r

de hade väl något rör (ɔ: till eldstaden)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

rör.

rø̱r. ´-ed

ss. vävnadsterm:

tré̱ trè̱a i rǿ̱red

4802. Brandstad, Färs hd

rör

r$\underline{ø}$r, n., r$\overset{1}{\underline{ø}}$red, pl. =, r$\overset{1}{\underline{ø}}$ren, 1) rör, t. ex., draineringsrör, kakelugnsrör; 2/ stort stenrös.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

rór
s.

rø̱r, ˊ-ad, pl. =, ˊ-ar

dœr e hú̱l pω rø̱ran

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

röra, vb

rø̠̀ra, –; ˋ-da, -t

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

rö̀ra
vb.

rø̀ra

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ròra
vb.

rø̀ra
‾

Pres. rør
‾

́
røra ‿ ve ròra vid
~

K. j. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

× rõra
sb.

rø̀ran (best. sg.)

Gumske på människor

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rȍra

vb.

vi‿tωra‿ì̥tə rọ̀ra
sω̍dant, di‿skωla‿sél
há‿dóm. Vi vågade inte
rȍra bylikt (o: rådjur och annat villebråd). De (godsägaren
och hans familj) skulle själva
K. f. 71. ha dom.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röra
v.

inf. rø̲̀rá

en far ènte rø̲̀rá dom

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

röra

rø̱ra, rø̀rda, rørt vb.

Pres. sg. rø̱r

--- et rɷ̱́r ow trǽ̱,
som de̱̰ rø̀rda i grǿ̱den
me, so än̥te grǿ̱den han
svèdas

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

röra

vb.

mözen rö̀rde‿på‿se

lã̄pparna rördes

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

röra
v.

rø̲̀ra

hon kan gáu̯ a rø̲̀ra se,
én̲ʃunt hon e nit̲if̲ìra á̲u̯e

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

rõra

v.

s. 9~~8~~

rō̌ra

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

rǫ̱̀ra, rǫ̱r, rǫ̱̀rde, rǫ̱rt, rõra.

Imper. rǫ̱r!

rǫ̱́r ȁṉte met tá̱g.

han rǫ̱̀rde ȁṉte nak, men de
s̱ùesa i lǫ́ften, nar han rè̱ste.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

ròra v.

rör (imper.)

"rör"

"mann rör ennte sá med
såmm en piva ..."

S. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

rø̱̀ra

rõ̀ra
sb.

da‿ star‿ i‿ é̱n rø̱̀ra

det står i e̱n rõra.

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug **1958.**

röra *ihop*

rø̲ra ihǻv̲

rø̲ra ihǻv̲ li̲d lerbrú̲g ---

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

×rörande

røraned best. sg. sb.

Ljumske på människor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

rörbunke

rø̱rbǿŋke, m., -n, pl. -ka, -na, rö̆rbunke, hög af tegel- l. järnrö̆r.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

rörelse

rø̱̀relsa

i rø̱̀relsa

Nr 4413 Vanstad, Färs hd.

I. Ingers 1947.

№ 281. rörelse

^{2}rørälsa, f., -n, 1/ utan pl., rörelse. ha blift ^{1}sånen ^{2}rørälsa i ^{1}byjen, nar ^{2}Gutad ^{2}skule va. — Va dar ^{2}døkti ^{2}rørälsa på ^{2}mårkaded?

2/ med pl. -sor, -na, om en ^{1}människas l. ett djurs rörelser. ^{1}Tøsen e ^{2}kviffare i ^{2}sina ^{2}rørälsor än ^{1}pågen. — did e en mar ma ^{2}gøwa ^{2}rørälsor. Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

rörelse

rø̀ralsa

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

rörgrop, s.

rørgrú̲be, rørgrá̲b/, ´-an, ´-or, ´-orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

rörlig

rø̀rlɐ

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× rörsked

røʒé̱ -n eller ruʒé̱

en rörformig kniv, använd vid tillverkning av träskor och tofflor.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Ŕǫʃé̱,-an, röisked

verktyg för urholkning av träskor

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

ˣ rörsked-sten

rugé̲sté̲n -en

möjl. en brynsten varmed ˣrörskeden brynes. (?) Jfr rörsked

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

rörstock

rφrstók , -en

smal skorsten av nyare typ; motsatsen till ö̀pen skorstǽi̯n.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ròrstock

rørstók m.

smal skorstenspipa av nyare typ
J.J-s.

K.f. 71.

Sö^{2}vde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rörstock

rørstók, – ´en

(rökgång till eldstad)

smal skorsten av nyare typ.

J-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+røji

røʃe, n., -d, pl. =, -n,
stenrös.
hæ va inte ådan røʃe,
nar ja skrupte stålad.
Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rósjet, a.

rȫsched

rȫdflammig

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

rôst

rùstor, ˋ–na pl.

voteringsrôst

M. J. 78

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

rösta

rø̠̀sta, -ar, -a, -ad

men vḛ̀ɔrena di rø̠sta ǿ̠vor.
(vid ett klockareval)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rōstahalm

rùstahalm

halm använd vid bygg.

Frenninge. Färs hd

Anna Nilsson. 1931.

× rò̀ste
s.

rø̀ste -en

halmlagen i bryggkar; se Rietz
540 A.

fø̲r i t̲iden hade di rø̀ste, når di
brö̀jde. O.N.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

×ròste

rùsta (trol. mask.) sb.

²måskat malt

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

röste

rùsta Trol. mask. sb.

måskad malt

Användes som foder

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×röste

sb.

rèsta, ˋ-an m.

màskat malt

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. J. 71.

× röstesur

neutr. rö̀stasúrt,

om dricka, som surnat på
× rösten i byggkaret. Jfr × röste.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1950.

röstrått

røstráṯ. -ən. röstrått

hada arbḛ́tarna røstráṯ so hada han stra̱gad hí̱d; man de va bà̱ra di som hada hæì̱mana som hada røstráṯ.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

róstratt

¹rus̱tréṯ, m., -en, utan pl., röstrăte.

en maṉ haṉ e̱ en maṉ, o deṉ haṉ hɑ̱ en mɑn, o deṉ haṉ ²skůle hɑ̱ rus̱treṯ.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣrōta;

rọ̀da el. rụ̀da, ˈ-ar,
-̀a, -̀ad;

bōla om ko;

kə̣ǫ́ln rụ̀dar;

№ 2878:1 —Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

rõta,

rø̀da, -ar, -a, -ad v.

bõla om kor;

ḳəá̠n rø̀da;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

rötmånad

rùt̠emá̠nad -an

mít̠ oʒ̠or rùt̠emá̠nadan,

so kal̠ad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

rötmånad

rɯ̀t̠e mɑ̠́nad

nɯ̠́ e de rɯ̀t̠emɑ̠́nad

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

rõtmånad

rùt̲amá̲nadan best. sg.

K. f. 71.

Sõvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rötning
s.

i förb. lęga te rø̀knęŋs

om lin, utbrett till rötning.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

rov

rø̲v, -´en

1. anus

2. poder

Jfr ssgr som ×fnittraröv

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II   rǿ̄v

á ɹ͜ rǿ̠vlən !

Å tusan !

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× rõv;

ro̱v, -´en s.

-`a, -na;

bak;

fjé̱s me i ró̱ven;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

röv

ro̱v, m., r$\overset{1}{\text{o̱}}$ven, pl. r$\overset{2}{\text{o̱}}$va, -rna, stuss.

Fränninge. Vollsjö. Fs.

han fe$\underline{\text{k}}$ en á̱n ro̱v a tù̱da i = det blev ändrade förhållanden.

Fränninge. H.J.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

rȏva

rø̱̀va, =

M. f. 78

dǿ̱r rø̱̀va. di dá̱n pá̱stan

(poeten)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˣ rõvballe;

rovbál̲e, – len s.

– a, – na;

klinka;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× rövballe

rɵvbál̲e -en -a -ana

sittmuskel,

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I.Ingers 1951.

×röttestycke

rágdestíǥǥa, ` – – ´ed sb.

morotsland

Jfr rágdor morötter

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

s

es. ˊed. pl. =. ˊen

bokstaven eller ljudet s.

ét lánt a ét stàked és

t. ex. om den äldre skrivningen, ſs i "goſse" eller i "Anders Nilſson"

Vollsjö

Nr 4439 Färs hd

L. Ingers 1948

* sabbesjudare

sàb̲esj̲are. -en

en senfärdig person

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

s$\overset{2}{\underline{a}}$blan

sablan!

ja fo$\underline{r}$ ~ $\underline{2}$ v$\underline{a}$l

kraftuttryck

Nr 290.

R$\overset{2}{\text{ö}}$ddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

sacka áv

sacka å

(aw̲ ¿)

då krafterna avtar eller man inte orkar med eller blir bak..

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ Färs hd

Gunnar Persson 1966

sadel;

sa̲l, –´ln s.´

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sadel

sa̲l, –́en

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

sabel

sá̲bel, ´̲ – en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sacka
vb.

saka ‿ ɵ́w, =

Pres. sg. sakar ‿ ɵ́w

avtaga, minskas (om t. ex. en rörelses hastighet)

da ‿ sakar ‿ led ‿ ɵ́w

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sadelmakare

sà̲lemá̲garra m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

sadelmakare;

sá̠lmå̠garſɐ, – lm s.

–, – na;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sadelmakare

sàlemágare m.

h. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

sadelmakare

sá̠lmá̠gare, -en, -are, -arna,

sadelmakare.

sá̠lmá̠gare di nỳtʒar mǫ̠̀ed ma kà̠rdor.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sadelmakare

sàlmágara m.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

saffian

saferijån, n., -ed, utan pl., saffian. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

saffiansskinn

safarijá̲ns-ſiz, n., -zed, utan pl., saffiansskinn, saffian. vousjö̀. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

saft an — — saft s.

∼´an ha̠r sta̠d o
je̠st

saft

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

saft

saft, ´-en

dr‿ krama‿ sáft ow‿
bá̠ren

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

saga;

sàga, -an s.

-òn, -na;

ja har hǿrt en

sàga;

Röddinge

1586:1 T~~olånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

saga

i uttr. æte sàga

efter utsago, efter hörsägen

æte sàga so ble di glàa, nar di ble áw me hànom, for sín kona di jøra som di vìla.

(på tal om P. Wieselgrens avflyttning från Västerstad 1847)

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

saga

sà̱ga, -an, -or, -orna. saga, ságen. berättelse

de va eṯe mi̱na foráḻras sà̱gor, som di sá̱. (Ker Fyr)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

^{2}sa̲gla ~ ^{2}~d ˣsagla v.
^{2}~r

~ sagla, dregla

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

sago

sà̠gω (indekl.) ˣsago. utsago

i uttrycket

e̠tor gà̠mal sà̠gω. 1927.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sagtens
adv.

sájtens

i uttr. so te sájtens =
så att säga.

3340 Tolånga. Färs hd
M. Åberg 1938.

sa̲k

sa̲g

da‿ va‿ en‿ sá̲g, di' det var en självklar sak, det

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sak

sa̲g. ˈ-en. ˈ-or, -orna, sak.

"men bóḏen ska i fa ed ó̲vor te svá̲je!"
"ja̲ de ska ble mí̲n sá̲g."

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

sa̲g en ²~or na sak s.

sak

№ 290.

Röddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

sak
s.

sag, ˊan, ˋor, ˋorna

om en tjǿbor en ság pa en akʝár —...

1949. Nr 4802 Brandstad, Färs hd

sak

s.

s$\overset{1}{a}$g ɔ: s$\underline{a}$g s-91

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

sak

s.

sag

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

sak

sa̲g , ´en

de va en sá̲g , dé̲d = det var en självklar sak.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

sak:

de va en sag de (sa̲g)
det var en sak det

ett uttryck, som användes då man ville betona något man sagt.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

× sakas, v.

sagas

myllas itu

nu e joren tjänli till sådd
för den sagas bra itu.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

×sakla
vb.

sà̱glja , =

Pres. ̀-ar

dregla, låta saliven rinna

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

A. J. 71

× saklelapp

sàglaláp; pl. ` – – ! a sb.

haklapp för småbarn (att uppfånga saliven, då de dreglade).

Jfr sàgla dregla

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

sakna
v.

sàgna -ar -a -ad

1952.

Brandstad, Färs hd

sakna
v.

sà̲gna -a -ad

hum frk̲ sà̲gna ʃø̲̀bωms, ejentelien

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

sakna;

sœ̀j̲na, -ˈar, -ˈa, -ˈad;

ja sœ̀jnar en
mi̠ed̄;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sakna

sà̠gna -ar -a -ad

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I.Ingers 1947

s²a̲gna ~ ²~d sakna vb
²~r

ja ²~r ˈ²mi̲na gla̲ríj̲n

sakna

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926.

int. s$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$gna pret. s$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$gna pret. part. s$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$gnad v. sakna

pres. s$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$gna(r)

s$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$gnar d$\underline{\text{u}}$ d$\underline{\text{i}}$n kn$\underline{\text{i}}$v?

№ 287.
FÄRS

sakna

Frenninge

H. Areskoug 1924

sakna

sàgna, =

märka att någon av ens till-
hörigheter försvunnit; känna
saknad efter ngt

Bl.a. M.F. 38

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

²så̱gna ~ ²~d sakna v.
²~r

ja̱ ²så̱gnar na ²n̥tte
nu̱ me̱r.

sakna

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakna
v.

sà̲gna -ar -a -ad.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

s$\overset{2}{\underline{a}}$gnà, —, -d sakna vb

sakna

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

+ saknelig

neutr. sàgnelet

de e sàgnelet = man känner saknad, brist, längtan.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

ˣsaknelig
adj.

sàgnelat obest. n. sg.

ägnat att väcka känslor av saknad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sakristia

sakrastí̲, -ed.

Nr 4413 Vanstad, Färs **hd**

I. Ingers 1947

sakristia

sa̰krastì̲an (best. sg.)

n. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sakorstía n   sakristia s.

sakristia

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

sakristia

b. f. sakristían

fullt genuin form?

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Sakristia

sa$\underline{\text{k}}$o$\underline{\text{r}}$st$\overset{1}{\underline{\text{i}}}$, f., -st$\overset{1}{\text{i}}$jen, pl. -st$\overset{1}{\text{i}}$jor, -na, sakristia.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

saleta vb

Se sileta, vb

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korn

de tager ad

s$\overset{2}{\text{a}}$̯ita se̠ ~ $\overset{2}{\sim}$d sakta v.

klo$\overset{2}{\text{k}}$̠an ha̠r $\overset{2}{\sim}$d se̠

sakta sig

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sakta
adv.

sæ̀jta

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

sakta sig

^{2}såjta se ok si (-ar, -a, -ad, -a) refl., sakta sig.
Min ^{2}klåka e ^{1}gålen ti ^{2}såjta se.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

s^{2}åfla (

saktfärdig

sajtfǽri, neutr. -et.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

sal

sal, -´an

större rum på ena gaveln av
bondgårdens boningshus,
sträckande sig över husets
hela bredd; enl. K.f. 99
förr benämnd stora‿stua

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sallat

sala̲t, ˊen

salá̲t e de bésta en kan jí̲
húnsen

1948 Vollsjö, Färs hd

Sallad

salá̲t, -en

salá̲t e de bésta en kan jí̲ húnsen.

1948

Vollsjö. Färs hd̲

+ salle

sàḻe a.

sãlg,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sàla n.

+salle
sb.

1. Bestånd av sälg
2. Ved l. virke av sälg

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

ˣsalle

sàla n.

sȃlj

1. Bestånd av sȃlj.

2. Grenar o. kvistar av sȃlj

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

salpeter

saltpé̱tor, -en

1957 4802. Brandstad. Färs hd.

salt
s.

sa̲lt, ¹–ed.

1957. 4802. Brandstad, Färs h̲d̲.

salt
s.

sa̲lt, ´–ed

jà fre̲tt ed é̲gg, a ènte
sá̲lt ti.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

salt

adj.

sa̲lt

sa̲lt gà̲satʒý̲a

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

salt, ;

s̲alt, –ˊ hd s.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

salt;

sa̱lt, –´ad s.

vi fǿ̱u̯r fʒò̱va
lí̱d sá̱lt,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

salt̄;

sa̲lt, –´ eds.

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

salt

sa̱lt. ´ld. salt.

so̱ mote̱ di rỳḻa dom i' sa̱lt.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

salt;

sa̲lt, –ˈhds.

en ni̲va sá̲lt.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

1. s̲a̲l̲t̲
sb.

sa̲lt, ´–a̲d

en‿ n̰äva‿ sá̲lt en
nypa salt

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

salt;

a.

salt a.

flágad e̲ fol

sált;

ɔ: salt

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

2. salt

adj.

salt, =, –̀a

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

salt

sa̱lt, -́ed

bà̱da i grà̱ne a sá̱lt
(hälsokur)

№ 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947.

salt

sa̲lt l. s$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$ltor, m. och f., n. sa̲lt, pl. s$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$lta, komparation s$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ltare, s$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ltas̲t, ja s$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$lde de s$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$lta fl$\overset{1}{\text{ä}}$sked.

salt.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

salt
sb.

salt, -ed

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

salt
$\overset{2}{\sim}$a

salt a.

salt sel

salt (adj)

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926

1. salt
sb.

sa̲lt, ˊad

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. salt
adj.

sa̲lt ; n. =, pl. ˋa

sá̲lt ʒʒýd̲ salt kȯū

(ɔ: fläsk)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

salt,

s̲alt, –́ədṣ.

o so àlta ən

li̮d sá̲lt ì̮;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

salt;

salt a.
–
– `a pl.

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

salta
v.

sà̱lta -ar -a -ad.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

salta;

sà̲lta, -ar, -a, -ad;

fléskad sà̲ltas ít̲ort sá̲lt, —
for dar ìnte sku̲la ga pù̲drya i ad

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

salta

s$\overset{2}{\underline{a}}$lta (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr.., salta.

s$\overset{2}{\underline{a}}$lta ffyd, sil.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

salta;

sàlta, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

vi ska sàlta ffjded;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

salta

sà̲lta, =

tillsätta salt, salta ner kött

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

salta
vb.

sà̲lta, =

sa̰lta‿flásk

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

salta
v.

sàlta -a -ad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

salta;

sà̠lta, -̀ar, -̀a, -̀adv.

ja ska sà̠lta jì̠van te já̠r;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

salta;

sà̲lta, -àr, -à, -àd,

so sà̲lta di ed;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

salta;

sà̱lta, -àr, -à, -àd;

de vá̱ bra sà̱ltad;

№ 1587:1 Ramsåsa, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

saltkar

sa̲ltká̲r, n., -ed, pl. =, -en, saltkar, kärl hvari salt förvaras.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

saltkar

s$\overset{2}{\text{å}}$llakår, n., -ed, pl. =, -en, insaltningskar, stort träkar hvari kött nedsaltas.

s$\overset{2}{\text{å}}$llakåred får $\overset{2}{\text{e}}$nte plas i k$\overset{2}{\text{ä}}$laren. vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

saltkar

saltká̲r -ed pl. =, -en

kärl hvari salt förvaras.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

saltekar

sàltakar n.; pl. =
stora träbaljor, vari fläsk ned-
saltas till förvaring

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

saltgrõn

sá̲ltgrǿ̲nt (obest. n. sg.)

nysaltat

sá̲ltgrǿ̲nt ʒʒý̲l ny-
saltat flåsk

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug **1958.**

saltkar

sa̰ltká̱r, -´ad
(på bordet)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Saltmatsfat

s²å̲leman̲sfà̲d, n., -ed, pl. =, -en, förvridning af s²å̲ltma̲dsfà̲d, saltmatsfat, på en svarfvad fot hvilande träfat, hvarpå under julen och vid andra högtidliga tillfällen salt kött, korf m. m. serverades.

Åsum. Fs

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

saltsten

saltsté̲n -en -a -ana

rundad knytnäfsstor sten, afsedd för krossandet af groft salt.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

saltsten

sa̲ltste̲n´, m., -en, pl. -a, -na, saltsten, rundad, knytnäfsstor sten, afsedd för krossandet af groft salt. En sådan sten hade fordom sin plats på kakelugnen i hvarje allmogestuga.

allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

saltsyra
s.

saltsýra, -an.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

salva

sàlva, -`an
(sårsalva o. d.)

M. J. 75

Jfr gråsalva

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

salvia

saleví̲a, f. -or

våxtn.; gammal vål-luktande kryddvǎxt.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

2
salevior pl.

salvia f.
pl.

salvior

№ 289. FÄRS

S. Åsum)

Hugo Areskoug 1925.

salvia

salvája

R. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

salvia

salvjá; pl. – ´or

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

samfärdsel

samfǽ̠rsel, -en

(inlånat!)

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

samhälle

samhálle, – ´ed

stationssamhälle

(Nyare ord)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sanka
v.

sàŋka -ar -a -ad

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

sà̱ŋka, -ar, -a, -ad. samka, samla.

nar vi va sà̱ŋkado, so va̱ vi Jàita̱n kà̱ra ve ga̱rén. (nämligen Nygård)

№ 1006. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

samka
v.

sàŋka

samla

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

+samka

sà̠ʒka -ar -a -ad

samla.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

samka

sà̱ŋka, pass. sà̱ŋkas

samla

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

samka

sàŋka, -a-ad

samla

pass. sàŋkas = träffas.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.-

samka

så̠²ŋka (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., samka, samla.

Allm. Fs.

Anm.: Heter troligtvis sàŋka i de nordligaste socknarna.

J. J-s.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

samka
v.

sånka

samla

lompesonkare fanns det förr.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

samkas

s$\overset{2}{\underline{å}}$ŋkas (-as, -as, -ads) dep., samlas.

$\underline{o}$rt$\overset{1}{å}$$\underline{k}$en ha$\underline{n}$ s$\overset{2}{\underline{å}}$ŋka h$\overset{2}{ø}no\underline{r}$na $\underline{i}$ en l$\overset{2}{i}$den skau̲, o n$\underline{æ}$r d$\underline{i}$ sa h$\overset{2}{å}$de s$\overset{2}{\underline{å}}$ŋkads, sa m$\overset{2}{\underline{å}}$ga ha$\underline{n}$ da$\underline{m}$.

Åsum. Fs

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

samka ihop

saŋka ihώ̱p

samla samman.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

samka ihop

sa̲ŋka ihǻ̲b (b ?)

samla ihop

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

samla

sàmla -a -ad,
p.p. -ad, pl. -̀ada
dær va bá̲rn sàmlada

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

samla

sàmla, -ar, -a, -ad. samla;

pass. sàmlas i alla former.

1. do skola di sàmlas po dän bàken som líggor hǽr bág óm; so skola di sàmlas dǽr.

2. a när di kom óp sàmlada, so va han óprørd (synen av riksdagslivet).

№ 1006.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

samla

sàmla, –̀ad, –̀ad

Pres. –̀ar

so samla dr ihópa
ált dr tjòka i dán
kórjan x) så samlade de
ihopa allt det tjocka i
den korgen (se u. ostkorg).
K. J. 72. Tolånga

x) [illegible]-tan-

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

samla

sàmla, =, –̀ad

Pres. –̀ar

samla‿ihóp samla

ihop

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

samla
v.

sàmla -a -ad

Impr. pl. sàmlen!

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

samla

sàmla, = , –̀ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

samlas

sàmlas, =

nú̲ sàmlas‿ dr o‿ ska‿
n̰er‿ tr‿ kàfad m sam-
las de och ¯skall ner och
dricka kaffe. M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

samlas

sàmlas, = , sàmlads

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

samling

sàmlig

K. s. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

samling

s.

sàmleŋ . pl. -oa

sammankomst

næa di blèga hæa sàmleŋoa, so é̱
hæa dæa a spèla̱a.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

samling

sàmleŋ , pl. -ɒr

folksamling. folkmöte.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

samlingsplats

s^{2}åmliŋsplå̀s, m., -en, pl. -a, -na, samlingsplats.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

samlingssten

så²m̲liŋstè̲n, m., -en, pl. -a, -na, samlingssten, sten vid hvilken i det gamla byhemmets tid byns åbor samlades, då ~~byns~~ gemensamma angelägenheter skulle afgöras, äfvensom då ladufogden på den härregård, under hvilken byn var hofveriskyldig, medelst tutning i byhornet kallade för att buda till dagsverk.

Åsum (Barleja) Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

sáma
sáme

samma pron.

de las i sáma
brev

samma, samme

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sammaledes

sám̲a lè̲des

på samma sätt

(Rspr.- lån)

J-s

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

samman

sám̲en, adv.; samman; även beteckning för den 3:e ringningen vid ringning till gudstjänst.

riŋa fós̠te;
riŋa à̠ned;
riŋa sám̲en.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sammanbrydaskr + sammanbrytesa
sammanbryterskor;
fruntimmer som brŏtō
hŏran fȯr andra gången, sedan
mănnen gjårt det fŏrsta gång.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

× sammanbrytesa
s. I

sàm̲anbrý̲desa , pl. -or

linbryterska på visst stadium i linberedningen se II

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

×sammanbrytesa
s.

dæ va en sàm̲anbrýdesa
ta tváu̯ kr̀ø̲sara

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

sammanfallen

neutr. sàm̲enfál̲ed

adj. om bröd med "stålrand" eller "röd rand".

di hade jo sàm̲enfál̲ed brǿ̲, for di hade l̲iàsom̲ ènte presjé̲st

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

samme

sáme mask. sg.

sáma fem. sg., neutr. sg.

po sáma le = på samma sätt.

M. J. 77

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

samme

han‿ hà̲de de‿sám̲a inú̲

han hade fortfarande desamma (ɔ: hàstarna el. dyl.)

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samme

samma dâ, såm … s. 90

= samma dag, som …

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

samme

sám̲a n.

da‿va‿sám̲a hýgk̲ed.
Det var detsamma vilket
(det var samma kvalitet
på vårull och höstull)
m. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

samme
pron.

sáme mask. sg.
sáma fem. o. neutr. sg.
samt pl.

sáme hóʒ samma hund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×sammedant

sám̲eda̲̍nt

likadant, på samma sätt

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

+ sammeli dan

s$\overset{1}{\acute{a}}$m̲eli̲ da̲n, m. och f., n. da̲nt, pl. d$\overset{2}{\text{å}}$̲na, likadan. $\overset{ε}{\text{Ö}}$ved. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Samelidan~~

× sammeli' dan

sám̲eli dá̲n, neutr. da̲nt,

pl. dà̲na

likadan

Öved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

× sammeli'dant

adv.

sám̲eli dá̲nt

likadant, på samma sätt.

han ha̲-d sám̲eli dá̲nt stál̲t.

ŏved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

+ sammeli' dant

så̍meli dant, adv., likadant, på samma sä̊ä.

han ha'd så̍meli dant stält. Öved. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× sammenera
v.

samenœ́ira

sammansä́tta, hopfoga

samenœira ikó̲b : sammansätta
något av smådelar.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

x

sammenera

Sammenera v.

summera, sammanlägga.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

×sammer dan

sám̱or dá̱n, neutr. sám̱or da̱nt,

×sammer dan.

likadan.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

x sammedan

sàm̲edá̲n pl. -a

likadan el. sám̲edá̲n

já̲ di hade sàm̲edá̲na som

nú̲

de e sám̲edá̲na som dǽ̲e stáu̯e.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sammet

sam$\overset{1}{\underline{e}}$t, m., -en, utan pl., sammet. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sammetskuk

sam$\overset{1}{\underline{e}}tsk\underline{u}$k, m., -ken, pl. -a, -na, penis af sammet. l$\overset{1}{\underline{a}}$gra p$\overset{2}{i}$jor j$\overset{2}{\underline{ø}}$re en sam$\overset{1}{\underline{e}}$ts-k$\underline{u}$k. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sams

sams adj:

de̱ ha̱ ^{2}ålri vaḏ ^{2}riktad sams

sams

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sams adj.
oböjl. predik.

samms

"di skolle aldri ble samms
ămm u ån bytjårr i ŏved..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

sams

sam̲s, oböjl., sing. och pl., sams. Kan ej stå attributivt.

Hu̲en blø ²in̲te sam̲s me ¹mår̲en.

Non gaŋ va̲ di̲ sam̲s, men̲ ²in̲te til̲.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sams　　　　　　　　　　sams

de̠ kå²n̠e ²n̥te ble̠ ~

sams

№ 290.

Sõfde　　Färs hd.　H Areskoug 1926.

sams

sams

I uttrycket ti sáms till-sammant(s)

da e svènska ti sáms
det är svenska båda delarna

K. J. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Sövde

samt

sa̲mt adv., förek. i uttr., jo̲mt o sa̲mt eg. jämt och samt; ständigt.

hu̲n líggor jo̲mt o sa̲mt.

Fränninge. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

samtagen

samtád n.

om mjöl som malts av säd, vilken ej rensats från sådor

samtád mel samtaget mjöl

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

samtycke

samtýtʃa. -ad. samtycke. bifall.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sand

sa̱n. -'en. sand.

vi jik̲ óp̲ i' santá̱ged a to̱ fí̱na
sa̱n te vara mò̱ra.

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

sand;

sɵ̱u̯n, –´ən s.

ù̱də pu sɵ̱́u̯nən;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

land

san̲

Nr 283 Färs hd Östraby

Per Larsson 1898.

sand;

sa̱n, – hn s.

dә é bo̱ra sá̱n;

Hȫr;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sand

son, ˊan

Man strödde förr sand och sönderhackat enris på golvet i dagligstugan.

K. f. 72. | Sand hämtades vid Korre en gård i Röddinge sn, Färs hd, Malm. l.

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sand

son̲, -́en

di hade són̲ pɑ gɑ́l̲ad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

sand

sor̲, –́ar

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

sand
s.

sa̲n, ˈ–en.

Nr 7900 Ilstorp Färs hd

I, Ingers 1930

sand;

s̠øu̯n, -ʹun s. ~ sa̠n

bòrtza é̠ mäśt s̠ǿu̯n.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sand;

son̲, -´hn s.

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sand

sa̱n, ˈen

sá̱nen va sa ká̱l i vá̱rs.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

son lin.

sand s.

sand

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

sa̠n en $\overset{2}{\sim}$a na   sand s.

sand, sandheden

№ 289.   **FÅRS**

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

sand

sɑn̠, m., sɑ¹n̠en, utan pl., sand. Fränninge, Vollsjö.

sɑ̠n, ✓Åsum.

sɑ¹̠nen va sɑ kɑ̠l i̠ vɑ̠rs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sa̲n lin ~^{2}a na   sand s.

sand, pl.
sandmarker

№ 290.

Söfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

sa̠n en sand s.

de̠ e̠ ne²stan ba²ra̠

de̠n (= den grus) so̠m va̠ fi̠na²re̠
ka²la̠ å̠ fo̠r sa̠n

sand

№ 289. FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

sand

sa̲n, ˈ-en

de ‿ tok-jo ‿ en ‿ måse

sa̲n de togo jie en massa sand (ɔ: i sandtäkten)

K. f. 7 / Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sand,

sθun, -´ln s.

borʒa vθ́ʒ é bora

sθ́un,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sand

son, ´-an

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sand

sånnana b.f.pl.

sandjord

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

sanda:

di sòn̲a gó̲lad ma ví̲d són̲

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

sanda

sòn̲a , =

sanda golv

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sanda
v.

sòn̲a -a -ad

vi̲d sán̲ a sòn̲a me

(san̲ nyare uttal för son̲)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

sanda;

s̱ø̀u̯na, -̀ar, -̀a, -̀ad;

di s̱ø̀u̯na gúl̠ed;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Sanda
v.

sòn̲a -a -ad

sòn̲a æ è̲na gú̲lad

1949. Nr 4802. Brandstad. Färs hd

sanda;

sọ̀una, -àr, -̀a,
-̀ad;
di sọ̀una gúlad;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

sà̱na, -ar, -a, -ad. sanda.

beströ med sand.

1. i sà̱nbák̠en dær jik̠ di a ta̱ sá̱n a sà̱na stù̱orna.
2. sà̱na a grà̱na, beströ med sand och hackat granris.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

s$\overset{2}{\underline{a}}$na ~ $\overset{2}{\sim}$d sanda v.

$\overset{2}{\sim}$r

d$\underline{a}$ ~ v$\underline{r}$ o $\overset{2}{\underline{e}}$na

gø̄́l̲en

sanda

№ 289 **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sanda vb

s²ōna sp¹ånen, —, -d

insmörja strykspånen till en lie med sōnafit (se d. o.) och därefter överströ den med sand

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

sandbacke

san̲ba¹k̲e, m., -n. pl. -k̲a, -na, sandbacke.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd ....

Per Larsson 1898.

^{2}så̱nebaḵe n ^{2}så̱nebaḵa na sandbacke

sandbacka

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

sà̠nbón̠. -en. sandbotten.

dær e há̠r. fá̠st sà̠nbón̠.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Sandbrink

sa̲nbrýŋkje, -en

grusgrav med lodräta väggar

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

sanbeʹʃʒana pl.

×Sandbäckarna, s. pl.

invånarna i Sandbäck

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

sandbänk

sa̠nbǽŋkj. -en

hâ i bet. „trädgårdsland å sandjord".

dære grȁn̠a pantóf̠lor pɔ din̠a sa̠nbǽŋkjen.

P. F.

1941. 1006 Vomb, Färs hd.

sǒnefit, -ad sandfett

[se sǒnà]

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

sandhorn

san̲h$\overset{1}{\underline{o}}$rn, n., -ed, pl. =, -en, sandhorn, omkring 1 kvarter långt ~~kärl~~ flaskformigt kärl, gjordt af ~~ett~~ nötkreaturs horn och afsedt för förvaring af sådan sand, hvarmed liestickan beströ^{n}s. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sa̰nhú̱l sandhål

sa̰nhú̱lad

håla i marken där sand tages

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sandhåla

sa̲nhú̲la, -an, -or, -orna.

sandhåla. sandgrav.

sa̲nhǻl̲a ant. efter en yngre medd.
(f. omkr. 1900)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sandig

sà̲ned . sandig.

skàm̲elen den va ju sà̲ned

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

sandig

sàn̲ed

vàj̲ana va sa lìm̲ija o
sàn̲eda.

Västerstad.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

sanjår en sandjord s.

dar e bra mëëd
sanjår te de stäled

Den genuina formen torde vara
sonjår. J. J-s.

№ 287.

FÅRS sandjord

Östraby

H. Åteskoug 1924

s$\overset{2}{\underline{\text{a}}}nj\underline{\text{ø}}$r en

sandjord

sandjord

№ 290.

Sofdе

Fårs hd. H Areskoug 1926.

sa̲ŋjǿ̲r

sandjord s.

№ 289.

FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

sandjord

× sandkroe

san̲kró̲e , -en

kräva i höns.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

Sandmark

sa̲nmárk -en -or -orna.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I Ingers 1943

sandmärgel

sanmårjel, m., -len, utan pl., sandmärgel, sandblandad märgel.

Ja fförde samårjel po lårjan. Östraby. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

sandrevel

saṉrȯ̱́vl, m., -en, pl. -a, -na, sandrefoel.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sandrevel

sǎn̲ř̥e̲ìwl, -an, -a

sandrevel

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

ˈsandskifte;

sø̀u̯naʃýfte, -tds.

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sandsten

sa̱nste̱n^1, m., -en, utan pl., sandsten.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Sandstensgrav

sa̱nste̱¹nsgra̱v, m., -en, pl. -or, -na, Sandstensgraf, -broū. Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sandtag

sa̠ntá̠g .-ed. sandtag. sandgrav

vi jik̠ óp̠ i sa̠ntá̠ged a to̠ fí̠na
sa̠n te vara mȯ̠ra.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

sandtuta

så²n̲atu̲da, f., -n, pl. -dor, -na, litet, flaskformigt trä-kärl till förvaring af sådan sand, hvarmed lieslickan beströs.

Fränninge. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sa̋n̲utrù̲ sandtråg

sandtråg, tråg med sand för strykstickorna.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

sandåker

sa̰ná̱gra, -´-na
pl.

sand'g
åker

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Sank

saŋk, n., obøjl., förek. blo͞u i uer. i̲ s$\overset{1}{a}$ŋk, i sank, i kvaf.

f$\overset{2}{a}$̲rjan jitt i̲ s$\overset{1}{a}$ŋk.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ˣsanka;

sà̲ŋka, -àr, -̀a, -àd v.

samla;

di har sà̲ŋkad

mò̲ŋa pǿ̲ŋa;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sankt

sant

i förb. sant jø̠̀ran, om Sankt Göransbilden å gamla sättugnar

sant jø̠̀ran a drà̠kan

(el. drà̠kan)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sanhá̲ns

sankt Hans

midsommar

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926

Löfde

sankt Hans s.

sanháns da̲

midsommardagen

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sankthansafton

sanhansàt̲an

midsommarafton

K. f. 72.

hans, uppt. form
för ä. ha̲ns
J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Sankt Hans afton

San̲hɑ̲ns$\overset{2}{\text{å}}$t̲an, m., brukas ej i böjd form, Sankt Hans afton, Midsommarsafton.

Vollsjö. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

S:t Hans afton

San Hâns attan s. 97

= midsommarafton

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Sankt Hans-blom̄a

Sant Hans blomma el.
Midsommarsblomster

skogsnäva

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

sankthansdag

sanhánsda (sic!)

mìdsommardagen

K.-f. 72:

hans, urspr. form
för ä. hans.

J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sankt Hans dag

sa̲nhá̲^{1}nsta, f., – n., pl. obrukl., Sankt Hans dag, Midsommarsdag.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

san̲hå̲ns-da ,

sanhá̱nsda̱ sankt Hans dag

midsommardagen

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

san̲ ²la̲rlsda̲ Sankt Larsdag

Laurentiusdagen; 10 aug.

Den dagen man inte gräve skulle man se på den nya potatisen.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

san̲ ~t   sann

sann

№ 290.

Söfde   Fårs hd. H. Areskoug 1926

sann

de va sånnt s. 93

= det var sant

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L. P. Holmström 1873 Exc.

sant neutr. (sann / sant) adj.

da e i^{2}te sant
ded han s^{1}iar.

№ 287.

FÄRS

H. Areskoug 1924.

Östraby

sant

sann

sant (n.)

dä‿ e‿ víst o‿ sánt det är vist och sant (bedyrande uttryck)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

sanning

sàn̲iŋ, -̀ -en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sanning;

sàn̠ey, -en s.

de̠ é̠ sàn̠ey;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

s$\overset{2}{\text{ă}}$$\underline{\text{n}}$iŋ en sanning s.

g$\overset{2}{\underline{\text{o}}}$sens $\overset{2}{\underline{\text{e}}}$vra ~

sanning

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sansa
v.

sànsa -a -ad

uppfatta

-- nan nan kan sànsa-d pa
de̲ ví̲sad

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

s$\overset{2}{\underline{a}}$tan

satan

satan

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926

satan

sà̲tan, gen. sà̲tans

svordom

en sà̲tans grá̲n kò̲na

Vollsjö

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

sa̠ts, s^{1}a̠tsan, s^{2}a̠tsarna **sats**

sättning, av malt vid bränning

fa̠r han va san n^{2}ǫgga ma̠
m^{1}a̠ltad å s^{2}a̠tsar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saχs, ¹-an, ²-a   sax s.

sax

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

sæls lɛn ~²a na   sal s.

sal

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

sa̯ɩs len ^{2}sa̯ɩsa na sak s.

sak

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

sal s.

sa̯ls en ²a na

Pl. rätt?

ha̠r ha̠r du̠ gjort

a̠ sa̯lsan.?

№ 287.

FÅRS

Frenninge

sal

H. Areskoug 1924.

sål s.

saʒs, –^{1}an, –^{2}à
2,

del av ett vagnsårder (Plausch 2,10)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

sak

sajs ´-en `-or, `-orna

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

sæls len ~~-a -na~~ 2   sal   s.

-or, -orna

sal

FÅRS

№ 289.

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

sak

sajs, ´-en, `-or, `-orna

ha̲r ble̲ sàjsorna a̲v ?

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

sax

sajs, f., s$\overset{1}{a}$jsen, pl. s$\overset{2}{a}$jsor, -ra, sax.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sax;

sæjs, –́ hn s.

–́ –̀ or, – na;

Hôn;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sak

sæjs

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

sat;

sajs el. sæjs,

–´ln s.

–̀or, –̀na;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sal

sājs

s. 92

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

sat;

søjs, -́ln s.
-̀or, -na;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

sak ;

sajs, –´ən s.
–`or, – na ;
el. sæjs ;

vi fǿ̱u̯r ve̱l slì̱ba
sá̱jsən

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

sak

sæjs, ´-an

Jfr fårsak och sisare

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sat;

sa̲s, –́ ln s.

–̀ or, – na;

1587·1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sax

sajs, sajsa

sax, saxar

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

schal

ʃa̲l, pl. ʃà̲lor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

schal-nål

ʃà̱laná̱l, pl. -a

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

schattersōm

ʃaté̱rsø̇m̲

visst broderi

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

schåseri

ʃa̰sarí̲ n.

galenskaper, onyttiga o. dumma påfund

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

se
v.

se̲, sa̲, se̲t

jȧ kan sé̲ -en nǽ̲r jȧ vil̲

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

se , sa , set $\frac{se}{x)}$

Pres. -r M. f. 82

x) Nyare form i st. f. set.

J-s.

Vänstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

se

se̲, se̲r, sa̲, se̲t, v., se.

ja kan è̲nte sé̲ ù̲dom glarý̲jen.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

se̲, sa̲, se̲t se se

(Wr 1941:) Sup. sat̲, sæt̲

se

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

se   sa   set   se v.
ser

imperat.
se!

de kan ^{2}inte se sin de
ble ^{2}gamla ^{2}uden de
har sóna

№ 289.   FÅRS

H. Areskoug 1925.

se

se̲ , sa̲ , se̲t

Pres. -r

K.-f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Sövde

II

se

se sa seat

set

M.f.87

Pres. sg. -r

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

se

sē s. 89

sg. pres. sēr 89

sup. sēd ? 95

Skall väl vara (Askeröd)

sèt

J–s № 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

se
v.

sæj

pres. sg. sǽjr

de gàlnaste ja sǽjr, ---

Västerstad

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

inf. pret. pret. part. se̲ v.

se̲ sa̲ se̲t

pres.
se̲r

imp.
se̲!

lo mi̲ se̲!

ja̲ sa̲ di̲ ²n̥te.

Inf. sæ̲j ent. P. L. 1898.

№ 287.

Östraby se

FÄRS

H. Areskoug 1924.

se
v.

inf. sæj̲ pres. sæi̯r

pret. sau̯

(belagt i Sniberup i ö. och Magnaröd i v.)

han sǽi̯r æ lài̯sa u̲dom glà̲sý̲jen. (Sniberup.)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

se,

se̠, -r, sø̠u̯, se̠t
el. se̠t́ v.

han sǿ̠u̯ dø̠̀li ú̠d,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

se ;

se̲, – r, sø̠u̯,

se̲t ;

ja sǿ̠u̯ na̲m ìnte.

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

sæt̠, sup. i inf. sæj̠   se:

nū

vi ha̱du ɪn̠ta sæ̊t̠ en̠

se̱n mi̊d̠a

Långaröds sn   Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

se
v.

sæj̱. pres. sg. sæi̯r

pret. sau̯ sup. set̲

jà hà sét̲ sa mè̱ed fǿ̱r

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

se
v.

inf. sej̲'

Långaröd

Färs hd̲

1957.

se;

se̱, -r, so̱u̯, se̱t;

ja har ènte sé̱t nam̱;

jà har do àḻri sé̱t rud gràṟara...

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

se

se̱ , sa̱

Pres. -r

ja‿fa̰r‿ga‿ṵd‿o‿sé̱

K. f. 72

ja‿sé̱r sémo̱r jàg ser sämre (ds.) / han‿sá̱ bà̱ra me‿e̱t ya

han såg bara med ett öga (ds.) Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

se

tɪ‿o‿sé̱‿tɪ "till att se till", att döma av utseendet.

K. f. 72.

ja‿rö̱̀a‿mɪ‿a̱ o‿sé̱‿ɪ‿
ɪn jag roade mig med att titta i den (en bok).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

se

Sup.

sɛṯ

M. f. 75

(yngre form)

... hǿrt o. sɛ́ṯ hört och

sett. M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

se v.

se

"... å skolle se ..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

se
v.

se̲ el. sæj̲́. pret. sa̲, sup. se̲t

han kan sé èn̲a nǿ̲r te
hìm̲estórp

la mi sǽj̲ !

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

se II
v.

di' ha sé̲t vat dɛd̲ é̲.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

se v.

se̱ sa̱ se̱t

se̱r

e̱n se̱r ²i̥nte e̱n ²mäne̱ſa

di ska sé̱ dom om = de skola se sig om.

№ 289. se FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

se

inf. sæj̲

4.5.1938. Fränninge. Färs hd

se
v:

inf. sæi̯

Västerstad och Östraby enl. P. L̲.

se̲, Brandstad, Åsum.
Vollsjö

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

se
v.

inf. sæj

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

se
v.

sup. s̲et

jà han àl̲ui' s̲ét -en

ha jà s̲ét -an?

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

II

se

du‿far‿so‿brá sat

du får så bra belysning

(ↄ: om lampan står där eller där)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

se

se , sa , sat

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

se

sé̠ ‿ sɛ‿ óm̠

gå och titta på sevärdheter

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

se ;

se̱, - r, sø̱ų,

se̱t ;

ja har àl̠ri sét

nam̱ ;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

se
v.

sæj̱ put. saṷ

ja ska sǽj̱ om ja kan hiṯa
en pɛ́g̱.

di e hìmska a sǽj̱

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

se v.

så ed
såg det

ja så ed sāl.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

se om

sé om

= besöka, hälsa på

nú far en resa a sé om
ásamna a jóbana

1951

S. Åsum. Färs hd

se u̱t

se̱̰ ʉ̱́d

dɛ skɷḻa va rɷ̱̀lat a sé̱,
hɷ́ṉa dɛ skɷḻa se ʉ̱́d

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

se ut

de s̱er ènte báṯor ú̱d,

det artar sig inte bättre, där är inga bättre utsikter

5214. Ö. Kärrstorp. Färs hd

se ut

som hæ̠r ser ú̠d i en
prèstagá̠r!

Obs. obest. form vid emfatisk konstr.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

× seba,

sè̱ba, - an s.

såpa,

du fǿ̱u̯r fjø̱̀ba lid
sè̱ba,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

se̲d

se̲d; pl. -̀or

nỳ̲a bru̲g o sè̲dor nya

bruk och seder

(Rspr.-ord)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sed

sed

ene séd

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

sedan

si̱n, sedan.

1. di hà̱de mi̱ed lỳnare si̱n.

2. si̱n bèṯra de se i bé̱nen.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sedan

si̱n

fɔr‿lɑ̀ŋ̱a‿si̱n för lå²nge sedan / sí̱n dǿ̱‿hàn̠

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

sedan;

si̲n adv. prep. o̲ konj:

sí̲n so blǿ̲de so,

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

I

sedan

si̲n l. sí̲gn

da ᵕ e ᵕ rät̲ mòŋ̲a år̲ ᵕ si̲n. Det är ganska många år sedan. / di ᵕ blɪk ᵕ jo ᵕ ǹta foren ᵕ sí̲n. Det bler ju inte förrän sedan.

M. f. 71.

Kamsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

II. sedan

da‿e‿ǹ̥ta so‿lȁŋa‿si̲n.
Det är inte så länge sedan/
sín so‿stȁmda ǿ̲ǵzan. /
Sedan så stannade hästarna.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71. /

sedan;

si̲n prep.

sí̲n va han hjè̲ma;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sedan

sín

M. f. 75

sín ‿ so - - - sedan så

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sedan

sin

"å sin komm allri ..."

s. 29.

Nr 5170 Brandstad, Färs hd
Anders Malm 1887. Exc.

sedan
adv.

sė̱n

sé̱n blek̲ de brá̱ ma kúsken
a hèn̲a

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

sedan
korj.

si̱n, sḭn

en ha ble̱d sa̰ glímʒon, sḭn
en e ble̱n gàm̱al.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

I

sedan

sin

sín sòlda ‿ han dí
sedan sålde han det
M. J. 75
sín ‿ kvìnan va ‿ dǿ,
mota ‿ han ‿ sàlga dí mä.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd Tolånga.
Hugo Areskoug 1958.

II

seden hustrun var död   sedan

måste han sälja det också

M. J. 75

de‿e‿länga‿sin det är

länge sedan. K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sedan

sen (trycksvagt) konj.

sen‿de‿hade‿ligàt dǽr, so‿grỳde‿da‿ja

sedan det (ɔ: mältkornet) hade legat där (ɔ: i mältkaret), så grodde det ju.

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

sedan

da‿e‿læ̀ŋ̱a‿si̱n

det är långe sedan

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sedan
adv.

si̲n

sí̲n ga̲ ja mi te bò̲ne ijé̲n

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

sedan;

si̲n prep. o. adv.

han ka̍m̲ sí̲n;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sedan
adv.

si̲n

sí̲n so jɛg̲g̲ han ú̲d a sà̲lde dí̲.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Si̱n sedan

sedan

dæ i l²æʒ̱u s¹i̱n

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

sedan

sin, adv., prep. och konj., sedan.

ja k$\overset{1}{ø}$mor sin. l$\overset{2}{å}$ŋe sin.

did e l$\overset{2}{å}$ŋe sin des.

Sin han ble spet$\overset{1}{ø}$r, sa r$\overset{2}{e}$ste han te Stokh$\overset{1}{å}$lmstragten

№ 281.

Kärrstorp. J. F.

Färs hd

Per Larsson 1898.

sedan

sin

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

se̲n

sedan

sedan

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

sin sedan prep.

de e mo$\overset{2}{z}$a ar sin

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. sedan

sedan
adv.

sí̱n

de e sí̱n ìy̱aí̱ .

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

sedan
konj.

si̱n. svagton. sḭn

de e mé̱r en fámti á̱r sḭn

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

sedan
adv.

si̠n

dæ kɷ́m̠ en sí̠n

(en hã = någon)

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sedan
adv.

de va sí̲n sè̲nasɑ

sí̲n sad vi minfú̲ ɑ sø̀mna

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

seden

si̲n

sí̲n so flyt̲a jà te en bòn̲a
strájs vé̲.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1930

sedan
adv.

si̲n

kom̲en ɛ́j̲ sí̲n!

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

sedan
adv.

si̱n

mɑ̱́r hɑn dǿ̱ fóst, a sí̱n dǿ̱ fɑ̱́r.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

sedan
adv.

si̲n

men sí̲n ble di áu̜ ma
tát̲rana dǽ̲r.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

sedan
adv. & konj.

sì̠n, svagton. sḭn

de e nók̠ en fàmtan, sàkstan
áu̯n sḭn
sí̠n sa fe̠ di· jo fortsát̠a ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sedan II

sé̠n ble̠k̠ de ju ą́ugąnd
(bortlagt)

sé̠n fe̠k̠ di' beta̠la hög̠askát̠.

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

sedan
adv.

sɛ̱n

da‿e‿ı̥̀nte so‿lȁŋa‿sɛ̱̍n
det är inte så länge sedan

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

sedan
adv.

si̲n

so‿ tòrdas knìvlad i‿
krὼ̲norna, sí̲n so‿ta̰‿
vi‿ óp‿ad o‿ rì̲ad

så torkades linfröhuset
i kronorna (på linstackarna),
sedan så tog vi upp det
och repade det.

K. J. 71

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

sedan

for‿lí̲d‿sí̲n adv.

fö̀r en stund (tìd) sedan /

sí̲n so‿sláp‿dɛ‿gω dí

sedan så slūppo de gå dit

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. J. 71

sedan

si̲n

for‿ mòg̲a á̲r‿ si̲̍n
för många år sedan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

sedan
adv.

si̲n

sí̲n plok̲a di sœ̲́l ihób̲ -ad
ja kan sœ̲́l ta ɛ́ʒ̲ stɑ̲̀lana sí̲n

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

sedel
s-

sédel, -en, sédla, -ána
(penningsedel)

7051. Tolånga. Färs hd. S.J.
1959.

sedel
s.

sǽdel, -en

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö.Kärrstorp Färs hd

I. Ingers 1975–79

1979

sedel, m., -ln, pl. sedla, -na sedel
sedel, 1) sedelmynt; 2) prästbetyg
mantalsskrifningsbetyg; ja
ha min sedel i valse; jag
är mantalsskrifven i Vollsjö;
3) skuldsedel, revärs. han ga
sedel po panzane. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

seg

saj l. såjor^{1}, m. och f.,
n. sajt, pl. såja^{2}, Komp.
såjare^{2}, såjast^{2}, seg.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

neutr. pl.

sæ̨ sæ̨t sæ̨²a seg adj:

de̜ va̠ f²a̠rlad va
tj¹yded e̠ sæ̨t.

№ 287.
FÄRS

seg

Fränninge H. Areskoug 1924.

segj́

sæ̱j a.

sæ̱jt n.

dæn va̱ so sǽ̱j o rǽ̱lì ;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

seg
adj.

sej

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

saɭ neutr. ^{1}saɭt pl. ^{2}saɭa seg adj:

komp. ^{2}saɭare sup. ^{2}saɭast

de e den ^{2}saɭaste
^{2}mennefa en kan
se. — ^{1}mæren e
^{2}fårlad saɭ.

№ 287.

Frenninge FÅRS seg
H. Areskoug 1924

sæɪ ~t

~ $\overset{2}{a}$

seg a.

de va et f$\overset{2}{å}$rlet ʃʒyd

so ~t

seg

№ 290.

Sövde Färs hd. H. Areskoug 1926.

saɫ ~t

2
~a

seg a.

seg

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

saɟ, -t, sa²ɟà   seg

seg

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

sæj, -t, -̀a

seg

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

segel

s$\overset{1}{æ}$jl, n., s$\overset{1}{å}$jled, pl. =,
s$\overset{1}{å}$jlen, segel.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

segel

sajl, ´-ad, =, ´-an n.
(på väderkvarn)

--- sájlen pa vìjana

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

segel;

sæjl, -´ld s.

–, -´ln;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sazl, ¹-ad, — segel s.

segel

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

№ 281. segelfärdig

²såjlafæ̱rì l. -rijor, m. och f.; n. -rit, pl. -rija, komp. obrukl. 1/ segelfärdig, färdig att afsegla. ²bå̱dana ²lå̱e ²såjlafæ̱rija ²å̱la; 2/ användes ordet om ett bord, som är så fullsatt med kärl, matrester och diverse husgeråd, att det tydligen förråder matmoderns bristande ordningssinne. ¹böred stå̱ ²såjlafærit [illegible]. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

$\overset{2}{\text{sa͜ila}}$ ~ $\overset{2}{\sim}$d

$\overset{2}{\sim}$r

segla vb

segla

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

segla;

sæ̲̀jla, -àr, -à, -àd;

han va ù̲da o
sæ̲̀jla;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

segla;

sø̀jla, -́ar, -̀a, -̀ađ;

han va ùde o

sø̀jla;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sæi^{2}la ~ ~^{2}d segla vb

$^{\breve{2}}$~r

segla

№ 290.

Sõfde Fårs hd. H. Areskoug 1926

× segla

sajla ‿ ɵ́w, sajla ‿ pɵ́ vìŋana

mōntera segel av resp. på kvarnvingarna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

$\overset{2}{\text{sæna}}$ ~ $\overset{2}{\sim}$d

segna v.

1

$\overset{2}{\sim}$r

~ n$\underline{\text{ø}}$r

segna

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segna

så^{2}jna (-ar, -a, -ad) intr., segna.

ha̲^{1}sten han så^{2}jna ret nø̲r for de skå^{2}l̲ra sa fa̲^{2}salit, nør u̲^{2}glan hun skre̲fz.

ja blø̲ so háj̲. so ja nǽ̲r sàjna te já̲ren. Frå^{4}nninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

segna

sàjna

I förb. sajna ‿ nǿ̲rad
segna ner, segna till marken

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× selaputa

sè̱lapú̱da -an -or -orna

(skydden hästens manke för selbrott)

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

selbruten

(sic!)

sę̀l̲a-brý̲dan

(om hǎst)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

selbruten

sɛ̰̀la-brúgdan

(om häst)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

si^{2}la pl. sele s.

Kvantitet?

di ha^{2}de ~ te bǫi^{2}sorna

byxhängslen

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sele;

s̱èle, - ln s.
-̀a, - na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

2. sele

sè̠la pl. tant.

byxhängslen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sele

sɛ̱̀lfa, -̀an m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

__sele__

sè̲la, ̀-an, ̀-a, ̀-ana

hȃstsele

ladz ‿ sè̲lan pɑ ‿ hásten!
Lägg selen på hästen!

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

s²e̲la, ~²lan, ~²lana sele

sele

ja fik̲ sy̲ s²e̲la m¹æ̲

gau ú̲d o slaŋ̲ sè̲lana pa ö̲́gen !

Långarőds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

sele

s²e̠le, m., -n, pl. s²e̠la, -na, sele, seldon.

Vollsjö. Branstad. Fs.

S. Åsum

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sele, s.

sè̠lla, -̀an; -̀a, -̀ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

sele

sɛ̱̀le -en -a -ana.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

s$\overset{2}{i}\underline{l}$a n s$\overset{2}{i}\underline{l}$ana sele s.

Kvantitet?

t$\underline{a}$ s$\overset{2}{i}\underline{l}$en m$\overset{1}{e}$ d$\underset{..}{ä}$ h$\overset{1}{e}$m$\underline{m}$!

sele
pl. även byxhängslen

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

sele

sè̱le. -len. -a. -ana. sele.

Samma form å nyo iakttagen 1951 (m. f. 1887)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

sele

sɛ̲̀le -en -a -ana

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

sè̱la sele

sè̱la pl.

hästsele

ja‿la‿sè̱la pó‿dóm̱.
Jag lade sele på dem.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

sele;

sè̠l-ə, -ən s.

-̀a, -na;

han hade̠ dò̠lia

sè̠la;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sele;

sè̱lḁ, -lṇ s.
-à, -na;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

sele

sɛ̱̀lla, -̀an, -̀a, -̀ana

M. f. 75

so‿ læŋa‿ di‿ gaŋna‿ sɛ̱̀la

så långe de använde (häst)-selar

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd Tolånga.

Hugo Areskoug 1958.

sele
s.

sɛ̱̀le

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

sele s. (häst)sele

sèl̲ana hest-pl.

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Skåne
Göran Hallberg 1983

sele;

sè̱la, -lan s.

–̀a, -na;

brèy̱asé̱la;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sel(a)gjord

s²e̠lajø̠̀r, f., -en, pl. -or, -na, selgjord, bukgjord på seldon.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

å
sḻlajà̱r

selgjord

selgjord

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

²silagɵr en selgjord s.

Kvantitet ?

bukgjord

se drálær !

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

selgjord

sè̠lajå̠̍r

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

selgjord

sèlajóren best. sg. (sic!)

(på hästsele)

K. 5-71.

S^{2}övde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

selgjord

sè̠lajá̠r, –̀ – –́en

bukgjord på hästsele

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sel(a)hack

s²e̲̊lakàk̲, m., -en, pl. -a
l. -or, -na, selpinne, liten, på midten inhakad pinne, med hv. skalmen och draglinan fastgjordes vid hästens sele.
(88-rig gubbe) Branstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ˣselkack

sb.

s̀elakák

sprint som hindrade skakeln att lämna sel-donet

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×selkacke

sìlakáka pl.

skakelsprint, pinne som håller skakeln fast vid seldonet

M. f. 77.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

²silakakn n ˣselkadel s.

Kvantitet?

lås att fästa
skakeln i
²silafrad

№ 289. FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

ˣselkagge

s̀ɛ̰lakåg̲a

skakelsprint, sprint varmed skakeln fästes vid bukgjorden på selen. — Äldre anordning; numera begagnas skakelremmar.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

selklämma

ˈse̱laklém̱a f.

klämma vari tömmar fastsattes, när de tillverkades

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sel(a)korra

s^{2}r̲lakàr̲a, f., -n, pl. -r̲or, -rna, liten järntunga med ett hål, med hvilken skalmen på vagnen oh draglinan på åker-redskapet fastgjordes i selen.

Branstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

×selkorra

sb.

sèlakóra (sg.?)

det jä̀rnstycke i seldonet, dä̀r skakelsprinten trä̀ddes in

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

selaputa

²se̲lapu̲ìda, f., -n, pl. -dor, -na, selputa, puta som skyddar hästens manke för selbrott.

Fränninge. Fs

²se̲lapu̲ìda, Åsum.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

^{2}silastan selstad s.

^{1}ofzlan e ^{2}brea 2 ~

bog och bringe på en häst

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

²sl̲ao̥̲ra d selöra s.

Kvantitet?

se drála̲r!

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sen,

si̱n prep.

sí̱n fé̱ di pǿ̱jana,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sen ~t
ā
~a

sen

sen

№ 290.

Löfde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

sen
adj.

sæjn, n. sæjnt, pl. sæjna

Fränninge (kom)

sen Vollsjö. Brandstad

Nr 281 Färs hd
Per Larsson 1898.

sen
a.

sæi̯n. komp. sæ̀i̯nara

på sæ̀i̯nara tí̲d

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

sen

sæjn l. $\overset{1}{\text{sæjnor}}$, m. och f., n. sæjnt, pl. $\overset{2}{\text{sæjna}}$ ok efter for, för, $\overset{1}{\text{sæjna}}$, komp. $\overset{2}{\text{sæjnare}}$, $\overset{2}{\text{sæjnast}}$, sen. Östraby Fränninge (n.)

$\overset{1}{\text{kørned}}$ vlør $\overset{2}{\text{sæjnare}}$ en $\overset{2}{\text{håvrlen}}$ i $\overset{4}{\text{aør}}$. Östraby. Fs.

sen eti. Vollsjö, Bransted. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sen
adj.

sœi̯n , neutr. sœi̯nt

for sœi̯nt , för sent

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

sen

sen; –t

kompar. sènara

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71

sen
adj.

sen, sent, pl. sèna

P. L. 1898 Brandstad. Fs hd

sen ;

si̲n prep.

sedan ;

da vá̜ sin ja kum̲

hę́m̲ ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sen
a.

sæi̯n, n. sæi̯nt

bω ti̠dit æ sǽi̯nt

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sen

se̱n, -t, -̀a

kompar. -̀ara

pa‿ sè̱nara tí̱d på

senare tid.

K.f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sen
adj.

sen; -t
kompar. sènara
nú e‿ da‿ vel‿ for‿ sént
o‿ læa‿ o‿ vla‿ ha‿
manfólk nu är det väl för
sent att löpa och välja ha
sig en karl (sagt om en kvinna,
som fyat femtio år) /
K. f. 71 / po‿ sènara tid
Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

s̲e̲n̲

se̱n, -t, ˋa

han‿va‿sé̱n i‿rø̱̀relsorna han var sen i rörelserna (ↄ: rö̀rde sig långsamt o. d.).

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sena

sè̱na f.; pl. -̀or

ja‿hada‿en‿sè̱na, som‿va‿knút̠ör jag hade en sena, som knutit sig

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sena;

sèna, -an s.
-òr, -na;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sena
s.

sɛ̱̀na -an -or -orna.

Nr 7900 Ilstorp Färs hd

I, Ingers 1930

sena;

sè̱na, -an s.
-òr, -na;
han strè̱kte hn
sè̱na;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sena;

sè̱na, -an s.
-̀or, -na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sena;

se̱̍na, - an s.

–̀ or, - na;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sena;

sèna, -an s.
-òr, -na;

di har fọ́ụd
sènorna strèkta;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sena

s²e̠na, f., -n, pl. -nor, -na, sena.

de bes̠tå̠¹ i̠ s²e̠no̠rna po'na.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

84

ʃena
ʃ.

ʃɛ̱̀na -an -or -orna.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

sè̠na f.

sena
sb.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

senap

^{1}se̲nap, m., -en, utan pl.,
senap. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

senap

sé̠nop

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

s$\overset{1}{i}\underline{n}$op, -en

senap

(Hr 1941:) s$\underline{\acute{e}n}$ap

senap

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

senap

sé̱nop

krysa ‿ sé̱nop krossa

senap

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

senap

sé̲nop

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

senap

senåpp

senap

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

senapsknicka

pl. sɛ́n̲opaknɩ́k̲or

senapskvarn

(se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

senapkula

sé̱nopaka̱ú̱la

kula varmed senap krossas

T. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

senapskvarn

s̱ẹ̄napskvà̱ra, m., -kn,
pl. -or, -na, senapskvarn.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

senapslod

s$\overset{1}{\text{ɛ̲}}$napslò̲, n. - lòw̲ed, pl. =, - lòw̲en, senapslod, stor järnkula som begagnas vid senapsmalning. Tränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

×sengångd

s̱ènjǽzda obest. pl.
långsamma (om hästar)

dɐ va for s̱ènjǽzda
de voro för långsamma
i gången (om ardenner-
hästar). M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Senolja

skno̱^{1}lja, f., -n, utan pl., senolja, ett slags medicin.

skno̱^{1}lja oliḏ e de li^{2}dzas̱te ti o små^{2}ṟja sä me, när sḵ^{2}noṟna ha fa̱d non ska̱.

Frå^{4}nninge Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sent
adv.

saint

ba tì̲lia a sáint.

Nr 3321 Fränninge, Fä s hd
Anton Johansson 1938

sent

se̲nt. adv., sent.

ak̲ frú̲en. ja kó̲mor so se̲nt.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sent
adv.

komp. sènare

de va sín sènare (tautologi)

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

saint
sent

sent
adv.

di va i brug tila
γ

a saint

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

sentänkt

sentæ^{1}jnt l. -or, m. och f. n. -tæ^{1}jnt, pl. -tæj^{1}nta, eg. sentänkt; som tänker långsamt. behöfver tid för att kunna tänka.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

September

sebt$\overset{1}{e}\underline{m}$bor, m., oböjl., September

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sleptámbor   september s.

№ 289.   **FÅRS**

Sövde   H. Areskoug 1925.   september

siktámbor september s.

hun̲ e̲ fud̲ den̲ fórste
~ .

september

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

september;

set̲ámbor s.

de vá̱ i setámbor;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sergeant

ʃærsánt -en -or -orna

P. L. 1898

Röddinge. Färs hd

sergeant

sær̲s$\overset{1}{a}$n̲t, m., -en, pl. -or, -na, sergeant.

Vomsjö. ✓Röddinge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sergeant

sjærsa^{1}n̲t, m., -en, pl. -ər, -na, Sergeant. Fra^{4}nninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

ˣseva,

sè̱va, - an s.

såpa,

di skul̲a smòja

se ma sè̱va,

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sex

sæjs, oböjl., räkneordet sex.

Fränninge. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

sek

saks

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

slt;

sæfṡ ã. rak̆n.

slks j.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sex

sæks

sǽks, ʃǿ̱ tám̱ sex, sju
tum
M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sek

sajs
Föråldrat uttal x)

Numera vanl. sæks

x) månne icke ˣsæjs är en mera genuin form? J-s.

Vid citering av detta sæjs har det av en yngre generation uttalats ex. sajs.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Sexarmad

seksá̲rmad

en seksá̲rmad stà̲ga
(ljusstake)

№ 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947.

sekradokorn p.

pé̱ksra̲skorn ld

sekradigt korn

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

sexhundra

sákshònra krò̲nor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sexsolvad

saksílvad

med sex solo
(om vår)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sextio

sä́ksti·

imäḻom fä́mti· a sä́ksti· á̲ua

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sextio

sä́ksti

sä́ksti trà̱ua

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

sextio

sék̲sti, räkneord, sextio (60)

jà e à̲ta a sék̲sti á̲r.
jag är 68 år.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sextio

sákstɪ

sákstɪ á̱r

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sextioen

sekstié̱n. neut. sekstié̱t. 61.

Vomb

№ 1006. I. Ingers 1930. Färs

sextioett

sekstiét

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

sextiofem

sekstifém

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sextionio

s$\overset{2}{\check{a}}$jstinī aur s. 90

= 69 år

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

sextioåtta

sekstià̲ta, sextioåtta (68);

såsom årtal = 1868.

a di´ flø̲te nók̲ hí̲d, nà̲rstrǿ̲ms,

sekstià̲ta, di´ ka̲la "de tò̲ra á̲red".

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sexton

sa^{2}jstan, obö^{4}jl., rä^{4}kneordet sa^{4}xton. Frä^{4}nninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

setton

sãjslan

s. 96

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

sexton

r.

sàkstan

dẹ e rók̠ en fàmtan, sàkstan
áu̯r sḭn

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sexton

sèkstan

sèkstan kàpor sexton

kappar

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sexton

sàkstan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sextōnde

sæ²jstene, m., –na, f. och n., utan pl., sǽxtonde. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sextonkappa

sàkstankápa

rymdmått r̄ymmane 16

kappar

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× si
v.

si̲

sila.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

×si̲
vb.

si̲

sìla mjȫlk

vi skola ‿ sí̲ míltʒan

K. f. 77

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

si^{2}da pret. $\overset{x}{\text{si}}$ v.

dį ~ meltʒ pω
$\overset{2}{\text{ω}}$stana

silade

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

˟si,

si̱, -r, sa̱, sajt el.
sajt, sãga,

han sí̱r è̱nte mi̱ed,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× si,

si̲, si̲r, sì̲de, si̲t v.

sila;
di sì̲de ´mélfən,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

x si,

si̠, -´hn s.

ˋ-a, - na,

sil,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× si;

si̱, si̱r, sa̱,

sajt el. sœjt v.

sãga;

han si̱r ìnte mi̱ed;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× si
v.

si̲.

sila [t. ex. om mjölk]

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

×si,

si, – ́hm s.

sil,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× si;

si̱, -r, sì̱de, si̱t;

sila;

so sì̱de di mǿlkan,

№ 1587:1 Ramsåsa, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

×sibbla

vb.

sìbla, =

sòrpla; dricka slarvigt så att man inte sväljer ordentligt utan en del av vattnet etc. rinner ner från mungiporna.

di‿ kane ‿sida ‿ o‿

sìbla i‿ vòt̲ed. De kunde sitta och sòrpla i det de dracko (om småbarn).

J. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug. 1958-59.

×siekel
sb.

sígel n.

"dregel", saliv som dreglar ur munnen (t. ex. på småbarn)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

sítʒen

sicken pron.

~ en

sicken

№ 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

+ siken
pron.

síken

sådan.

síken dán (utrop vid någon oväntad syn, t.ex. då något hastigt slogs sönder).

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

sicken;

séfflen pr.

séffed n.

séffa pl.

séffed et hójt trø̲
dar stóm; Tōl.

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

+ Sicken

s$\overset{1}{\text{i}}$ffen, m. och f., n. s$\overset{1}{\text{i}}$ffed, pl. s$\overset{1}{\text{i}}$ffa, sådan.

s$\overset{1}{\text{i}}$ffen en. – s$\overset{1}{\text{i}}$ffed el$\overset{1}{\text{ä}}$nde o s$\overset{1}{\text{i}}$ffed kl$\overset{1}{\text{ä}}$d! – s$\overset{1}{\text{i}}$ffa mänagor.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

pítzen

sicken

~ en dær lúor!

sicken

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

sicken
pron.

sík̲en, neutr. sík̲ed

sík̲ed nú̲d!

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

sicken

si´ken

si´ken dan! Sådan en!

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ sicken, pr.

+
sitjen
sådan

ordstäv: I Jösse namn te bors
vi gå, o sitjen mad vi få.

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ Färs hd

Gunnar Persson 1966

^sickla
vb.

sìgla, = dregla, låta saliven rinna

glùtana sìgla i jo
ósa barnen dreglade ju
också

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

×sicklelapp

sìglaláp, _ – ´an sb.

haklapp för dreglande småbarn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

sida s.

se̲n best. sg.

pǫ ²di̲na se̲n a̲n

sida

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

s^{2}i̱a sida

sida

dæ̱r va̱ sæ̱^{1}ks bå̱^{2}lar i

hau̯r s^{2}i̱a

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

sida
s.

sì̱a, -an

pæ hí̱n sì̱an vǽ̱jen

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

sida
s-

sì̲a , -an, -or, -orna

ve dan àndra sì̲an

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

2
sia n or na sida s.
1
sian

2 1 1
sita po ånra sian
1
öse, far!

№ 287.

sida

FÅRS

Östraby H. Areskoug 1924.

sida
s.

sì̠a, -an

på hǿ̠gor sì̠a

så va dæn ǽi̯n væ dæn æ̀i̯na
sì̠an æ ǽi̯n væ dæn ándra.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sida II

ve sì̲an om fæ̲̀laden .

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sida;

sì̱a, – an s.

–̀or, – na;

hálten gɵ̱́u̯r ti

hɵ̱́u̯r sì̱a;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sìa, -an, -or, -orna. sida.

1. blíed lá po den sỳndra sìan. ~~men~~ men de ble salt nar ʃòrkan ble ómbojd. A. B-n.

2. de flød àwan ǿvor tr den svènska sìan. A. B-n.

№ 1006.

Vomb, Färs hd.   I. Ingers 1930.

sida. II.

di slǻ̱ fó̱st tré̱ tá̱g va den è̱na
sì̱an; so vè̱nde han te a slå̱'va
hí̱n sì̱an, so va de nì̱e sla̱g han
slǻ̱. (rômb. vid klåmtning). P.F.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sida

si/a, –̀an

va- hín siàn vid den andra sidan

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

sida

sìfa, {-an, -or, -orna
{l. sin f.

dær‿ va‿ gråstensmüra
på‿ siorna det var
gråstensmurar på sidor-
na

M. f. 71
ve‿ dán {sín vid den sidan.
K. f. 72 Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I

sida

sìan }
s̲i̲n } best. sg.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

so‿ bår já po‿ den‿ ánra sín om‿ vájan.

Så bor jag på den andra sidan om vägen. / hègdzesta n. f. 71. / lèdzor‿ av‿ sìan óm

II. sida

Högestad ligger vid sidan om (ɔ: en tidigare i samtalet nämnd ort).

m. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

sida,

sì̠a, -an s.
-òr, -na,
el. (si̠?), -ʹan s.
pu hí̠n sì̠an.
på andra sidan,

Torde
endast
förekomma
i best. f.:
si̠an

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sida

sì̲a -an -or -orna

en hǽi̯l sì̲a

gen. sg. lad̲d̲za te sì̲as

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

sida

s$\overset{2}{\text{i}}$ja, f., -n l. s$\overset{1}{\text{i}}$jen,
pl. s$\overset{2}{\text{i}}$jor, -na, sida.

ve̲n de på hi̲n s$\overset{2}{\text{i}}$jan.
ja skr$\overset{2}{\text{u}}$pte e̲n s$\overset{2}{\text{i}}$ja a̲w sl$\overset{2}{\text{a}}$jtaren.
ha̲n ha̲ en hå̲ kre̲fz på hi̲n s$\overset{1}{\text{i}}$jan
f$\overset{2}{\text{e̲}}$laden. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sida, s.

sịa, ˋ-au; ˋ-or, ˋ-orna

lagga te sịas = lägga å sido.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

s$\underline{i}\overset{2}{a}$ n s$\underline{i}\overset{2}{o}$r na sida s.

№ 289. **FÅRS**

S$\overset{2}{o}$rde H. Areskoug 1925 sida s̲i n sida s.

2
var̲ s̲in s̲i o̲m jæ̲red

sida

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

s$\overset{2}{\underline{ı}}$a n s$\overset{2}{\underline{ı}}$or na sida

h$\underline{a}$l ı $\overset{2}{\sim}$[illegible]n

sida

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

sida

si̲n best. sg.

va‿ dan‿ è̲na si̲n i‿
hú̲sed vid den ena sidan
i huset

F
~~N~~. 1. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

sida

pl. si̯òr sb.

sò va dær bàka
vlɑ bìgzə si̯òr. Så fanns
där backar vid båda sidor. /
sɵ stɑ bìgzan /
vlɑ sìan òm. Så
stod bykbaljan vid
sidan om.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

sida

han‿ spránt vi‿
sìan. Han sprang vid
siden (ɔ: om vagnen). /
vi‿ hín sín om‿ sjǿn.
Vid den andra sidan
av sjön.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sida
s.

sìa, -an

setа dén sìan tí = göra allvar av något.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

sida

gen. tì sì̱es

ga ti sì̱es = gå undan.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

II

sida

vli‿ sz̰an‿óm̲   vid sidan om

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sida

sì/a, ˋ-an, ˋ-or f.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

sida

Best. sg. sin i vissa förbindelser

po‿hín‿sín ʃøbo på den andra sidan om Sjöbo

M. f. 78

po‿dìna san på denna sidan

M. f. 78 Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sida
s.

best. f. sì̠an

pa dæn æ̀i̯na sì̠an

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

× sidben;

sìjebé̠n; – hn s.

revben;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

^{2}s̲iabe̲n ed ~ ben   sidben s.

revben

№ 290.

Sofde   Färs hd.   H. Areskoug 1926.

x sidhilla v.

sì̠ahíl̠a, -r

binda ett rep om ena frambenet och ena bakbenet på hästen

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

sidoben

sì̱ebé̱n, -en s.

sevben;

àla sìebénen o

ā̱la knùffzana

sỳntes. //t hō̄r;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Sidoben

s$\overset{2}{\text{i}}$jabè̲n, n., -ed. pl. =, -ben, refben.

dær va tre̲ s$\overset{2}{\text{i}}$jabè̲n aw̲ po s$\overset{1}{\text{ø̲}}$gri̲sen.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sidbrãda, s.

sìebrǽda, ̀-an; ̀-or, ̀-orna
(i vagn)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

x sidla
adv.

sìl̲a
sent

hun̲ vel̲ u̲d o rèn̲a
bωde tìl̲ia o sìl̲a.

Nr 3404 Fränninge, Färs hd
E Andersson 1938

sidobräda

s̀i̲ebrǽ̲da, -an, -or, -orna.

sidobräda, sidostycke i fjäderlastvagn; jfr bagstǿ̲ ok framstǿ̲.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sidobräda

sì̱abrǽ̱da; pl. ˋ– – ˊor

t. ex. å vagn

Mera generellt: sì̱afjé̱l,

se nästa belägg. J–s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×<u>sidofjäl</u>
sb.

s̀i̲afjé̲l; pl. `– – ˈ–a

sidobräda (å vagn.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×sidohålla

sb.

sìahíla f.

bensnara på betesdjur gående från framben till bakben på samma sida (t.ex. mellan de båda högerbenen)

Jfr ×hopphålla

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sìe̲kamerǻ̲t, -en. sidokamrat

den fö̲́sta sà̲lvan so ble hans sìe̲kamerǻ̲t skå̲̀den (en Per Tyes skildring av stormningen av Leipzig 1813).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1906.

sidostycke

si̠àstɛ́k̠a, -ad. pl. =, -an

t.ex. om gavelstyckena på en såttuga.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

× sidovind
adj.

sì̲evíŋ̲

sned, lutande åt sidan.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

× sidovåden

sì̱əvǽ̱r. -əd. ×sidovåden, sidovind-

Vomb-

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sig,

se̯ el. se̯ pr.

han klè̲de se̯,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sig
refl. pron.

svagton. si

nar di sprá̲nt, sa hòl̲da di
si vàrma

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

sig, pron.

sɛ

(svagtonigt)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Sig

refl. pron.

se̲ i starkton.

sa i svagton. el. si

han hade si̲na ide̲or fö̲r sa.

di ladjor sa imå̲d ed.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

sig II

di fe̲ tÿ̀g̲a se frám̲

di sǿ̲dʒor si á̲ndra plàs̲or

de kan berá̲ si pá̲

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

uig III

nu̲ fá̲u di ju, sæ di
kan rè̲da se

(i folkpension).

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

sig

se̯ refl. pr.

refl. pron. för tredje personen plur. heter i regel dam̱;

di ´skuḻa ´stø̱u̯ dam̱ ti ´méda.

Ramsåsa

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

se (tryckov.)

sig
pron.

hornúlan har - ate
rǽlad lòda - for - se.
Ugglehannen har en otäckt
låte (för sig).

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

sig;

sę refl. pr.

dam̲ pl.

di hade má̲ð

mę́ dam̲;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sɩ̱

sig pron.

№ 289.

FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925. sig

II

sig

han‿far‿mád íg tí‿se

han får mat in till sig (ɔ: in på sitt rum)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sig

se (svagtryck)

tàŋʒʒa ‿ se tånka sig

D. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sl

sig

sig

№ 290.

Lōfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

sig

se (svagtryck)

dɩ‿klœr‿úed‿se
de klä ut sig. K.4.72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II sig

Tryckstarkt saj

hárt kωrn for– sáj

varje korn för sig

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sig
refl. pron.

sæj bet.

si obet.

holt si ò̲pa sa mì̲ad som mò̲jelat!

i plur. användes dom̲, jfr under d̲e̲

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

sig pron.

se

"komm dãr en mann å ba se
lau å oga --."

s. 37.

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

sig

refl. pron.

se̲, starkton.. sa svagton.

sa̲ hada han ju má̲d mǽ̲ sa.

I pl. anv. dom som refl. pron.

di skω̲la ha má̲d mǽ̲ dom.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

sig

s. 90

se

№ 4462 Västerstad, Färs **hd**

L P. Holmström 1873 Exc.

signa;

sìna, -àr, -à, -àd;

trolla;

hym kune sìna.

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

signa
v.

sūna s. 92

= trolla

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

signa
v.

sìna -ar -a -ad

trolla, häxa, bruka signeri.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

signa

^{2}si̲na (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr. och intr. signa, trolla, häxa, bruka signeri.

Allm. Fs.

huen va̲ o blø ^{2}si̲nad, me̲n de jal̲p ^{2}i̲nte nod.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

^{2}s̲ina — — signa v.

sejda, trolla

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1926.

signal

signá̲l

(Sent lånord från rspr.).

ja kan ànras tra̲,

om da va en signá̲l

jàg kan undra, om det månne var en signal (som jàg hörde.) K. S. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

signekäring;

s̀i̱nefjǽ̱reŋ, -en s.

-or, -na;

trollpacka;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

signekäring

²si̲naffsæ̲̀riŋ, f., -en, pl. -or, -na, häxkärring, kärring som genom signeri botar sjukdomar, återskaffar stulet gods o. d.

fo̲r va̲ hær ²si̲naffsæ̲̀riŋor il
ja ve̲d ²e̲nte a̲m ha e̲ i̲nu.

№ 281. Färs hd

Frånninge. Fs.

Per Larsson 1898.

sineri ed ~or na signeri s.

hon hade ~or for se

signeri, troll-
konst

№ 290.

Söfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

sikt

sajt, -an

mjölsikt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sikt s.

sazt, –^{1}an, –^{2}à

sikt

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Vanstad

sikt

sæjt, ˈ-en. sikt. såll.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1066.

sait len

sikt s.

jfr sæit

(mjöl-) sikt

№ 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

sæct en — –   sikt s.

(mjöl-)

№ 289. sikt

FÅRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

sikt;

s æjt, -´ən s.
-à, -na;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sikta;

sà̱jta, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

-- o su sà̱jta

ja rumé̱led;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

s$\overset{2}{æ}$ita ~ ~^{2}d silta vb

~$\overset{\hat{2}}{}$r

se s$\overset{2}{ą}$ita !

№ 290.

Sõfde Färs hd. H. Areskoug 1926

sikta

sæ̠̀jta -ar -a -ad. sikta.

sæ̠̀jta me̠l.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sikta v.

sæ̀jta

(om mjöl t. ex.)

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

s²aita ~ ²~d sikta ob

^²~

~ me̱l

klo²k̲an ha̱r ²~d se̱

1. sikta
2. sakta

№ 290.

Lõfde Färs hd. H. Areskoug 1926

sikta

sàjta , =

sikta mjõl

sajta ‿ mé̠l

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

siktebröd

sàjtebrǿ̲ n.

bröd av siktat mjöl x).

(Vankades mest om söndagarna)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. J. 91. / x) rågmjöl

siktebröd

sã̈jtebrȫ·

Siktebrȫd

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

sa̜²itetra̠l ed

siktråg

siktetråg

№ 290.

Rödinge Färs hd. H Areskoug 1926.

sil;

si̲, -́ln s.

sìj̲a, -na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

s̲il

si̱l, ´en

(t. ex. mjö̀lksil)

K. f. 82.

Rep.-Lån.

J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sila;

si̱, -r, sèd̠e, sét̠,

si̱ imperat.

ja ska si̱' mélfzen;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sila

sìla, =

sila ~ igénom sila

igenom

sìla, upp-lån.

M. f. 71 Al genuina i Färs hd är si. J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×silja

sb.

sìlja f.

sòlja

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

silke s.

siˋltʒa

silkestyg

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

silke;

sèljʒə, - əd s.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sil^{2}tʒer d

silke s.

silke

№ 290.

S^{2}ofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

silke;

sèltʃa, – ɛd s.

bó̱nan vá̱ ɵu sèltʃa;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

silke
s.

siltje
silke

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

+ silkelad

sìlkelá̲, n.

silkeband

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

× silketorkläde

sìlketórkle -ed

silkeduk.

Nr 3401 Långaröd, Färs hd ;
Martin Simonsson 1938

^{2}siltzatorkle d ^{x}silketorkläde

silkesklut

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

silketörrkläde

sìltʒatórkle n.

huvudduk av siden

En sådan huvudduk fick den unga flickan vid konfirmationen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣsilketorrklåde

sìlkatåkla n. (sic!)
huvudduk av siden
(för kvinnor). Nu ur bruk

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sill

sil, pl. sílor

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

sel̠ en ¹or na sill s.

ja̠ ha̠ tjuipt e̠n
ha̠l va̠l sel̠.

va̠l

№ 207.

²Östraby FÄRS sill

sill
s.

síl̲, ´-an

síl̲ a pantóf̲lor a flásk, de
va ràt̲orna, di másta.

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

sill II

vi fek síl a pantóflon te frákóst, a brǿ a deìfjablánez.

J. L.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sel̲ len — — sill s.

sill

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sill

sel̲, ´-en

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

sill

sil̲, f., s$\overset{1}{i}$l̲en, 1/ koll., utan pl., 2/ vid styckstals betecknande, med pl. s$\overset{1}{i}$l̲or, -na, sill.

s$\overset{1}{i}$l̲o̲rna va så sm$\overset{2}{å}$̲a, men̲ l$\overset{2}{i}$javel̲ f$\overset{2}{e}$̲da.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sel̠ len ~^{2}or na sill s.

sill

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

sill

siḻ, ´-an

gó̱ síḻ god sill

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sill

sil, ´-en

hæ̀rsken sil

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

sill

sɔnen – smá̲ sil̲ sådan liten sill (kollektivt)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sillfiskare
s.

sìl̲afískara, m. =

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

+ sill(a)fjäll

s$\overset{2}{\text{i}}$l̲afjàl, n., -led, pl. =, -len, sillfj$\overset{4}{\text{ä}}$u.

Vousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× sill(a)fjärding

s²i̲lafjà̲riŋ, m., -en, pl.
-a, -na, sillfjä⁴rding.
b²öjso̲rna e f²i̲na i d¹a̲,
fo̲r ja ha lemt en s²i̲la-
fjà̲riŋ. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sillfjärding
sb.

sil̠a-fjé̠ring

mindre tunna för insaltad sill

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sillkutting

sil̠akåt̠iŋ; pl. ˋ - - ! - a

sillfjärding

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sill(a)käring

²si̠lakkà̠riŋ, f., -ln, pl. -or, -na, sillmånglerska.

²si̠lakkà̠riŋen ²ku̠ne ²ja̠rna la̠d me ²a̠ged.

Hos en oh annan, i synnerhet äldre person, förek. accenten ²si̠lakkà̠riŋ.

№ 281. Tousjö Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

sill(a)lake

²si̲lalà̲ge, m., -n, utan pl.; sillake.

ledz ²kå̲stana i̲ ²si̲lalà̲ge, sa blo̲ di̲ ²stå̲rka.

Vomsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

×sillman

sìl̲amán̲ m.; pl. sb. ˋ– – ˊa

man som kör omkring på landsbygden och säljer sill

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sillmjölke

sìl̲amìlta

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sillprångare

sìlapróʒara m.; pl. = ~~=~~

ambulerande sillhandlare

K. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

si²larωmpa n ˣsillrumpa s.

sillstjärt

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sillrumpa

sìlarómpa f.

sillstjärt

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ sillapöd

s$\overset{2}{\text{i}}$l̲asǫ̲̀, n., - ed. utan pl., sillsoppa. Fränninge. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

×silltrask

sìlatrásk n.

skinn, inålvor o. d. som rensas från spicken sill, innan den ätes

K. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ silla-ȍkar

pl. sìḻa̲ǿgza -ana

sillskjutsar, -forar

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

silver;

se̠l, -ˊɐd s.

brú̠ɐn va klɐ́d̠
i so mi̠ɐ̇d sé̠l̠,

Hör;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

silver

se̲l, n., s$\overset{1}{\text{e}}$̲led, utan pl., silfver. Äfven se̲l.

hun h$\overset{2}{\text{å}}$de sa med se̲l
på br$\overset{2}{\text{i}}$zan. Vomsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

silver

sýglvor n.

K. f. 99

Antagl. en kontamination av ett genuint ˣsy̲gl och rspr:s silver (lokalt rspr. sílvor). J-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sáilvor

silver s.

silver

№ 290.

Sövde

Färs hd. H Areskoug 1926.

silver

søl̲v, ^{1}ad eller s^{1}øl̲vo-
^{2}ład

silver

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

silver

sōll

silver

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

× silverpeng

²sǫ̊lpæ̀rŋ, -en, -a

silverpäng.

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

silverpengar

sìlvorpág̲a pl.

sìlverslantar

K. f. 72

1:a leden uppr. pår.;

jfr se̲l i Vollsjö 1898 ant. P.L.
ok se̲l i T. ant. N.B.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

silverbägare

sil¹bäjare, m., -n, pl. =, -r̲na, silfverbägare, -tumlare. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

silverbälte

silbälte, n., -d. pl. =, -na, silfverbälte. Vollsjö. Fs

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

silverhake

silhá̱ge, m., -n, pl. -ga, -na, silfverhake, eā fruntimmerssmycke.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

+ Silverkeding

silfk^{1}e̠diŋ, m., -en, pl. -ŋa, -na, silfverkä̆dja.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

~~la̱, n., -d~~

silversked

silfe̠^{1}. f., -n, pl. -r, -na, silfversked.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

silverspeçie

sęlspe̱^{1}ʃę, m., -n, pl. =, -n, silfverspecie, specieriksdaler.

å^{2}la fi^{2}ʒę sęlspe̱^{1}ʃę for sin ba̱rk. Frä^{4}nninge. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Silverstop

selstúb, m., -en, pl. -a, -na, eg. silfverstop; silfverpokal af 1 stops rymd. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

s$\overset{2}{\text{i}}$m̲a ~ $\overset{2}{\sim}$d simma v.

simma

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

simma

sùm̲fa , sùmda 1)

Pres. sg. -ˋar

hǫ́zen han‿ suma‿ ǿ̲vor

dā́m̲en M. J. 38

1) Y. sùma

Nr 67/58. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

simma;

sı̀mma, -´a, -`da, -t;
han símma sam
en fèg;

№ 1587:1 Ramsåsa, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

simpel

si̲mpel, neutr. -t

enkel

deefor sí̲mpelt a gama trèsko

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

simpel

s$\overset{1}{\underline{\text{i}}}$mpel, m. och f., n. -t,
pl. -pla, komp. -plare, -pla̲st,
1/ simpel. en s$\overset{1}{\underline{\text{i}}}$mpel ka̲r.
2/ enkel, tarflig. s$\overset{1}{\underline{\text{i}}}$mplå klø̲r.
Asum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

simpelt

simpalt, adv., komp.
simplare, simplast,
1) simpelt. han bar se sim-
palt od i, 2) enkelt, tarfligt.
haen e simplare klador en
nan ånan kvinza, sa ridz
haen e.
Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Simsonskakelugn

Simsenskakelòn, m., -en, pl. -a, -na, eg. Simsonskakelugn; gammaldags 4-kantig allmogekakelugn, på hvars framsida är framställdt huru Simson sliter sönder lejonet.

Simsenskakelònana e de stærste hær ha vad i værden.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

× sin adj.

sœ̱n a.

–̀ a pl.

sin (om kor).

kɔ̱́ʀn e sœ̱́n.

Hö̃r.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sin

pron.

pl. sina

s. 91

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

sìn
pron.

si̲n, sit̲, sì̲na

dì kɷm̲ dí̲d mæ si̲na pò̲sa æ
fɛk̲ mà̲lɛd.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sin;

sɪ̱n el. sæ̱n a.

–̀a pl.

kə̣ɔ̱́ɪn é̱ sǽ̱n;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sin
pron.

sin

"då befalte prosten sin
dråmj..."

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

se̲n

se̲t

s$\overset{2}{\underline{i}}$na

sin pron.

sin, sitt

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

+ sin

sen

sinad, som icke giver mjölk

kώen va sén

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

si̱n
sit̠
2
si̱na

sin

pron

№ 289. **FÅRS**

sin, sitt
sina

Sõvde

H. Areskoug 1925.

sina v.

Se ˣsãna ve

utryktal

el otte

inf. pret. pret. part. ~~sina~~ v.

^{2}sena — — v.

pres.

pl. ^{2}sena

^{2}koorna ^{2}sena

upphöra att giva mjölk på grund av kalvställning.

H. Areskoug 1924.

Frenninge

FÅ... N:o 287.

sinka
v.

sɛ̀ŋka -ar -a -ad

sammansätta söndrigt porslin.

sɛŋka ká̠r.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

²siŋka ~ ²~d sinka v.
²~r

sinka, försena

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

²senako n ˣsinko s.

²senakon ska du
²ikke je so ²mẹed,
hør du de!

Ko, som ej ²mjölkar
på grund av ²kalvställning

H. Areskoug 1924.

Fränninge FÄRS № 287.

sègad . sinnad . hägad .   sinnad

de jò̲re ozdóm̲en nar di va sègada .

I. Ingers 1930.   Vomb

№ 1006.   Fårs

sinnad

²sinʒad l. -or, m. och f., n. -ʒad, pl. -ʒade, sinnad, hågad.

ja̲ va ²sinʒad pa̲ o ²re̲sa.

Kärrstorp. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

²seŋ̲ad pl. ²seŋ̲ade sinnad adj.

va ²ůte di̱n mo̱r
²seŋ̲ad o ga̱ me̱.²

№ 287.

Sinnad

Frenninge FÅRS
H. Areskoug 1924.

sinnad

adj.

sìŋad

håŋad

han‿va‿i̥te siŋad
Han hade inte lust (att göra det l. det).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sinnad

sìgad; pl. ̀– -a

hågad, som har lust till

K-f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sinnad

sìŋad

hågad

lá skola‿dḛ‿rìŋa1), om‿
han‿blḛ‿sìŋad

1) telefonera

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sinnad

μ. singade (-ada ?)
sinnade

var djuren då de kunde bli betäckta.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

si$\overset{2}{\underline{ŋ}}$le d   sinne s.

sinne

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

sinne

s$\overset{2}{i}$ŋe, n., -d, pl. =, -n,
sinne, sinnelag.

de som ha lit s$\overset{2}{i}$ŋe, de
sy $\overset{2}{e}$nte.

Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

singe Skåne

sinne

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Sinnelag

²siŋlà̠v, n., -ed, pl. obrukl.; sinnelag.

han̠ ha̠ et̠ ²hå̠stat ²siŋlà̠v.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sinnesrubbad
a.

sìn̲esrώb̲ad, pl. -ada

di e sìn̲esrώb̲ada

(Inlånat).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

sìpa

adj.

sipp

„allt för söt".

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

*s̲i̲p̲p̲l̲a̲
ob.

sì̠bla , =

dricka på ett slarvigt lä̑ppjande sä̑tt (t. ex. om hä̑star o. kor som bara sticker nosen ner i vattnet och låter detta delvis rinna ut igen lä̑ngs mulen; äv. om mä̑nniskor).

dḛ ‿ sì̠bla u ván̠ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sirap

sí̲rop, -en

1006 Vomb, Färs hd. 1961.

sirap

sí̲rap, m., -en, utan pl.,
sirap. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sìrat

sb.

será̱t

prydnadsföremål

K. f. 81.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sìrup

sírop

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

siruphåla

sí̲ropahu̲la

(i grȏtfat)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ sisare

sisare -en. -are. -arna = sax

Även sajs eller sæjs.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

^{2}si̲sark n — — ^{x}sisark s.

liten sak

FÄRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sisare

sìsare m.; pl. =

(mindre) säck, säck av vanlig typ.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. J. 91.

× sisare ;

sì̱sarſh , – hn s.

– , – na ;

mindre sak ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× sisare

sì̲sare , -en

sak.

Nr 3401 Långaröd, Färs hd
Martin Simonsson 1938

× sisare

sìsara

sat

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

si²sarl n

sisarl s.

ullsal

№ 290.

So²fde Färs hd. H Areskoug 1926.

×sisare;

sì̱sarſk, -en s.

—, -na;

mindre sak;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

+ sisare

sì̱sare , -en

sak

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

sìsare

sì̲sark, ` -an sb.

mindre sax

M. f. 75

Jfr fårsax

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣsisarl s.

si̲sak̂è, -n, —

brodérsax

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

× sisare;

sìsarə, – ən s.

–, – na;

mindre sat;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× sise
s.

sì̲se

slö person.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

sist

sist

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

sist, sist.   sist

i Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fårs

sist

si̲st (adj. o. adv.), sist.

1. li̲asó fo̲st som si̲st. (1927)

2. te si̲st ty̲te han de va sý̲ŋ om na.

3. men de sí̲sta ja sá̲ ed, de sá̲ ja ve ný̲ga̲r. (=den sista gången)

Vomb.

4. te sí̲sta slú̲t (tautologi)

№ 1006.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

sist;

s̲ist adv.

dẹ̀ va̲̍ dan sí̲sta gɒ̲̍ŋan;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sist;

si̱st adv.

nor̠ han vá̯ har̠
sí̱st;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sist;

si̲st a.

han vá̲ den sì̲ste;

Tol. (Pant. 9.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sist
adv.

sist

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sist
adj. o. adv.

sist

te sísta slút

te sísta slút sǻ kan: ---

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

sist;

si̲st adv.

tak̲ for sí̲st!

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

sist

si̱st

den sí̱sta gó̱ŋan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

sist

sí̱sta gó̱z förra gången

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sist

dan i sísta

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II. sist

den ‿ s̲ísta nát̲an den
sísta natten

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

II

sist

dìt̲a sí̲sta á̲rad detta

sìsta året

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

*sistan
sb.

sìstan best. fem. sg.

sista sticket som tages i kortspel.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*sistan

sb.
sìstan best. fem. sg.
sista sticket som tages i kortspel.

ja ska ha ét för sìstan Jag skall ha en poäng för sistan (i bondtolva)

K. Å. 74

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

siste;

sí̱ste a.

sí̱sta n.

de va de sí̱sta

ja sǿ̱u̯ na,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

siste

síste ,

men ènte di síste fémti áųeren

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

siste

de sesta ōred s. 100

= det sista ordet

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

sɛt̲

sīdlǟnt

¹gau̯ran ¹lig̲ʒar ¹sɛt̲

sitt
adv.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530

Nils Nilsson

sitta;

sè̱da, ´-or, sa̱d,

sù̱ded v. se̱d imperat.

ja har sù̱ded o tórt

mì̱ln må̱tt;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sitta

sɛ̲̀da, sɛ̲́dor, sa̲d, sù̲dad

de hǿ̲rs sæ fà̲rlia grá̲nt nær
vi sɛ̲́dor

1948 Nr 4802. Brandstad, Fs hd

sitta
v.

sɛ̱̀da

han brù̱gar a sɛ̱̀da a slɛʃʃa
solʃɛ̱́n.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf.	pret.	pret. part.
^{2}sẹda	sad	^{2}sọbad v.
^{1}sẹdar pres. pl.	^{2}sọde	

sitta

^{2}di sọde dær o
^{2}snåka te lont
og po ^{1}nåten ^{3}

H. Areskoug 1924. № 287.

sitta

Frenninge FÄRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta;

sè̱da, -´or, sa̱d, sù̱ded,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sitta

sȩ̱̀da, sȩ̱́dor

jà sȩ̱́dor dɑɑr ṳ̀de pɑ sœ̱̀dad,
rau de e gránt vœ̱́r.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

sitta
v.

sè̲da pres. sé̲dor

pret. sa̲d

jà sé̲dor hǽ̲r, a lɛ̲́gor.

dæ sá̲d jà hos -en, a ǽin

bà̲na té̲.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd

I. Ingers 1957.

sitta II

om man sa̲d a holt pa
a sɵ̲̀mna ...

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

II sitta

sí̱d nu̱ le̱d, jens, so‿
ska‿ ja‿ sya‿ en‿
kó̱p sitt nu ~en stund, Jöns,
så skall jag koka en kopp
kaffe (citat efter någon
som sagt så) / di‿ ha‿ sudad‿
ré̱t frám o‿ sti̱rad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

I̲I̲I̲   s̲i̲t̲t̲a̲

dɪ‿sí̱dor ráṯ frám̱ de
sìtta stilla utan att gö̀ra nå-
gonting / so‿sá̱d‿vɪ et‿
bê̱da så satt vi en stund /
so‿skola‿dɪ‿sɪda‿ɪ‿
stø̱len o‿fa̱‿sɪn‿má̱d så
skulle de (vaktpojkarna) sitta i stallet
och få sin mat

Lövestad, Färs hd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

sitta

han‿ha‿bled‿sídanes

han har blivit sittande

M. f. 87

Inf. sìda

M.-f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Pret.
sa̲d

s̲i̲t̲t̲a̲

di‿sad‿tìlra óp.
Man steg tidigt upp.

M. J. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

I

s̱itta

Prät. Sup.

sìḏa 2) sa̱d sù̱dad sì̱dad M.f.78

sì̱da sù̱đad 1)

Imper. sg. sì̱d

1) Formen hörd 1 gång av M. f. 87.

2) Formen hörd 1 gång Lövestad, Fårs hd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sitta;

sè̱da, -´or, sa̱d,
pl. sa̍de, sù̱ded
el. sè̱ded;

№ 1587:1 Ramsåsa. Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sitta;

sè̱da, -´or, sa̱d,

sù̱ded;

hn fétt sè̱da pu

kné̱;

1586:1 Röddinge ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

s$\overset{2}{i}$d̲a sa̲d s$\overset{2}{ø}$d̲ed sitta v.

sίd̲or sed̲!

a, var̲ so gø̲ o sed̲!

__äldre__ inf s$\overset{2}{e}$̲da

pres. sé̲dor

imperat. se̲d!

sitta

№ 290.

Lõfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

²sida sad ²sødd sitta v.
sídor

imperat.
sid!

hu ble ²sœmned o
²sida dær

№ 289. FÄRS

Sövde H. Areskoug 1925. sitta

sitta

sè̠dḁ , sa̠d , sè̠dad

Pres. ´or Imper. se̠d (äv. till en̲ person, som ej duas)

seda-ó̠p stiga upp från bädden

en-far-jòe̠ad e tè̠da, ìjan hán̲

K. f. 71 | sedor-ó̠p man får göra det i god tid, innan han stiger upp.

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II +) **sitta**

... sovìda ja‿ kan‿ sɛda‿ óp o‿ va‿ aw‿ sǽŋan

såvida jag kan stiga upp och vara ur sången

| han‿ har‿ sɛdad‿ pɔ‿ kalásor hãn har sutit pō gåstabud

K. 4. 71 +) Rapp-Lån. J-s. Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II Åv sida   sitta

vi sat o spánt

va en sådan plirtsa

Vi satt och spann vid en så-
dan svagt lysande lampa/

vi kan got sida

K. f. 71   so.   Vi kan gärna
sitta så här. / dan

Tovde   va brá o sida i.
(Om en gungstol).

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug · 1958-59.

II

sìtta

vi‿sad‿óp i‿àtan.
Vi steg mycket tidigt upp.

K. J. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta
v.

sì̱da, sa̱d, sù̱dad

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

sitta,

sè̲da, –or, sa̲d,
sù̲dad, pret. pl. sù̲da

han sá̲d o dǿ̲,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sitta

sɛ̀d̲a

pres.-part. sɛ̀d̲anɛs

e ɛ̀nta aw di sɛ̀d̲anɛs

= ä inte av dem som sitta eller ha sittande arbete.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

II

skrà͟dara o, skɷmá͟gara sitta

dæ sá͟d. jɷ pɷ - stå͟lan

skräddare och skomakare de
sutto jin på gårdarna (ɔ: och
utförde arbete för bondefamil-
jens räkning).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sitta
v.

sè̲da el. sèd̲a, -́or,

sa̲d, sù̲ded

jà hade et fà̲rlat slí̲d a ta̲
sté̲nen vék̲ som di hade su̲ded
pω.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

sitta II

min kvìga sedor nú a

spegor blár .

do vore vi rèda a sèda hár

jà har suded i pensjónen i tól ár

(d.v.s. i pensionsstyrelsen).

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

sitta III

pret. sad blei sat fö ord, som börjar med d:

di sát dǽr te klòkan va ét om nǿten.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

sitta IV

nú ska dú sɛ̀da dǽr, for
dú e némst slǽjt
(sades vid placering vid gillesbord
fordom)

hum sɛ́dor ɛ̀gani tjòrtje. jfr kyrka

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

sitta

²sɛ̱da (¹sɛ̱dor, sa̱d, pl. ok konj. ²su̱de, ²su̱ded, sɛ̱d, ²sɛ̱danes l. ¹sɛ̱danes) intr., sitta. Vollsjö, ᵛBrandstad

di ¹sɛ̱dor o ¹hyror. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sitta

pres. part. sέ̲danes

dœ̲́r ble tώ̲ed sέ̲danes.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Sitta II

Vɛm̱ e de dær kan sɛ̱̀da po
dás̱ nar de e só̱ sé̱nt?

Vollsjö

so sá̱d jà po sæ̀g̱aká̱nten.

Nr 4439 Färs hd
I. Ingers 1948

sitta

sì̱da . sí̱dor . sa̱d . sù̱ded ,

sitta . eller sì̱ded .

de sa̱d som de hade sì̱ded me rùm̱or . 1927 .

aḵ sí̱dor i̱ hæ̱r ? har i sù̱ded hær læ̀g̱e ? 1928 .

Vomb .

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sitta II

va sé̱dor dú̱ a hè̱ḇar for?

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

sitta

sè̱da

sṵ̀dad

J-s 1930:

sù̱dad el. sè̱dad.

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**
Hugo Areskoug 1958.

sitta

v.

sg. pres. sēder s. 98–

" pret. sād 95–

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

sitta
1.

inf. sè̲da

Imperativ sing. se̲d!

sé̲d há̲a pa stá̲len!

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1949.

sitta

sè̲da

jà ska ènta sè̲da, for ja
tò̲pta ènta

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

sitta
v.

sɛ̱̀da, sa̱d, sù̱ded

jà har sù̱ded lì̱de gròṉa
hǽ̱r òp̱e

1947

S. Åsum, Färs hd

²sida sad ²sɔded sitta v.
¹sidor

en kan ²sida hær i ²flere
da en ser ²ɔ̥tta en
²mænnska

sìda ²

sitta
FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sitta

sɛ̲̀da, pres. sg. sɛ̲́dor

jå sɛ̲́dor i di gàmle rù̲gorna (här i bet. „bo").

Östraby.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

sitta
v.

sè̲da, pres. sé̲doa, sa̲d, sæ̲̀dad
el. sò̲ded

Imper. sing. se̲d!

di kɷn̲a gót̲ sè̲da bɷ ù̲da a ìʒ̲a.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sitta
v.

hú̠ se̠doa jà a jý̠voa

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sitta:

han sedon mén a téljon

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

sitta;

sè̱da, -or, sa̱d, sù̱dad;

se̱d imperativ;

han sé̱dor o le̱sor;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sitta
v.

sè̱da pret. sa̱d

Imper. sing. se̱d!

di ble lḭd mjù̱gan a sè̱da pa

ja kan sè̱da hœ̱́r li̱de groṉa.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

sitta II
v.

séd a vìla !

hälsningsord till besökande

(Även i Sydsk.: Bara ha séd a vìla!)

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

sitta, v.

seda, sad, såded

sitta, satt, suttit

Nr 8656 Västerstad. ~~Höks~~ Färs hd

Gunnar Persson 1966

sitta v.

sed ett tag !

sitt en stund

Imper. sing.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

sitta a̲v̲

sɛ̲da áw̲,

stiga av (t.ex. en vagn)

Imper. pl. sɛ̲den áw̲!

S. Ingers. S. Åsum (Barleja). Färs hd

sitta opp

sɪda‿ó̱p

stiga upp ur bädden

han brṵgar‿álṯid o‿
sɪda‿ó̱p klokan tó̰l.

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**
Hugo Areskoug 1958.

sitta opp

sɪda‿óp

stiga upp ur bädden

sɪd‿óp‿måta, for‿da‿
dàgnar! Stig upp, Måña,
för det åskar!

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sitta upp

se̱da ó̱p = sitta upp o: stiga upp.

di skule gåja̱ e̱jan di sa̱d ó̱p.

(näml. vid majsjungningen).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sitta upp

se̲da óp̲, sa̲d óp̲

stiga upp

vi sad óp̲ klok̲an fám̲ om
mà̲rrana a bòrja.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

²se̱da, sa̱d pl. sa̱da op̱ ¹sitta upp

sitta upp. stiga upp.

ja ¹si̱tʒ o̱m ¹ma̱rnan naûr

vi ¹sa̱da op̱

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

sitta upp

seda óp, sad, soded

stiga upp.

om mórnen, nor hun sad óp----

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

sitta upp

sɛ̲dda óp

stiga upp

--- sɛ̲dda óp klok̲an há̲l fai̲n ---

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I.Ingers 1951.

sitta överst v.

se̲da ø̲'vonst

sitta längst bak (i avgångsklassen i skolklass med flera årskurser)

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

sittbräda

sɛ̱̀dabrǽ̱da, -n

(på väv)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

sittplats

sè̱daplás̱,

strá̱js, nær bɔ̀s̱ana blé̱, dær va knáp̱t sè̱daplás̱.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

× sjabbig

Såbed l. -or, m. och f., n. -bed, pl. -beda, kompar. -bedare, -bedast, senfärdig.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

schafsed

* sjafsig
a.

att vara smutsig och dåligt klädd.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

+själitorrkläde

ʒálitórkla n.

en slags siden handduk (enl. uppg. med röda blommor invävda i tyget)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× sjàlstorrkläde

ʒálstókla n. (sic!)

en slags handduk för kvinnor

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ sjann

san, m., oböjl., sann, förek. i uttr. min san, min sann.

han ha min san ²ente hat nun ²ridzedoen o spilt.

№ 281. Färs hd

Vollsjö. Fs.

Per Larsson 1898.

ʒø̱l ˣsjäl

ingår i förbindelsen min ʒǿl̲,
en enklare svordom.

ja̱ min ʒǿl̲ jø̱re han so̱.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

× sjort

ʃar̲t, genus obestämbart, oböjl., förek. i uttr. min ʃar̲t, en lindrig svordom.

ja̲, nej min ʃar̲t.

Vollsjö. Ö.
äv. i Fränninge.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× sj'ort

i förb. min ʃώrt,
bekräftelseord; eufemistiskt.

já̲ min ʃώrt.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

× ʃjort

ʃort, kraftord, ingår i förb. min ʃórt

de jà̱ra (jà) min ʃórt ènta

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

sju
r.

ʃu̱

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

sju

ʒu

sáks, ʒú tóm sex,
sju tum

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sju;

ſj̲v rãkn. ã.

ſu̲l 7.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

sju

Sju, oböjl., räkneordet sju.

Allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sju

ʒu

dɛ‿ hada ‿ hárs ʒu
tyʒɛlán de hade sju
tunnland vardera

K. J. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

fan

o ju

ja men ~!

svordom

№ 290.

Röddinge Fårs hd. H. Areskoug 1926.

sju

ʃu̲

en‿ʃu‿òt̲a fr̲̀djor (gampasmor)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sju eller ål̄l̄a;

Jul ǫ̀u̯ta rãkn.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sju eller åtta,

gul òt̲a rãkn.

en gul òt̲a snè̲sor

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sju eller åtta;

gul ɵ̱̀u̯ta rãkn.

gul ɵ̱̀u̯ta ɷ̱̀sta;

Tol. (Pant. 9.)

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sju ella åtta

Sul$\overset{2}{\underline{å}}$ta, räkneord, oböjl., sju à åtta.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sjua
s.

ʃùw̲a -an -or -orna

siffran 7.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

sjua

S$\overset{2}{u}\underline{w}$a, f., -n, pl. -s$\underline{w}$or, -sna, sjua, siffran 7.

allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

s$\overset{2}{\text{i̱}}$ja   sø̱   s$\overset{2}{\text{ø̱}}$ad   sjuda v.
(s$\overset{2}{\text{œ̱}}$ad)

koka

№ 289.   **FÅRS**

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

× ~~sj̱a~~ sjuda ;

sj̱à, sj̱r, sj̱à,

sj̱àd ; ă.

koka, sjuda ;

vánəd sj̱́r ;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sjuda

sỳa

koka.

sya pantófloa.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

sjuda

sø̱̀ad pret. part. n.
'kokat'

de‿ va‿ sø̱̀ad dá̱. Det
(ɔ: kaffet) var kokat då.

n. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

sjuda

v.

s. 94

sȷ̄a

= koka

s. 95

pret. ptc. pl. sǒ̄na

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

sjuda

s$\overset{2}{\mathring{y}}$ja (s$\overset{1}{\mathring{y}}$jor, pl. s$\overset{2}{\mathring{y}}$ja, sø̱, pl. och konj. s$\overset{2}{ø̱}k, s\overset{2}{ø̱}ed, s\overset{2}{ø̱}$en, sy, pl. s$\overset{2}{\mathring{y}}$jen) tr. och intr. koka. S$\overset{2}{\mathring{y}}$ja pa̠nt$\overset{1}{å}$flor, grø̱d. v$\overset{1}{a̠}$ned sø̱. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× sjuda
2

sỳ̲a

lig̲a a sỳ̲a = ligga och slöa.

Jfr perf. part. sø̲̀en = lat, slö, försoffad.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

sjuda
v.

inf. sỳ̲a

koka.

51 Långaröd Färs hd

O. Hammar 1895

sy̱ — — sjuda vb

sy̱r

²brå̱ned lígo̱r o sy̱r ²
¹spí̱sln

sjuda, pyra

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

sjuda

sø̱̀na pret.

part. pl.
koktā

dr‿e‿sø̱̀na De åro
koktā (ōm potatisar)

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

sjuda

sỳa
koka
koka (numera föråldrat och
blott i vissa uttryck)

sỳa en kop kàfe koka
en kopp kaffe / sya pan-
tóflor koka potãtis

Lövestad, Färs hd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sy̌à: -r, —, -an   sjuda

—, —,

sy̌àd ².

Rätt böjning?

koka

sỳa sów = koka soppa

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

sjuda

sỳ̠a. pres. sý̠or

koka. puttra

de sý̠or

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

sjuk

ʃu̲g; pl. –̀a

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuk

ʒʉ̱g. ʒʉ̱gt. pl. ʒʉ̱̀ga. sjuk.

e dʉ ʒʉ̱́g i da̱, men dʉ sta̱r
hæ̱r a hǿ̱gor!

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sjuk

ʒu̲g i pl. -a

ham‿hada‿ligʒed‿ʒu̲g lȧŋa. Hon hade legat sjuk länge.

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

sjuk

ʃūg

s. 93

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L. P. Holmström 1873 Exc.

sjuk

s. 92

dăn ʃūge

= den sjuke

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

sjuk

ʒu̱g el. ʒú̱gor, n. ʒu̱gt,
pl. ʒù̱ga

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Jonsson 1898

ʃu̱g   sjuk

sjuk

ɑ ʃú̱g vɑ̱́ han̠

Långaröds sn. Färs hd.

№ 520   Nils Nilsson

sjuk

fæ̲g l. f$\overset{1}{\underline{æ}}$gor, m. och f.,
n. fæ̲gt, pl. f$\overset{2}{\underline{æ}}$ga, komp.
f$\overset{2}{\underline{æ}}$gare, f$\overset{2}{\underline{æ}}$gas̲t, sjuk.

allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sjuk

ʃu̲g pl. -̀a

di skɷla̲ á̲lti̲d bǿ̲, for di som va ʃù̲ga i tjòrkan.

di vɷ̲ra ʃù̲ga

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

sjuk

ʒu̲ig neutr. ʒu̲igt pl. ʒu̲iga^{2} ~~#~~

di̲ ly̲^{1}ggar ʒu̲iga^{2}
ho̲s nǟ^{2}mdemana̲ns
ha̲ ja̲ hört

№ 287.
FÅRS

sjuk

Frenninge

H. Areskoug 1924.

sjuk

ʃu̲g; pl. –à

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II **sjuk**

hum‿ e‿ glá for‿ som‿ ʒùga mår "Hon tycker om sin sjuka mor", dvs. hon ser gàrna sij sjàlv tiigodo.

K. J. 71

Tòrde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sjuk

ʃu̱g; pl. ˋ-a

han‿lǿ̱dor han‿e‿ʃú̱g han låtsar han är sjuk

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sjuk adj.

ɧu̱ıg ɧu̱ı́gor

ɧu̱ıgt

ɧu̱ı̀ga

sjuk

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

~~sjuka~~
f.

ʃuiga
sjukdom

Sk. s. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuka
sb.

ʒuìga f.
sjukdom

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

^{2}fu̲lga n ˣsjuka s.

ha e̲ lid̲ for̲ e̲n ~
ha̲n ha̲r fa̲d.^{2}

sjuka

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

sjuka
s.

ʃʉ̱̀ga, -an

ʃœ̱́voran eḻor ǽŋ̱alska ʃʉ̱̀gan

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ʃugdóm̲, -en, -a, -ana, sjukdom

hon køne jèl̲pa fol̲k for ʃugdóm̲
(näml. Levcan)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

sjunka

ʃɷ̀ŋka, ʃaŋk. ʃɷ̀ŋked

so̲ ʃaŋk jɷ ván̲ed ɷ́ŋ̲an.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

sjùka
sb.

ɧù̠ga

sjukdom

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sjukdom

ʃu̱gdå^{1}m, m., -en, pl. -a, -na, sjukdom. Allm. Fs.

Di̱ ha̱ mi^{2}jen ʃul ti mi̱n ʃu̱gdå^{1}m. Åsum.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sjukdom

ʃugdóma pl.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ʃu̲gdóm̲ en — — sjukdom s

ja ^{2}kån̲ə ^{2}i̥ntə si̲ nad
stræs ja ^{2}hå̲də fa̲d ^{2}din̲ə
ʃu̲gdóm̲ən.

№ 289.

sjukdom

FÄRS

Sorde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjukdom

ʃù̱gdóm̱, ˋ– ˊ–en

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

sjukdom

ja‿har‿hat‿mì̲an
ʃù̲gdóm̲ jàg har haft
mycken sjukdom (ↄ: jag har
haft många sjukdomar)

K. ʃ. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II.

sjukdom

ʒugdóm̲a pl.

mò̲ʒa ʒugdóm̲a

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

sjukdom

ʃṵgdóm̲ ; pl. – ˊa

l. ʃù̲gdóm̲

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sjukhus

ʃugkú̲s -ed, pl. =, -en

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

sjukhus

Sughús n.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sjukhus

Sju̲ghú̲s, n., -ed, pl. =, -en, sjukhus.
Västerstad, Östraby. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sjukhus

ʃṵghú̲s, - -´ed, = , - -´en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuklig

f^{2}åegli l. -lijor, m. och f.; n. -let, pl. -lija, sjuklig. komp. -lijare, -lijast.

Vollsjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

sjuklig

ʒù̲gala pl.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

sjuklig

Åv. ʃùgle

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sjuklig

ʃùglɐ

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

sjuksköterska

ʃuɡʃǿ̱torska -an

(lån från rspr.)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

ʃ²ŭ̠ena, -a

sjunde

sjunde

FÄRS

№ 285.

Vanstad

H. Hallqvist 1924.

f¹u̱nte

sjunde

sjinde

da stå̱¹ i dæn f¹u̱nte paragrā̱¹fen

Långarods sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

sjunde

Sa²u̲wena, m., -na, f. och n., utan pl., sjunde.

Hane po Sa²u̲wena a̲r.

Vomsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Fer Larsson 1898.

^{2}ʃullunde

sjunde

de e den ~ ida

sjunde

№ 290.

Sövde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

sjunga;

j̲ùza, -´or, j̲ɑz, j̲ùzed v.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sjunga
v.

ʃὼg̠a, ʃωg̠, ʃὼg̠ed

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

sjunga

pret. ʃωʒ

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjunga

ʃɷ̀ʒʒa , ʃoʒ , ʃɷ̀ʒad

Pres. sg. –́or
" pl. =

mɷ̀ʒa stȁɹa ʃɷ̀ʒa/
han‿lą‿o‿ʃóʒ M. J. 78

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

sjunga

haum ‿ ʃó̠ʒ ‿ jå̠̍ hon sjōng
jù

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sjunga
v.

ʃɔ̀ŋa . pres. ʃɔ̀ŋa (!)
sup. ʃɔ̀ŋad

han ha vá̱d hær et pa̱r gàŋa
a ʃɔ̀ŋad

Lövestād

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

sjunga;

gùŋa, -ʹoɹ, gɔŋ,

gùŋəd;

di gɔ́ŋ maj;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sjunga

ʃɔ̀ʒ̠a, ʃoʒ̠

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

dɛ‿jɛk‿o‿ʃóʒ̠ máj̠-vi̠san. De gingo och gjongo majvisan. / dɛ‿jɛk‿o‿frà̠gta, om n.f. 71. / dɛ‿fɛk‿ʃɔ̀ʒ̠a.

sjunga;

ʃuŋa, -or, ʃɑŋ;

ʃu̇ŋəd;

di ʃø̇ŋ mɑ́j;

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Röddinge Nils Bengtsson 1932.

ʃω²ŋa ʃoŋ ʃω²ŋed sjunga v.
ʃώŋor

sjunga

№ 290.

So²fde Färs hd. H. Areskoug 1926.

sjunga

Inf.
ʒö̀ŋka
Pres. -́ok

Pret.
ʒoŋ

de‿ sto‿ po‿ gáren o‿
ʒóŋ (om majsjungarna).

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sjunga

ʒò̱ʒa , ʒo̱ʒ

den‿fórsta máj ʒek‿
dę‿omkríŋ ō‿ʒóʒ den

förste maj gingo de omkring
och sjöngo

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sjunga

ʃὼŋ̠a. pret. ʃaŋ̠

di kωn̠a hø̠̀ra nar di ʃáŋ̠

sí̠n bojà læ̠̀ɹfʃan a ʃáŋ

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

sjunga
v.

ʃɷ̀g̲a, ʃɷg̲. ʃɷ̀g̲ad

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

sjunga

ʃὼŋa . -or. ʃωŋ . ʃωŋed. sjunga
(el. ʃωŋŋ)

1. di jíŋŋ a ʃώŋ om nå̠ten.

2. di som kωn̠e ʃὼŋa so ʃóŋ di.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sjunga

ʃὼʒa. ʃωʒ. ʃὼʒed

klòkaren ʃώʒ

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

jɔ̀ŋka. -́ɔr. jɔŋk, jɔ̀ŋked, gjunka

men de jɔ́ŋk ìn̲te.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sjunka v.

sjonnka

"å drănnjen bårja sjonnka i joren..."

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

sjunka v.

sjånnk (pret.)
'sjönk'

"så sjånnk de nena bened
nör i en sten ..."

S. 304

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

sjunka;

gùŋka, ¹–ər, gɑŋk,
gùŋkəd.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sjunka

ȝòʒ̠ka

ȝòʒkad

Pret. part. n. ȝòʒkad

dá̠ va vá̠nad ȝòʒkad

då hade vattnet sjunkit

M.-J. 71

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ʃ²ω̄ŋka ʃoŋk ʃ²ω̄ŋked sjunka vb

ʃ¹ώŋkor

sjunka

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

ʒuŋka ʒoŋk ʒuŋked sjunkar.
or

de ʒoŋk i vańed

Om verkligen en form ʒüŋka förekommer torde den bero på direkt efterlikning av skriftspråksformen.

sjunka

№ 289. FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

I

sjunka

ʃòŋkḁ, ʃoŋk, ʃòŋkad

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. ´–or

om‿vánat‿da randa‿
ȯ́ŋan, so‿ʃóŋk húsad.

Om vatnet (det) rann un-
dan, så sjönk huset.

Sövde Färs hd

sjunka;

gùŋka, -or, gåŋk,

gùŋked;

han gǻŋk te bóns;

№ 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

sjunka

ʃὼŋkka , ʃoŋk

Pres. sg. ´or

- - - - ata ‿ som ‿ da ʃóŋk

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. sjunka

hada‿ vánad rant‿
ózan, so‿hada‿ húsad
ʒòzkad. Hade vattnet
runnit undan, så hade
huset sjunk:it.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Sövde. Färs hd

ʃu̱s¹å̱varen sjusovare

sjusovaredagen

Långarödds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

²ʃu̠ʃærna · n

sjustjärna s.

sjustjärnan

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ɧuı´t̲ı

sjuttio

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sjuttio

ʃúṯi·

di· ha̤ fùḻad ʃúṯi· áṷr bǟg̱a
tráṷ.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

sjuttio

ɧuít̠ɛ

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sjuttioett

ɧutié̲t

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

sjuttioett

ʒutié̱t

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sjuttiofyra

ʃut̲ifì̲ra, 74.

ss. årtal = 1874.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

sjuttionio

ʃuttiní̲

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sjuttioser

ʒuṯiséḵs. räkneord, sjuttioser. 76;

såsom årtal = 1876.

ja kom díḏ ʒuṯiséḵs. (1876)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sjuttiosju

ʃutiʃú̱

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sjutton;
gùt̲an rãkn.
dar va gùt̲an
sǫm nǫ̱́ mǫ̱̀gen
áldor;

1586:1 Röddinge
~~Tolånga~~, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

ʒ$\overset{2}{u}$t̠an

sjutton räkn.

sjutton

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

sjutton

Gùṯan, sjutton. (17)

nar vi va sà̱zkada, so va vi Gùṯan kà̱ra va gá̱ran. (nämligen Nygård).

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

sjutton

gùt̲an

Ss. kraftord: já̲ for gùt̲an

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sjutton

Sju^{2}tan, oböjl., rä^{4}kneordet sjutton. Frä^{4}nninge. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

ʃu^{2}t̲an

sjutton

sjutton

№ 290.

So^{r}fde Färs hd. H. Areskoug 1926.

sjutton

ʃùt̲an

Äv. som lindrigare kraftuttryck: dé vete ʃùt̲an det vete sjutton

K. s. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ʃu²t̲àn

sjutton

sjŭtton

FÅRS

№ 285. Lövestad
H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjuttonde

S^{2}ut̲ene, m., -na, f. oh n., utan pl., sjuttonde.

Fra^{2}nninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

su^{2}tene

sjuttonde

sjuttonde

№ 290.

Söfde

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

sjuttonhundratal

²ʃu̠tanhonrata̠lad s.

a̠, da̠ fa̠r ma̠n ga̠
tebå̠ga ²e̠n̠a te
²ʃu̠tanhonrata̠lad.

sjuttonhundratalet

№ 287.

Öraby

FÄRS

H. A… 1924

sjuttonhundratalet

ʃùt̲anhωndra tá̱lad

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

sju åt̄t̄a;

gul ò̱ṷta ră̮kn.

vi hade en gul ò̱ṷta

ò̱sta;

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

: ʃå

ʃa̠, m., oböjl., 1) uttr. för besvär, bry. han ^{2}håde ^{1}san̠en ʃa̠ me ^{2}mån̠ana, for di̠ vi̠le ih^{1}u̠b o slos; 2) skämt. ja sa̠'d b^{2}å̠ra me ʃa̠.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

x sjå
s.

Jau. -´ed
besvär

Nr 3400. Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

+ sjång

Saz, m., sázen, utan pl., klå̆m, ruter.

en man me saz.

Frå̆nninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

+ sjåson

ʃà̱son

kvickheter, roligheter

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938

själ

ſe̠l, m., ſe̠^{1}len, pl. ſe̠^{2}læ, -næ, själ.

Ja min ſe̠l.
Næ min li̠v o ſe̠l.

281. **Färs hd**

Per Larsson 1898. Vollsjö. Fs.

ʃe̱l en

själ s.

själ

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

sjalv

se̲l, pron. m. oh f. oh n., pl. ^{2}se̲le, ^{4}själf. Vollsjö. Fs.
Åsum

han sé̲don i sin diaré̲ a fakené̲ran se sé̲l. Åsum.

(jfr diaré)

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

själv
pron.

sa̲l

èl̲a so far já sá̲l fó̲ mi.

di vil̲ at di ska sá̲l fó̲ dom.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

själv

sæl. själv. men saL
p.f.

do hàde di jo sǽl bode
sváŋø̊ a klóstor.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

själv

sā̃l

s. 93

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

sjālv
pron.

sa̲l

kvìgan faωr hỳt̲a se sa̲l.

Västerstad.

Nr 281 **Färs hd**

P. Larsson 1898

sjãlv pron.

sjãllva

'själva'

"tvant sjãllva Påsker ti frackta lid..." s. 54

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc

sjãlv pron.

sel

“männ du får sel ...”

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

själv

sēder får se säl s. 95

= sitter för sig själv, d.v.s. är ogift och utan tjänst.

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L. P. Holmström 1873 Exc.

själv
pron.

sæ̱l

vi kan ènta sǽ̱l steḻa óm̱
no̰d rǽjn.

di jà̱ra sǽ̱l va reská̱b di behǿ̱vda.

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

sjålv II

de lè̠gtas sǽ̠l ; dæn ble
sa lì̠dad sáu̯n .

den branda ànta sǽ̠l ó̠p
ↄ: elden var anlagt -

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

själs III

han som sta̰ fó̲r spéi̲ten han

bø̲̀jda sǽ̲l hú̲s

spéi̲ten = utminuteringen.

bǿn̲orna fek̲ sǽ̲l lǽ̲jà .

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

själv;

sø̠l pron.

di sø̠̀le : de själva;

de, hade di sø̠̀le
mę́ da̠m;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

I

själv

sal̲

Äv. som. pl.

dí jàr̲a‿da sál̲. Det gjorde de själva.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

II

gjàlv

ʒàlva pl.

Rsprs-påverkat.

vi skar ʒàlva hàsla.

Vi skar gjälva hand-kappar.

M. f. 71.

Ramsåsa.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

sjàlv
pron.

sa̲l el. sæ̲l

di fìʀska sá̲l li̲dɐ gʀona̲ fʀísk

tʀyfja lid ǿ̲st, de kan bʀúno̲ʀna
sǽ̲l jòʀ̲a .

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

själv;

sœ̱l pr.

sí̱n skré̱v han
sœ̱́l reséft;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

sjãlv
x ~~sæl~~.

se̱l el. sa̱l.

sjãlv;

di sè̱la (el. sà̱la)

de sjãlva;

di ha̱r sé̱l gouran.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

själv

se̲l, pron., själv

s. åram

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fårs

själv

sa̱l

han hada dǻ̱nsen hås si sá̱l
på lǻ̱en .

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

själv
pron.

sa̱l

hωn skωḻa sá̱l tjö̱̀ba.

1957 5214 Ö. Kärrstorp. Färs h

sæ̠l sjālv

sjălv

ja ha̠da ^{1}sæ̠l ^{1}os̠a skul̠

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

sjălv

se̱l; –̀a pl.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

sjålo

ènte hada jà nan trá̲ ta ed,
om ènte jà sá̲l hada erfá̲red ed.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

själv

sa̲l

han tɑ̲ sá̲l imɑ̲́d præ̀stagæ̲rran
(övertog själv; om khde̲ Boström).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sel̄
2̄
~ h

sjălv

ja̲ ga̲r ~

sjãlv

№ 290.

Fårs hd. H Areskoug 1926.

Söfde

sel själv pron.

soma ta si sel a da

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. själv

mysél själv pron.

k$\overset{2}{o}$ne ja b$\overset{2}{a}$ra r$\overset{2}{e}$da
mysél

№ 289. **FÅRS**

mijsjälv

S$\overset{2}{o}$rde H. Areskoug 1925.

själv

sal̲ l. sá̲l l. s̰a̰l

da ‿ ja̰ra ‿ sál̲ má̲lt
de gjorde själva malt
K. f. 71

for ‿ se ‿ sá̲l för sig
själv (ds.)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II själv

da lá i en krág for-
se sál det låg i en
avkrok för sig själv /
vi bàgta jo
K. f. 71 / sál o slàjta
sal vi bakade ju
själva och slaktade själ-
va.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

sjȧlv

ja‿har‿jo‿sél knö

mé‿mi, nā̃r‿ja‿édor

jàg har ju sjȧlv knö med

mig, nȧr jàg ȧter / ja‿begrīpe

‿ed ȯnta sel jàg be-

K.f.-71 / griper det inte sjȧlv

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

sjǎlv

for‿sa sa̲l fö̌r sig
sjǎlv /
a‿ta̍k sa̲l! Åh, tack
sjǎlv! / vi tora‿o̊ta
rø̲ra sådant, de
skole‿sa̍l ha̲‿dom

K. J. 71.

Sövde

Vi vågade inte röra dylikt (ɔ: ättebräd etc.), de (godsägaren o. hans familj) skulle själva ha dem

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

själv

dí fek‿dɛ‿ sél

hɛrda‿ óm. Det fick

~~og~~ själva sköta om (klara

av). / so‿ kana‿ vi‿ sél

la‿ kàrda. Så kunde

vi själva låta bar-

K. f. 71. la.

Sövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

sjãlv;

sø̱l pr.

di sø̱̀ke pl.

hum̱ Gúsṯor se
sø̱̀l;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

själv

sa̱l pl. sà̱la

jà vi jɑ̱̀ra ál̠teŋ̱ sà̱la

did̠ e stá̱rt tǿj did̠ en sá̱l vǿ̱vor.

P. L.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

sjâla

pl. sàl̲a

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

själv

sel̲

K.f. 72

dá̲ har‿hon‿jo‿ìn̥ta
sél̲‿nón̲a då̊ har hon
jīn ìnte sjȧ̀lv någon (ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

själv

de‿har‿sál hus.

De ha själva (eū) hus.

Pl. sàla

de‿fok‿sàla ga‿på.

De måste själva ta itu med det svåra.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Sövde, Färs hd

sjä²lv

sœ̲l, ²-è, ²-à

(Wr 1941:) dr sœ̲̀la

sjálv, -e, -a

foχ² si sœ̲l

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

sal
M. f. 78

själv

sal ; pl. sàla;

M. f. 78

da ẽ gát o ròwa se sál det är gott och väl att (kunna) råda sig själv (s: att vara sin egen herre) / da branda sàla brànavin de brände själva brännvin M. f. 78

Livestad, Färs LW

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

själv

han‿ sá̲d for‿ se‿ sé̲l

han satt för sig själv

M. f. 78

de‿ sèl̲e de själva, t. ex.
om husbondefolket på en gård

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

III

sjålv

tìa stýkna o ‿ han ‿ sál

tio stycken (personer) och han själv

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

själv
pron.

sœl

di vel ènte sœ́l jœra arbœ́jed

sín ploka di sœ́l ihób -ad

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

själv II

jà ha ènta sǽl jǻnt -ad

jà kan sǽl ta ɛ́ʒ stå̀lana sín

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

sjǟlw, m.

säl

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ Färs h'd

Gunnar Persson 1966

själv

De tom å se säl: Sa tluden, när hans 6 unge föddes utan att han hämtade barnmorskan.

Nr 8656 Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1970

sjâlva

ʒàlva

ʒalva - frǿd sjâlva frôet

K. f. 77.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

själva

ʒàlva

ʒalva ‿ rúl̲en själva rullen
(spinnrocksrullen)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sjãlvaste

ʒàlvasta

han‿ la̰‿ óm̱ ʒàlvasta nǿ̱san
(ɔ: då hästen skulle bromsas)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

självbjuden

selbǿen

objuden

kωma selbǿen

3340 Tolånga Färs hd
M. Åberg 1938.

sjălvgjord

săllјord

săllјòrt e vállјòrt

om den som själv gör ett fel

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

sjālogaingare

ʃelgáŋare

(delvis resp.), tröskverk som vid transporten drives av sitt eget maskineri.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

självrunnen

selr^{1}ózen, m. och f., n. -zed, pl. -zna, utan komp. sjelfrunnen, som afrunnit utan pressning, om honung och bärsaft.

selr^{1}ózen h^{2}ōniŋ.

Ja ha f^{2}ira selr^{1}ózna fl^{2}askor saft. Åsum. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

självskriven

sálskre̱ven, neutr. sálskre̱vad, själv-skriven.

hǽ̱r va ìŋe̱n bjù̱dneŋ, de va sálskre̱vad.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sjålospilling

sélspiḻeŋ, -en, -a, -ana,

sjålospilling.

jo̱ so va hæ en som hæ̀jnde sæ. ho̱n hede johán; å po déṉ ti̱den, so̱ for a begrá̱va sel-spíḻeŋa skoḻe di ga te kørs.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

själspilling

selspiĺ̲iŋ , m.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjā́lvvæ̆t, a.

salvýst

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

sj$\overset{1}{ä}$tte

s$\overset{2}{a}$t̲e, m., -t̲a, b. och s., utan pl., sj$\overset{4}{ä}$tte. allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

sjātte

ʒàt̠a, f. e n. ʒàt̠a

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

ˣ sjätting

²ʃa̱tiŋ, m., -ŋen, pl. -ŋa, -na, ⅙ mantal.
²di̱ta ²sta̱led e œjn ²ʃa̱tiŋ.

Västerstad. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

sjȫ
s.

ʃø̲, -n, ʃø̲à, ˋ-ana

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

sjö

ʃø̱. f., -n. pl. ʃø̱²a, -na, sjö⁴.

Vomsjö⁴, Östraby⁴. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

ʃø̠n ²a na sjõ s.

mi̠t i̠ ʃø̠n

sjõ, hav

№ 289.

FÄRS

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjȫ

ʃø̲, -n

insjȫ

... i vása̲n va ʃǿ̲n i vas-
sen vid sjȫn / de har lagt

K. s. 71 | den nǽmo̲r ʃǿ̲n de
har lagt den (ɔ: byggna-
den) närmare sjȫn / han
sàzta si i ʃǿ̲n han drunk-
nade i sjȫn

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

sjö̃

han‿e‿på‿sjǿ̱n. Han
å̃r till sjö̃ss. / va‿hé̱n
sí̱n om‿sjǿ̱n. På den
andra sidan av sjö̃n.

K. s. 71.

Sö̃vde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ute ʃǫ́an   sjö

ʃǫ. ʃǫn. ʃǫ̀a. -ana. sjö.

1. vi ska tsǫra ǫvor ʃǫ̀a.   P. J.

2. èla jitt di ad dęse hǿrna
ʃǫ̀ana har hǽma omkrin.   M. R.

3. tèta ve ʃǫ́an, nära vid sjön.

Vomb.

№ 1006.

Färs hd.   I. Ingers 1930.

ʃǿ̱fordáṟvad. ˣsjöfördärvad.

sjösjuk.

pæ̱ɼ han kan ble ɼe̱nt ʃǿ̱fordáṟvad (sagt vid en förestående resa över Östersjön) ant. 1925.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ʒoká̠nt, -en, sjökant,

strandlinje.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ʒøkả̱nt len – sjökant s.

²å̱grana nʊ̱ ²le̱na nø̱r

te ¹— len

sjöstrand

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ʃ̱øká̱nt en

sjökant s.

strand

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

sjö̀man

ʃø̱máṉ m.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

x sjömodig, a.

se under x skörmodig.

Färs hd

sjönöd

ʒønǿ̲d.

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× sjoos

ʃø$\overset{1}{\underline{o}}$s, m., -en, utan pl., den för hafvet utmärkande lukten.

ʃø$\overset{1}{\underline{o}}$sen flø̱ $\overset{1}{\underline{i}}$ me, o si̱n blø̱ja $\overset{2}{l\underline{i}}$nte $\overset{1}{a}$w me' nam. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

1
ʃøstá̱rna
sjö̆stä̅derna

sjŏstad

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

sjövass

ʃøvás̲

insjövass

(sòm̲a tèkta ‿ ma ‿ dòm̲
somliga täckte tak med dem)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*skabb

skab

Juur. *ga‿skáb gå bröst-
gånges l. för djärvt fram
han‿jetʒ‿skáb (ɔ: han
jetʒ‿for‿drísted ód‿ad)

M. J. 78

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skackel

se under skakel.

Färs hd.

skada
v.

perf. part. pl. skà̲dada

Ȫ. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd
Ingemar Ingers, 1976

1976

skada

ska̱, m., brukas ej i böjd form, skada.

al̲l̲ kre̱dʒ, sam̱ va̱ po ská̱,
tø̱s íʒ i̱ ná̱mska̱ven.

Åsum (Barleja) Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

+ skaff

skaf. -ed

„kallades förr i tiden en vägghylla med låda i

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

skaffa

sk$\overset{2}{å}$fa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., skaffa, anskaffa.

Allm. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898

skaffa
v.

skàfa -ar -a -ad, pl. -ada

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

skaffa

skå̀ffa, =, ˋad

Pres. -ˋar

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skaffa

skàffa, =, -ad

sín bler dä svárt
o skafa kár (ɔ: karl
at gifta sìg med)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sk̇a̱ft, sk̇á̱ftud Skaft

skaft

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

skaft ed ~ en skaft s.

skaft

№ 290.

Sövde Färs hd. H Areskoug 1:26

skaft

skaw̲t, n., sk$\overset{1}{å}$w̲ted, pl. =, sk$\overset{1}{å}$w̲ten, skaft.

han̲ ha br$\overset{2}{e}$jded sk$\overset{1}{å}$w̲ted aw̲ le̲n? Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

skaft, s.

skaft/, -́ad; -, -́an

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

skaft

skaft, ´-ed, =, ´-en

Äv. hammarskaft

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skaft
s.

ska̲ft, ´-ad, pl. =, -an.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

skaft

ska̱ft, -´əd; ska̱ft

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

× skafta
s.

skafta.

ett fruntimmer, som sprang omkring i byn.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

skafta
v.

Skafta omkring,

irra omkring.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

skackel, s.

skàg/el, -̀ulun el. -̀ulu̥;
-̀la, -̀lana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944. Exc.

ska̠²gel
o

skakel

skakel

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

skakel

skà̱gal, = -an, skà̱gla,
skà̱glana

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skakel

skà̱gal, -ln

(på spinnrock) käpp, som överför rörelsen från hjulet

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

skă̱^{2}gel en skă̱^{2}gla na skakel

skackel

№ 290.

Sŏfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Skakel

sk$\overset{2}{\underline{å}}$gel, m., -len, pl. sk$\overset{2}{\underline{å}}$gla, -na, 1) skalm. j$\underline{a}$ j$\overset{2}{\underline{ø}}$re n$\overset{2}{y}$ja sk$\overset{2}{\underline{å}}$gla ti tr$\overset{1}{ø}$$\underline{m}$elen $\underline{i}$ fj$\overset{1}{\underline{ø}}$r; 2) liten stång, som förenar spinnrockshjulet med trampinr$\overset{4}{ä}$ttningen.

№ 281.

Tolånga. Is.

Färs hd

Per Larsson 1898.

skakəl;

skà̠gəl, - ln s.
skà̠gla, - na;
manfólkən jà̠rə
só̠l skà̠gla;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skakel

skà̲gel, -̀ -en, skà̲gla

M.f.75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II skà̱gelen R.f.72 skakel

pl. skàgla1) l.

skà̰gla1) pl.

skà̱gla R.f.72

1)

M.f.75

da ta̰ ete pa̰r skà̰gla

mé sa de tògo ett par skaklar med sig.

M.f.75 Tolånga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skakel
s.

skàgel -en

äv. = käppen som förbinder spinnrockshjulet med trampan.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Skakel

skå̠̀gel, -len, skå̠̀gla, -ana,

Skakel

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

skakel

skà̲gel, -en. skà̲gla, -ana

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$gel en sk$\overset{2}{\text{å}}$gla na skakels.

$\overset{\text{tt}}{\text{skà̲gel}}$ ~~t.~~

$\overset{2}{\text{å}}$ta dr, hon brýdor

sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$glana

skakel

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

skakel
s.

skà̲gel, -en

1. skakel i vagn.

2. spec. = en käpp som förbinder trampan med hjulet i en spinnrock.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

skakelrem

skà̲glaruḿ̲or pl.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

skakelrem

skàgalrímor pl.

– rímor sannolikt
mindre genuint × än
form med ue (– rúemor)

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skakelvagn S.

$\overset{2}{\text{skå}}$glavo̜ęn en $\overset{2}{\sim}$a na

sk$\grave{\underline{\text{a}}}$gla - - - l.

vagn med skaklar

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

skakelvagn

skà̠glavógn̩, – m

vagn med fyra skakelar i st. f. linor till två hästar

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

skakla v.

skagla

springa

då djuren bara springer runt på

✓ åkern, då skaglar ~~dom~~ de.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

skal;

ska̲l, -en s.

-`a, -na;

hu̲n slàyde é̲n
skå̲l èt̲e en an;

Hōn;

6 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skal

ska̲l

en há̲r ská̲l ett
hårt (nòt)-skal

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II skal

so‿ble‿dær‿skḁ́len
ɟé̠n så ble skalet
kvar.

M. f. 71

de‿va‿jú̠srø̠a på‿
skḁ́len. De voro gjusröda
på skalet (om påskägg).
K. f. 72. Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1. skal
sb.

skal, ´-an, `-or, `-orna

J. ex. nötskal

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

skal
sb.

skálen

agnar på såd

K. 4. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. ˣskal

skal
adj.

som gör ohägn; tjuvaktig; som snattar

han‿va‿so‿skál, han‿tω‿háns han (räven) var så tjuvaktig, han tog höns.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ Skal
adj.

skal l. sk$\overset{1}{\text{å}}$lor, (m. och f.,
(n. skalt, pl/(sk$\overset{2}{\text{å}}$la, tjufaktig.

sk$\overset{2}{\text{å}}$le-tår, epitet till
en person l. ett djur.

Fränninge F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

1. skal

ska̲l; ´-an pl. `-or sb.

T. ex. om potatisskal, om agnar på säd o. d.

ska̲ĺen koll. agnar på säd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. skal
adj.

skal; -t pl. -à

okynnig, tjuvaktig

Bl. a. om betesdjur, som gärna vill hoppa över gärdesgårdar/ kàtakrégad e‿ so‿ skált, so‿ de‿ lìknar ìŋen tíŋ (så det är alldeles förfärligt)

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skal

skal, -´en, -`or, -`orna
sg. äv. koll.

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

II

skal
sb.

du‿ska‿há̲‿dóm̲
ma‿ská̲len pa de skall
ha dem (ɔ: potatisarna) med
skalet på. M. f. 87.
du‿kan‿è̲da‿dóm̲ ma
ská̲len pa du kan äta
dem (ɔ: potatisarna) med
skalet på. M. f. 87 Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skal

sb.
skal, -´en, -`or, -`orna
(i pl.)
Av.] 'agnar på säd'

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skala

skà̱lk, =, -ˋad

ska̰la ‿ á̱ skala áv

↓

Nyare för ˣau̱

J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skala

sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$la (-ar, -a, -ad, -ad, -a, -alenas) intr., skala, springa.

... o kum ti sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$la. — di va skå$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$lade, nar j$\underline{\text{a}}$ kom d$\underline{\text{i}}$d.

K$\overset{1}{\text{o}}$$\underline{\text{m}}$or du sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$lanes po b$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ra b$\overset{1}{\underline{\text{e}}}nan, p\underline{\text{a}}$g? Åsum. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Sk$\overset{2}{\underline{å}}$la

skala v.

skala, skalade

va sk$\overset{2}{\underline{å}}$la tr$\overset{1}{æ}\underline{j}$en paa k$\overset{2}{\underline{ø}}$d

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

skala
v.

perf. part. i pl. skà̲lada

ræ̀k̲epíz̲ana di' skol̲e va
kràg̲ada a fì̲ra a skà̲lada.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

II

×skalig
adj.

skálra obest. pl.

okynnig, som gör ohägn
(om barn och vissa djur,
t. ex. katter, hundar, rä-
var).

de e nona skálra,
K. f. 71 rálga. De är ena
okynniga, otäcka.
Sövde (om rävar).

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skalk

skalk, -´an

brödskalk; äv. den yttersta brädan, som sågas av en trädstam och vars ena yta är barktig

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Skall

skal̲, m., skå̍l̲en, pl. skå̍l̲a, -na, en slags fisk, som förek. i insjöar ok åar. (Slaget för närvarande obestämbart).

Åsum. Fs.

= mört (?)

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ˣskall s.

skal̲, ¹-en, —

mört

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

skall

skal n.
skallande ljud
... sont ut skál

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skalle

s.

s. 99

bst. sg. skallen

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

skallhuvad

skal̲hów̲ad l. -or, m. och f., n. -w̲ad, pl. -w̲ade, flintskallig.

Åsum. Fs.

dæ va en skalhów̲ador mán̲ i hár̲ ---

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

skallig

skàl̲ad

o lùga en skalad prást̄ aū lugga en skallig präst. (ɔ: var omöjligt).

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*skallemeja

sb.

skalamǽjan best. sg.

skämts. om huvudet, skallen.

2 ~,

K. 4. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× skallmeja
s.

skallmeja

huvud (slang!)

de gȫr ont i skallmejan

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

skàḻa, -ar, -a, -ad, skalla

= gurgla.

-… so̲ jiḵ han te dóḵtoren; so fe̲ han no̲d a sò̲pa se i håḻsen me a so fe̲ han no̲d a skàḻa se i; men de va̲ val hanses helsó̲d, èḻa hade han vé̲l bled brá̲ (ur en skildring av ett sjukdomsförlopp). Elna Hellstrand.

№ 1006
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

sk$\overset{2}{\underline{å}}lep\underline{ω}$ga n ×skalpugga s.

padda

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

skam

skam̱ , ´-en , skam

(mest i obest. form).

hàṟana di opfǿ̱dia doṟas tjè̱nare a ga i tjòṟkan, a jéḵ di èṉte, so feḵ di skóm̱.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

№ 281. skam

skam, m., skåmen, utan pl. 1) skam. e då ingen skam i de? – han göre'd for skam ful; 2) skada i nutr. fa skam, blifva medtagen, skadad, illa åtgången. vajen får skam i tilit vær. – ja fe skam po den resan, 3) förebrålser. altid får ja skam nar hun kommer hem. Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

skam
s.

skam

de e en skám som han har bored
si ód

Ŏvet kv. f. 1870

Nr 7899 Öved Färs hd

I Ingers 1940

1940

skam

ska̱m

Vid affekt i uttryck som
da ‿ e ‿ en ‿ ská̱m

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skamfull

skam̲f$\overset{1}{å}$l̲ l. -l̲or, m. och f., n. -f$\overset{1}{å}$l̲t, pl. -f$\overset{1}{å}$l̲a, komp. -f$\overset{1}{å}$l̲are, -las̲t, skamfull, full af styggel. åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ skammel

sk$\overset{2}{\text{å}}$m̲al, m., -en, pl. sk$\overset{2}{\text{å}}$m̲la, -na, tröskel.

Brandstad, Fränninge, Vollsjö. Fs.

äv. i Västerstad.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣskammel;

skàm̲el, -ln s.

skàm̲la, -na;

trö̆skel;

ja fált ovor skàm̲eln.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

x skammel;

skàm̲el, - ln s.

skàm̲la, - na;

trŏskel;

ja fált ovor skàm̲elen;

Ilstorp

~~[illegible]~~ ht
Färs

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+ Skammel

skàm̲el – en

trỏskel.

5/ Långaröd Färs hd.
O. Hammer 1895

ˣskammel

sb.

skàmal, ˋ - -an, skàmla, skàmlana

dörrtröskel

sín rènda ‿ da øvor ‿ skàmlana sedan rann det över trösklarna. Se u. 2. kärna

M.f.78 **Nr 6758. Lövestad, Färs hd**

H. Areskoug 1957-58.

×skammel

skàm̲al, -an

balk, halvvägg mellan tröskloga och loggolv

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

sk$\overset{2}{\breve{a}}\underline{m}$el en

×skammel s.

trõskel

№ 290.

R$\overset{2}{o}$ddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

ˣskammel;

skàm̲el, – en s.

skàm̲la, – na;

trõskel;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

skammel

skàm̲el, –̀ -en

dörrtröskel

Jfr ssningen tràskammel

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣskammel;

skàm̲el, -ln s.

skàmla, -na;

trŏskel;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skammel

skàm̲el, -en

trỏskel.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

sk$\overset{2}{\text{å}}$mel, -n, -la skammel

Tröskel

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Vanstad

ˣ Skammel

skàm̲el -en

trôskel

skàm̲elen den va ju sà̲nad

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

˟ skammel

skàm̲el -en, skàmla, -ana

tròskel

I. Ingers 1930.

Västerstad, Frs hd

× skammel

skàm̲el , -en

dórtróskel

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

+ Skammel

skàm̲el, -en

dörrtröskel.

Synonym: tòrsel.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

+ skamskért
adj.

skamfért

= sliten, nött

3340 Tolånga. Färs hd
M. Åberg 1938

ska̲ŋk. -´en. -à. -ana, skank.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

skank

skà̲zkana best.pl.

lùt̲a po‿skà̲zkana
lyfta på benen

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

skank

skà̱zkana
best. pl.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skank
s.

skægk

best. f. pl. skæ̀gkana

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

skaŋk en ²~a na skank s.
(skaŋk)

skank

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

skank
s.

ska̠ŋk, –´an. –`a, –`ana

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

ska̠ŋk en ~^{2}a na skank s.

skank

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

skank
s.

skank, skankar

benen man går med

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

skar au × Skara av

skara av (lyspånar)

naur da inte glödde bra

fick en ta en spaun

o skar au.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

skara

sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ra (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., borttaga den förbrända delen af en till belysning tjenande torvedsspån.

sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ra sp$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$nen, så en kan fa̲ set! Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ skare

sk$\overset{2}{\underline{å}}$re, m., -n, pl. -ra, -na, den förbrända delen af en till belysning använd torrvedsspån.

sk$\overset{2}{\underline{a}}$ren e sa laŋ po sp$\overset{1}{\underline{a}}$nen; gak h$\underline{e}$n o t$\underline{a}$ naw d$\underline{e}$n.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣskare s.

²ska̲rə n

~ va̲ də som̲ flø̲ a̲
bo´rd̲ə

avfallsprodukt vid
beredning av bovete-
gryn. (²ma̲las o ²drǫu̥tas)

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

skarp adj.

skarp
skarpt
sk$\overset{2}{å}$rpa

a$\underline{k}$ hω$\underline{r}$ j$\underset{-}{\overset{2}{u}}$nan $\underline{e}$ skarp

skarp

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

skarp
a.

skarp

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

skarp t
²~a

skarp

han̲ e̲ skarp som̲ e̲n
²ra̲glkne̲v

skarp

№ 290.

Söfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

skarp; pl. –̀a   skarp.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skarp
a.

skarp pl. -a

kvarnsté̲nana di sko̲la hàk̲as,
so di ble skàrpa

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Sṭåŋpar skarp

skarp

han ea far sṭåŋpar
mod stargåbana

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

skarp

ska̲rp, -t, -̀a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Skarpnosad

skar̲pn$\overset{1}{\underline{ø}}$sad l. -or, m. ok f., n. -sad, pl. -sada ok -e, som har hvass näsa. Äfven uttryck för argsinnt.
Hon ser skar̲pn$\overset{1}{\underline{ø}}$sad u̱d.

Fränninge. F

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skarpt
adv.

skarpt

de‿va‿led‿skárpt fòrade. De voro en smula för intensivt utfodrade (om hästar)

M. J. 77.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

skarpt

adv.

skarpt

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× skarra
v.

skarra

då man snoppade torrvedsstickorna, som användes till lyse i äldre tid.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

*skarvakt

skravát

I uttr. ligga på skravát
sova mycket lätt emedan man
måste vara beredd på att
stiga upp när som helst, t.ex.
för att hinna med ett tåg, för
att passa en sugga, som skall
grisa o.d. han lå på

[illegible] t. K. X. 71 verte

I andra skånska mål:

på skarvájt el. skarvá̲t.

I. I-s.

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

skata

skàdfa, -an m.

so‿kom‿kràgan o‿
làrda aw‿skàdan
Så kom kråkan och lär-
de (att bygga bo) av skatan.
(Talesätt).
K. L. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skàdan best. sg. **skata**

skàda pl.

m.

skàden han-ta-tsyjlinga iblán. Skatan hon tog kycklingar ìbland.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$de n sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$da na ^{skata} s.

sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$dana h$\underline{\text{a}}$ $\overset{2}{\underline{\text{e}}}$ded
$\underline{\text{o}}$p d$\underline{\text{o}}$m

skate

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

skata

s

skà̱de, -en, -a, -ana.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

sk²a̲de n sk²a̲da na skata s.

nu̲l ha̲ sk²a̲dana ta̲d
e̲n ſʒ²u̲liŋ yín̲

skata

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

skata

skà̲dfa m.; pl. –̀a

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sk$\overset{2}{\underline{a}}$de n — — skata s.

№ 287.

Lång$\overset{2}{a}$röd FÄRS skata

H Areskoug 1924.

skata

skå̲de, m., -n, pl. -da, -na, skata.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sk$\overset{2}{\breve{\underline{a}}}$da, -n, (-or) skata

Rätt plur. ?

skata

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

skata

skàdka, ˋ–en, ˋ–a,
ˋ–ana m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

× skata
s.

skaden skrickar

skatan skrattar

skà̲de, -en enl. meddelaren.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

× skate

skade, eller skorr, på hus

högst uppe under takåsen

ja va oppe i skaden

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Skat-rede

skàdarǽje, -en

Skatbo.

han skolle klya åpp i de sóndra åbblatråd å riva nóa en skadaråje, men han tya ente, fair han bleik ånnafårtröden.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

skatrede

skàdarigda m.

skatbō

K.f.72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skatt

skat̲, ´-en , ˋ-or

(utskyld)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

I̲I̲

s̲k̲a̲t̲t̲

dròj̲a skàt̲or drygga

skattor

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skatt

skat̲ pl. ˋ-or

(utskylden)

skàt̲or fa̲r di há̲r de vàr̲a má̲

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

skatta
v.

skàt̲a -a -ad

di får skàt̲a au ed, di som
e rì̲gga so kal̲ad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Skattelapp

skàtaláp -en -a -ana

debetsedel

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Skattelapp

skå̱²talàp, m., -pen, pl. -pa, -na, debetsedel.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skattlapp

skàt̲aláp; pl. –̀ – –́a
debetsedēl

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skattemöte

skå²t̲amø̲̇de, n., -d, pl. =, -r. skattmöte, uppbördsmöte för kronoutskylderna.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Skattepengar

skå²ṯapæ̀ŋa, m., -na, pluralt, skattpängar, pängar som betalas i skatt till stat l. kommun.

Ja ha̱ beta̱¹lt skå²ṯapæ̀ŋa ha̱rt a̱r, men di hå²de ja å²ḻri̱ nø̱²det ti. Åsum. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

sk$\overset{2}{å}$va ~ $\overset{2}{\sim}$d skava v.
$\overset{2}{\sim}$r

du̱ ska jo̱ $\overset{2}{a}$ita de̱
so du̱ $\overset{2}{i}$nte sk$\overset{2}{å}$var
um$\overset{1}{o̱}$d

skava

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

skava
v.

skà̲va -a -ad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

skava

sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$va (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr. och impers., skafva.

A$\underline{\text{m}}$ $\overset{1}{\underline{\text{ø}}}$gzen sk$\overset{2}{\text{ů}}$le bl$\underline{\text{e}}$ sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$vade
n$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ged, sa byta d$\underline{\text{i}}$ $\overset{1}{\text{å}}\underline{\text{m}}$ s$\overset{2}{\underline{\text{k}}}$la.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sk$\overset{2}{\text{a}}$̠va ~ $\overset{2}{\sim}$d skava vb
$\overset{2}{\sim}$r

vi̠ fa̠ $\overset{2}{\text{a}}$̯ita vos̠ so vi̠
$\overset{2}{\text{ị}}$te $\overset{2}{\sim}$r len

skava

№ 290.

$\overset{2}{\text{S}}$öfde Färs hd. H Areskoug 1926.

skava

skà̲va, =

Äv. 'hårt arbeta'

di‿jik‿ o skà̲va på‿
då̀l̲ad bè̲da (om betesdjur
på magert bete)/

skà̲vade pret. part. pl. obest.
form

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

x skavbråk s,

skå̲vabràg, -an, -a

en slags linbråka
(Vr.) (som kvinnorna använde för att "skava"; dvs. fribråka, bröt efter männens arbete)

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

× skavelsa s.

sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$vesà, -n, -o~~r~~r

kvinna som arbetar vid sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$vabk$\underline{\text{å}}$gen

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

*skavig
adj:

skà̲vad (obest. n. sg.)

om mycket magert bete

dær‿ va‿ skà̲væd

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ske
vb.

ʃe̠

hănda

dí̠ ska‿àlr‿ʃé̠ i‿
mí̠n‿lȯ̠̀vnad det skall
aldrig ske i min levnads-
tid. K. f. 72.

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ske

ʃe̱ (ʃe̱r, pl. ʃe̱, ʃe̱²de, ʃat, ʃed) intr. och impers., ske, hända.

kæʒff ha sam ʃe̱²de!

u̱ly¹ffan e ʃed. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Sked

ʃe̲, genus obestämbart, förek. blott i uttr. ri^{2}ja och ſk^{2}ø̲ra ti ʃ^{2}e̲us, rida och köra i kapp.

Fränninge. Fs.

äv. ti ʃ^{1}e̲s

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sked

ʃe̠, -n

Jfr supesked

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sked s.

fe̲ n fe̲r na

e̲n ~ fol̲

sked

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

sḳed

ʃe̠, f., -n, pl. -r, ʃe̠¹rna, sked, mat- l. vå̆fsked.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ʃe̠ n ʃe̠r na skeed s.

ja̠ s^{1}ǿ̠bar ma
e̠n ʃe̠

H. Areskoug 1924. sked

Frenninge FÅRS № 287.

(pl. ʃe̲r,) 1. sked

ʃe̲, ; best. pl. -´rna

matsked, tesked

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. sked

ʃe̠

vå²rsked (jfr detta ord)

kasta ‿ 2 ‿ ʃé̠ (vå²r term)

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

sked

han‿fik‿én ànda
æ̀rta pω‿ʃén han fick
en enda ärta på skeden
(ɔ: då han fiskade efter ärter
i ärtsoppan.)

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Hed

fe̱, genus obestämbart, förek. i uttr. rija^{2} l. ffø̱ra^{2} am fe̱^{1}, rida l. köra i kapp.

Branstad. Fs.

rija^{2} l. ffø̱ra^{2} ti fe̱s^{1}, Fränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sked

ʒe̠. -n. ʒe̠r. -ˊna, sked.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

sked
s.

ge

Vid ansats att tala fint: gèda, -an (pigskånska).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

sked
s.

ʃe̱, -n

slæŋ̱ spá̱n a tá̱ ʃé̱n!

så återgavs vällingklockans kallelse å större gårdar.

Lövestad.

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

sked;

ʃe̱, –'en s.

ʃe̱r, –'na;

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

2. skeda

vb.

ʃe̲

Hört i betyd. 'klyva jorden' (vid plöjning med årder l. plog)

--- dɛ‿som‿skola‿ʃé̲ já̲ran (om årderöronen)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

skeda

ʃè̱đa, -ar, -a, -ad

(vävtam)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

skeda
sb.

ʃe̲

bena håret

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Skeda
v.

ʃè̠a -ar -a -ad

trāda tråden genom vav̆sked.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

skeda
vb.

ɧe̲

bena håret

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

skedblad

s.

trǎj ʃeblâ jä̆r s. 98

= tre skedblad jäst

ɔ: ʃébla

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

skede

s.

springa te skees.

= ʃè̲es

springa i kapp

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

+ skedhyll

skehöllen

en hylla för skedar under bordskivan.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

skedhylla

ʃé̠hỳl̠

se fotosaml.

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

ʃ^{1}e̠ka̠ga, -n, -o~~r~~^{2} ~ skedkaka

pannkakor av kornmjöl, i storlek så att 5 à 6 få plats på järnet på en gång. Till varje kaka lättes en matsked av smeten. Därav namnet. ------

№ 285.

H. Hallqvist 1924 Kärestad

FÅRS

skedkrok

s²e̠akrò̠g, m., -en, pl. -a, -ra, skedkrok, 1) liten, aflång, tunn trä- l. hornskifva med en krok på hvarje ända, tjenade till att draga väfränningens trådar genom väfskedens öppningar; 2) knif med böjdt blad, som användes vid tillvärkning af trä-skedar och -slefvar. Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

ʃe̱ak~~k~~ὼ̱g, -en, -a skedkrok

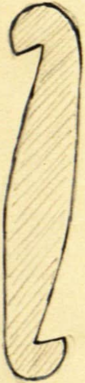

redskap vid vävning

varigenom varptrådarna trädas genom vävskeden.

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

skedkrok

ʃè̱a krώ̱g, - n

(vävt.)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

skedkrok
s.

ʃè̱akró̱g, -en

en S-formig krok av horn, varmed varpträdarna drages igenom vävskeden.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

*skedning

ʃè̱niŋ, –̀ -en sb.

hår-bena

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×skedning

ʃèniŋ
hårbena

K.f.72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× Skedning

× ~~skynning~~

sb.

ʃỳ̰niŋ

trealnars-bredd av en gårds-länga, avståndet mellan två stolpar i korsvirkesvägg.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

x ~~skynning~~ skedning
sb.

ʃàiṉeŋ

viss del av husvägg (mellan två garrar)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

× Skedning

ʃè̠nεŋ, -εn

bena i hår

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

II

× skedning

×skynning!

sb.

ʃỳ̱nɪŋ; pl. ˋ– – or

viss bredd av gårdslånga

så mycket som är mellan två stolpar.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skelett

Jelá̲t (genus?)

Vollsjö

Nr 4439 Färs hd

L. Ingers 1948

skeu

ɧẽn, ¹-ad

ɧe̠n   Rättare ɧe̠n

skeu

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

sken
s.

ɧɛ̱n, n.

(om ljussken, solsken m.m.)

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Sken
s.

ʃɛ̱n, ˊ-ed

4802. Brandstad, Färs hd. J.J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

$\overset{2}{\text{j}}$ɛ̠na, -ar-a-ad, v. skena

skena;

$\overset{1}{\text{ø}}$̠ffen hade $\overset{1}{\text{n}}$æ̠r $\overset{2}{\text{j}}$ɛ̠nad

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

skena v.

²ʒēna ~ ~²d
ē
~r

ʒèna ? du får bi²nja dom i
på²len, ti²la kan de
~ for de

skena

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

skena
v.

ʃè̱na -ar -a -ad

sæ ʃè̱na hàstana

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skena v.

ʃ^{2}e̲na ~ ~^{2}d

~^{2}r

han̲ fik̲ he^{2}stana bʊ tı o

~ o sta̲

skena

№ 290.

So^{2}fde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

skena, s.

Gɛ̠̀nſa, ˋ-an; ˋ-or, ˋ-orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

ʃ$\overset{2}{\underline{e}}$na, pl. ʃ$\overset{2}{\underline{e}}$nar

skena
s.

skida, skidor

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

skena
vb.

ʃè̱npa, =
Pres. -̀ar
(om hästar)
N. f. 72

Jfr ×̀våldrȃnna

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skena
vb.

ʃè̠na , =
om hästar

ǿ̠gzen da ʃè̠na

Jfr × våldrānna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

ʃà̱npa; pl. –̀or

1. skena
sb.

järnskena o. d.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. skena
vb.

ʒɛ̀nſa , =
Pres. -̀ar

ǿgzən di ʒɛ̀na hästarna de skenade

K-f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skena;

g̲èna, -̀ar, -̀a, -̀ad;
hèstana hade
g̲ènad for dam̲;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Skenben

Ske̲²nebè̲n, n., -ed. pl. =, -en, skenben. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. **Per Larsson 1898.**

skonben

ʒà̰nabé̠n, ̀– – ́ad

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skenben

ʃè̠nabé̠n

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skenben

ʃr̲̀nabé̲n, –̀ – –̍ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

skendöd

ʃendǿ̜, -dŭ́t̠, -dǿ̜a

skendöd

FÅRS

№ 285.

Vanstad

H. Hallqvist 1924.

+ Skening

ske̲^{2}niŋ, m., -ən, utan pl., bena.

han hå^{2}da ske̲^{2}niŋən po sne̲^{1}.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skenvan a.

²ʃe̲nkva̲n

²~a

de e̲ rǽ̲led mh

²~a e̲ffz.

benägen att skena

№ 290.

Röddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

skenvana

ʃè̠nevȧ̠nte, ˋ – ˈen

vanan att skena (om hästar)

Jfr rännvana

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

skeppa
vb.

ʒìpa, =
I

forsla spannmål till en stad för försäljning (om en äldre tids förhållanden)

dá ʒipa‿ búnorna sǽn ti‿ ýsta då körde bönderna säden till Ystad. M.J.87.

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skeppa
vb.

ʃèva, =

köra till staden med spannmål (om en äldre tids förhållanden).

ʃeva - sǽ; vi ska - ʃèva idá.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Skeppare

ʃì̲pare, m. =

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

skev

ʃø̲v, -t, -̀a

sned, vrid

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

skev

gæ̱v

vrȯŋ̱ o gǽ̱v sned och skev

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

skeva
v.

ʃæ̱̀va

gå på sned, gå ur rätt riktning

va de sa de vi̱la ʃæ̱̀va-li̱d ---

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

*skevbenad

ʃɵvbé̲nad; pl –´–a

skevbent

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Skicka
v.

ʃɛ̀ʃ̲ʃ̲a -a -ad

han ʃɛʃ̲ʃ̲a bú̲d

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skicka;

gèffa, –̀ar, –̀a, –̀ad;

№ 1587:1 Ramsåsa, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

skicka

ʃìtʒa, ˊ =

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

han ‿ ʃitʒa ‿ búd ‿ ma ‿ nóm.

Han skickade bud med honom. / ja ‿ ʃìtʒa jásan ‿ i ‿ en ‿ làda.

M. f. 71. / Jag skickade gässen i en låda

skicka

ʃɪ̀k̲a, =

yngre, oförmjukad form.
J—s.

M. J. 78

han‿ʃɪka‿bú̲d‿ɛta‿nóm̲
han skickade bud efter honom.

M. J. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

skicka;

gèʒʒa, -`ar, -`a, -`ad.

di gèʒʒa pǿja ti

mè;

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skicka v.

sjittja (pret., 'skickade')

"så sjittja hun drånnjen
bagåtte'n å skolle se..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exa.

skicka
v.

ʃɛ̀k̲a -a -ad

Iakttaget i denna form; den mera genuina formen torde vara ˣʃɛ̀t̲j̲a.

nú̲ ha vi ènte ʃɛk̲ad bɑ̲́
et̲e -nom pa lí̲d.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

skicka;

gə̀ŧŧa, -ˋar, -ˋa, -ˋad;

di gəŧŧa èt̲a nam̲;

Nāsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skicka

ʃìtʒa, =
k.f.72

ʃitʒa búd skicka bud
k. y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skicka

^{2}ʃikka (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., skicka, sända.

straјs ^{2}ʃikka han ^{1}påŋa hæm ti'na.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Skicka

s$\overset{2}{\text{i}}$ffa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., skicka.

hue$\underline{\text{m}}$ h$\overset{2}{\text{å}}$de siffad b$\overset{1}{\underline{\text{u}}}$d me h$\overset{2}{\text{i}}\underline{\text{n}}$e.

Åsum (Sandbäck) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skicka
v.

ʃɛ̀tja -ar -a -ad

han ʃɛtja sin drǽ̗y a mø̀da vȯs

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

skicka v.

ʃɪ^{2}tʃa ~ ~^{2}d

~^{2}r

skicka

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

ʃi²ʃʃabod ud   ˣskickebud

bud

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

skicklig

gèt̠zeli. beskedlig. hygglig

en snel̠ a gèt̠zeli ka̠r.

Vomb

№ 1006. I. Ingers 1930.

Färs

skicklig
adj.

gìffali, neutr. -at
= beskedlig, human

dìta e gìffalet prèstafólk.

Röddinge

Nr 281 Färs hd

P Larsson 1898

skicklig
adj.

ʃèk̲eli

snåll, beskedlig

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

skicklig adj.

ʃi²k̲eli
ʃi²k̲elad

de e̲ ʃi²k̲elad folk
e̲n ʃi²k̲eli kar̲

Mera genuint ʃìf̲f̲eli.

duglig

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

skicklig

ʃɛ̀tʃali, -ad

hygglig, ordentlig

ʃɛ̀tʃalad fólk.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

skicklig
adj.

gèffali a.

gèffaled n.

snäll;

de · é en gèffali
kár.

1585:1 Tolånga, Färs hd Hör;

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skicklig

²Siffseli l. -lijor, m. och f., n. -let, pl. -lija, beskedlig, human (om människor). komp. -lijare, -lijast.
han sal e mijed ²siffseli.

²Siffselet, adv. af föreg.
huen ²tålar ¹altid ²siffselet.
komp. -lijare, -lijast.

Vollsjö. Fs.

№ 281

Färs hd

Per Larsson 1898.

fr²itzali   fr²itzalad

skicklig

vänlig, snäll

№ 290.

Söfde **Färs hd. H. Areskoug 1926.**

skicklig

ʃìtʃali

hyggli

vara ʃìtʃali

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

skicklig

komp. ʃittjeliare s. 90

= hygglig

pos. m. ʃittjeli 91

№ 4462 Västerstad, Färs **hd**

L P. Holmström 1873 Exc.

skicklig

skitjeli

skicklig (ʃɛ̀tʒali·)

(snäll, ordentlig ?)

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Skickligt
adv.

Sèffelet

ordentligt. hyggligt.

1006 Vomb, Färs hd.

1941.

skift

ʃift n. Lapp-lån; det gamla torde vara Lav. Sw.

trol. viss del av utbredd fuktig torvjord, som skulle beredas till bränntorv

dä ràila át ʃíft o

bòla át ʃíft de forslade torvjorden till en

med skottkärra o. rundade "torv-

remsa och formade "torvbollar" på en ~~remsa~~

[illegible]

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

skifta

Sui²t̲a (Sui¹t̲or, pl. Sui²t̲a, Sui²t̲e, Sut, Sut, Sut, pl. Sui²t̲an) tr.; 1/ skifta, dela. di̲ Sui²t̲e gå̲rbi̲¹dana; 2/ skifta, förändra. prä¹s̲tan Sui²t̲e fä̲²rjor. Vollsjö. Fo

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skiftas

ʃu²t̲as (ti) (ʃu²t̲as, ʃu²t̲as, ʃut̲s) dep., eg. skiftas tie; växelvis uträtta. Användes ej i singularis.

pi²jo̲rna skụ²le ʃu²t̲as ti'd.

di̲ ʃu²t̲as ti o pø²m̲pa.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

skiftas

jùtas

Intr. jùtas ti skiftes-vis gö̀ra något (om två ell. flera personer, som avlö́sa varandra ì árbétét). / vi jùtas ti o. se vì avlö́sar varandra med att se i boken

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skifte;

g̀yfte, -nds.

–̀, -en;

dèta g̀yfted hǿr te

t̀orpana;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Skifte
s.

gùt̠a

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

skifte

Jù̱te, -ed, pl. -, -en

skifte, åkerrymd, jordareal.

dæ sta̱ váṉ pa hè̱la Jù̱ted.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

skifte

ʃ²u̲itɐ, n., -d, pl. =, -n,
skifte, åkerrymd, jordareal.
da̲ sto̲ van̲ po hé̲la ʃú̲itɐd.

exc. Tolånga. Fs.
ʃ²u̲itɐ, Kärrstorp, Fränninge.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

skifte

f²uiṯa, -d, —

skifte

ÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Skiftevis

Gå²t̲ev̲ìs, adv., förek. i uttr. i̲ gå²t̲ev̲ìs, skiftevis, lottvis, om jord.

Di̲ ha i̲ gå²t̲ev̲ìs i̲ mo̲²sen.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 **Per Larsson 1898.**

skilja

ʃ$\overset{2}{i}$lja (ʃ$\overset{1}{i}$ljor, ʃ$\overset{2}{i}$lde, ʃilt, ʃild, ʃils) tr., skilja.

di ja va b$\overset{2}{ä}$dze, nar di ska ʃils.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

281. **Per Larsson 1898.**

II

skilja

de ~ jìldes o̲d de kommo åt-
skils/

skilt pret. part. n.
de ~ va ~ jilt ó̲d det var skilt åt

K.J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957

skilja

ŝìlja

pres. –́ or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

f^{2}e̲la — — skilja v.

fe̲l!

tva̲ om̲ bod̲ o fe̲l æ̲r od̲!
(vid auktion)

skilja

№ 290.

S^{2}öfde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

²ʃilja ²ʃilder ʃilt skilja v.

ja sı̠ór læ̠rar²ı̠nan
ʃı́ljor sı̠ ve glu²t̠ana
ve tvá̠tı̠dln

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. skilja

skiljà

Pret. part. pl. ob. form
ʃìlda , sg. ʃìld

K.f.71 dɪ‿va‿ʃìlda o̲d
de voro skilda åt

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skilja sig

^{2}silja sa (^{1}siljor, ^{2}silde, silt, silj) refl., skilja sig.

han va på ^{2}såtigården o ^{1}stensåte, men nu ha han silt sa ve'd.

№ 281. Färs hd Fränninge. Fs.

Per Larsson 1898.

skiljas åt

ſeljas ād s. 94

ſēls ād 97

№ 4462 Västerstad, **Färs hd**

L P. Holmström 1873 Exc.

skiljas åt

$\overset{1}{\text{f}}$i̱ls o̱d ($\overset{1}{\text{f}}$i̱ls o̱d, $\overset{2}{\text{f}}$i̱ldes, $\overset{1}{\text{f}}$i̱ls, $\overset{1}{\text{o}}$̱dfi̱ld, $\overset{1}{\text{f}}$i̱ls) dep., 1) skiljas åt, skoljas. di̱ ska $\overset{1}{\text{f}}$i̱ls o̱d; 2) gå s$\overset{\varepsilon}{\text{ö}}$nder, falla åtskils. v$\overset{1}{\text{ö}}$jnen $\overset{2}{\text{f}}$i̱ldes o̱d.

Vomsjö F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

ʃ$\overset{2}{\text{i}}$l̲niŋ   × skiljning

skiljevä̃gg

dær va $\overset{2}{\text{a}}$i̭nabrø̲̀da te
ʃ$\overset{2}{\text{i}}$l̲niŋ

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.   Nils Nilsson

× skillning

ʃɛ̀l̲nɛŋ

skillnad, åtskillnad

dær va l̲id ʃɛ̀l̲nɛŋ
(om spaltlinjen i bibeln)

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

¹ʃæ̠liŋ

skilling

skilling

en̠ fik̠ en̠ ²da̠lar o tæl̠
¹ʃæ̠liŋ om̠ ²da̠n

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

ʃ'e̱liŋ en

skilling

skilling (2 öre)

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

skilling

ʃéliŋ

mynt, myntvärde (= 2 öre).

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

skilling

Å. ʃál̲iŋ

sàkstan ʃál̲iŋ om da̲n.

Sexton skilling (= 32 öre) om dagen

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skilling

ʃéḻeŋ i pl. =
ca 2 öre.

en_tóḻ ʃéḻeŋ. ungefär
tolv skilling (ca 25
öre).

cn. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

skilling s.

ʃél̲iŋ en

tol̲ ~ (25 öre)

skilling

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ʃéḻɛŋ. -ən. -a. -ana. skilling;

en ʃéḻɛŋ de e tvạ ọ̀re a lị́d mẹ́r.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ʃ¹æ̲liŋ, -en, -a

skilling ✓

(Hr 1941:) ʃǽl̲iŋ

skilling

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

skillnad

ſìlnad

Repr.-Lån (men vanligt)

K. f. 71

Jfr ˣfòrskål

Nr. 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skillnad

ʃìlnad

dær‿ blę̰̃‿ gót̲ ʃìlnad det

blev tydligt märkbar skillnad

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

skillnad

ʃìlnad, –̀ -en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

^{2}ʒilnad en — skillnad s.

skillnad

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

skilsmässa

ʃíl̲smeʃ̲a -an -or -orna .

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

skilsmässa

ʃ$\overset{1}{\text{i}}$l̲smes̲a, f., -n. pl. -s̲or,
-(na, skilsmessa.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

^{2}fimlad

^{x}skimlig

skimlig

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

II

skina

ɧè̠nʃa, ˋ–da

Pres. sg. ˊ–or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skina v.

ʃ^{e}ina ʃ^{e}indle –

ʃin

ʃìna^{2}. po den síden ʃ^{2}indle sólen, nar den sk^{2}óle, ʃ^{2}ina. nal b^{2}örjar sølen o ʃin

skina

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

skèna
v.

ʃɛ̱̀na pres. ʃɛ̱n

sǻ̱len ʃɛ̱́n

1953. S. Åsum, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skina

ʃɛ̲̀na, ʃɛ̲̀nda

Pres. ʃɛ̲́nor

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

skina

ʒrna‿vít̠ lysa vita

dä‿skola‿börja‿o
ʒrna‿lid‿vít̠ i‿
èn̠en det (ɔ: måltkor-
net) skulle börja att lysa
en smula vitt i änden.
(ɔ: dvs. då grodden stack fram).

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skina

ʃɛ̲̀na, pres. sg. ʃɛ̲n

må̲̀nen ʃɛ̲́n ijɛm̲an pǻ̲rten.
a

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

skina
v.

ʃɛ̱̀na. mes- ʃɛ̱n

sɑ̱́lan ʃɛ̱́n

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

skina
v.

ʃɛ̱̀na , pres. ʃɛ̱n

sɑ̱́lan ʃɛ̱́n

1954. Ö. Kärrstorp. Färs hd

skina

Pret.
ʃḛ̀nda

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

skina
v.

pres. ġ̠énor

nær rø̀n̠abǽ̠ran ġ̠énor te bý̠s,
dọ́ ska di spè̠ġa en tæ̰in tráu̯

gammalt talesätt: när rönnbären
skiner, så att det synes fram till byn, etc.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

skingra

ʃìŋra‿sɛ , =

Möjl. ryss-ord

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ʃ$\overset{2}{\imath}$ŋka n ʃ$\overset{2}{\imath}$ŋkor na skinka s.

skinka

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Skinn

ʃɛn̲, ˈ-ed, pl. =, -ˈen

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

skinn;

jeŋ̲, –´ed s.

–, –´en;

Vg 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skinn;

gey, -´ed s.

–, -´en;

han sòulde geyed;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skinn

ʃeʒ, ˊad

yngre form för ʃiʒ.

J–s.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

skinn

ʃíg̲, -´ed

Nr 283 Färs hd Östraby

Per Larsson 1898.

skinn

ʃiʒ, n., ʃ$\overset{1}{i}$ʒed, pl. =, ʃ$\overset{1}{i}$ʒen, skinn.

dær ble̠ et tyʒt ʃiʒ po m$\overset{1}{i}$l̲ʃen.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

I

skinn

ʃin̲, ˊ-ad / ʃin̲an best. pl. K. f. 72.

M. f. 71, K. f. 72.

gu̲d bevḁ́ra ‿ vós̲ for ‿ skú̲d, for ‿ nar ‿ di ‿ gar ‿ i ‿ ʃín̲, so ‿ gar ‿ tǫ́ad a̲ (se u. *skut)

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

skinn

Lígan var ìgante "skinnen" (det ludna på skinnen) var invändigt på fårskinnen på fårskinnspälsarna

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skinn;

gey̲, ´-lds.

-, ´-ln;

han hæ̀yde géy̲ln

ti tòr̲as;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ʃiŋ̲ ed   skinn s.

de̲ ha̲²de dra̲d ~´ed

a̲

skinn

№ 289.

FÄRS

Sövde H. Areskoug 1925.

skinn

ʃiŋ, -ˈed

Se äv. ssgr som får-, kalv-, ko- och ökskinn

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skinn;

fęʒ, –´eds.

–, –´en;

№ 1587:1 Ramsåsa, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

skinn,

Jey, ´-ed s.
–, ´-en;

№ 2878:1 · Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

skein

ʃig̲. ˈed

ha ʃíg̲ på nè̲san = vara argsint

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

ʃiʒbǿisor na skínnbyxor s.

~ som̱ ²i̥nte nø̱ láʒ̱or
lṉ te kne̱n

ʃiʒbǿjsor enl. P.L.

skinnbyxor

№ 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

grybö́jsor, -orna. skinnbyxor

han hade grybö́jsorna å sin tröja ùdanpo å di nya kläirna ìjanför. (näml. Nils Månsson).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

skinnbyxor

ʃiŋbǿjsor - na

Östraby.

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Skinnbyxor

Sinzb$\overset{1}{ö}$jsor, f., -na, pluralt, skinnbyxor.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× Skinning

ʃu²in̲iŋ, m., -en, pl. -or, -na rummet mellan två bjälkar i ett hus. Fränninge.

ʃø²del, ´Branstad. Fs. Sködel

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Skinnkjortel

Siŋskø̲^{1}rtel, m., -en, pl. -skø̲^{1}rtla, -na, skinnkjol.

frå^{2}uwa̲nlàum̲or̲na hå^{2}de Siŋ-skø̲^{1}rtla som (nø^{2}w̲e ti a̲^{2}ŋklana.

Frå^{2}nninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

skinnkläder

Siʒklœ̱́r, m., -na, pluralt, skinnkläder. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

skinnklädning

Siŋklén̲iŋ, m., -en, pl. -ŋor, -na, skinnklädning, skinnkostym. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Skinnkula

Siʒk$\overset{1}{\underline{u}}$la, f., -n, pl. -lor, -na, skinkmăer, häst som ~~endast~~ är så utmärglad att han blott består af skinn & ben.

Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

skinnlapp

ſizláp, m., -en, pl. -a, -na, skinnlapp.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Skinnmössa

ʃɛymús̲a -an -or -orna.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I Ingers 1949-50.

Skinnpäls

ʃiŋpǽl̲s -en -a -ana.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

Skinnpäls

Sizpél̲s, m., -en, pl. -a, -na, skinnpaͤls.

Fraͤnninge, Vollsjö, Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skinnpäls

ʃizpéls ; pl. – ´a

(Syddes av fårskinn)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ Skinnto

fiʒto̲¹, n., – to¹w̲ld, utan pl., eg. skinnull; nöthår, hår som afskafves vid hudars garfning. Frä⁴nninge. Fs.

di̲ fa̲r en̲ då̲²le må̲¹rken, fo̲r di̲ ¹spiʒor fiʒto̲¹. Om̲ di̲ vår̲²e dy²rare, sa fi²ʒe di̲ e²n̲te no̲d.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

d$\overset{2}{\underline{\text{æ}}}$lta, m., -n skinntröja

ʃiztrǫ́ja, – –´or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skinnvante

ʃiŋvá̠nta pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skit

ʃɪ̲t n.

extrementer; äv. skrä́p, strunt

... sté̲n o. jæ̲̀vla ʃɪ̲t

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

ˣskit adj.

ȝrt̲
pl. ȝrt̲a

lentyed va̲ so ~.

smutsig

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ʃi̲t

skit

I uttr. som: da ‿ e ‿ ré̲nt ʃ́i̲t det är alldeles uruselt, mycket dåligt

K. f. 71

Jfr *harpeskit

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II **skit**

ʃi̠t

strunt, skräp; ogräs

di‿skrũvor‿so‿men‿ʃí̠t
i‿tìningorna de skriver så
mycket skräp i tidningarna/
dær‿va‿ʃi̠t i‿
K. f. 71 bèdorna det var ogräs
i betorna (betfältet).

Lönde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skit

ʃe̠t

skrāp, strunt

de͜ e͜ ʃé̠t nu̲ . Det är
skrāp (med det) nu.

M. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

skita

Pres. sg. ʃétor (Kapi-form!)

--- vi stár opód ær vágz,
vi ʃétor mít i æra ágz.
V: står uppåt er vägg, vi
skiter mitt i era ägg.
(sjöngs av majsjungarna, om
de ej fingo mat eller pengar)
N. G. 71. Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

skita

v.

sup. ʃitt

s. 97

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

skita;

gì̠da, -́or, ge̠d,

gè̠dəd;

han sá̠d o gé̠d u̠dan-

for lø̀ȝ̠an;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skita

pres.part. ʃì̱denes

ga ʃì̱denes ifrá̱ de = gå ifrån en sak som man inte lyckats fullborda.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

skita

^{2}ſi̠da (^{1}ſi̠dor, ſe̠d, ^{2}ſi̠dd, ſi̠d) tr. oh intr., göra sitt tarf.

^{1}sta̠rſſen ſe̠d 'en̠ hæ̠r po ^{2}briŋan, o ^{2}hē̠la ^{2}briŋan rygdna ^{1}åw̠ ^{1}på̠gen.

Åsum. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

× skiten

adj.

sg. ʃì̲den (?)

pl. ʃìn̲a = smutsig

bòjsorna e ʃìn̲a i dá̲ ----

(se vidare under sillfjärdig)

Vollsjö

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

× skitengrim

s.

Sidengrim

smutsigt barn.

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

gì̠den, neutr. gì̠ded; skiten, smutsig

de sa gì̠ded ú̠d.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

skiten
adj.

gìden

smutsig

lìden a gìden a slòrved a ræli,
a ènte kan ja dànsa a lianöjd
é ja.

(citat efter en piga på 1860 talet)

Nr 7899. Öved. Färs hd.

* Skiten
adj.

Giden

smutsig.

liden a giden a slòrved a ræli,
a ènte kan ja dànsa a lianöjd é ja.

Ramsa, lärt av piga på
Övedskloster, 1860-talet.

J. J—s. 9. 8. [illegible]

× Skitenröv

²ʃi̱deṉrȯ̱̀v, m., -en, pl. -a, -na, smutsbak, -sluss, skånsord. Åsum. Fs.

han va̱ ²lijasàm di̱ ¹sijor ²ʃø̱rla for ²ʃi̱deṉrȯ̱̀v, utr.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×skitet;

g̱ìdəd a.

smutsig;

sá̱rkən é̱ g̱ìdəd;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skitet
adv.

ʃì̱ded

gla̱ ʃì̱ded = vara arg och surmulen.

3340 Tolånga, Färs hd
14. Åberg 1938

×skitfärdig
adj:

ʃitfæ̠ru

smutsfärdig, ej renlig av sig

Jfr ×smökfärdig

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skidfāri   + skitfårdig

skitfārdig

sade man om en person, som inte kunde hålla rent omkring sig.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Skitmålning

ʃitmålniŋ, m., -en, pl. obrukl., skråpmålning, oduglig målning.

Sa stryjga de tid ʃitmålniŋ på. Asum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skitna lördag

Sin̲ajó̲rda, f., -n, pl. -dor, -na, Smutsiga lördag, benämning på lördagen i påskveckan.

Fränninge: Fs.

i Bara hd:

Sìt̲a ló̲rda.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

ʃiʃ$\overset{1}{\text{æ}}$t̠a + skitskåkta

skăkta dət grôvsta av; skitskākta

di ɸ$\overset{1}{\text{ʒ}}$sta ʃ$\overset{2}{\text{æ}}$t̠asurna

skωl̠a ʃiʃ$\overset{1}{\text{æ}}$t̠a

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

skitstol

ʒì̲dastǻ̲l

= gåstol (se d. o.) "för om glyttarna inte hade skitit på sig innan, så gjorde de det när de kom i gåstolen".

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

skitstövel

ʃitstǿ̱vl

skällsord

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

× skitt
adj.

fet

smutsig

han e fét o ráh o
slàrved han är smutsig
och ful och trasig

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× skitt

ʃet̠ el. ʃét̠or, neutr. ʃet̠,

pl. ʃèt̠a skitt,
smutsig

va e dé̠ for en ʃét̠ a rǽ̠li
mán̠ da̯r sé̠dor?

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1000.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×skitt

adj.

ʃɪt̲ ; pl. -ˈa

smutsig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

*skitta
vb.

ʃɩta‿n̲ér, = smatsa ner

ʃɩta‿n̲ér‿ se smatsa ner sìg.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×skittelôrdag

ʒıtalórda

påsklôrdag

K. ſ. 72

Jfr ×skittnelôrdag

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skittelördag

ʃrtalörda

påsklördagen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×skittnelördag

ʃinajórda (ä.)

ʃìn̲alǿrda (y.)

påsklördag

ÄK.f.72.

Jfr ×skittelördag

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skiva
sb.

ʒỳva

en ‿ ʒyva ‿ brø̀ en

skiva bröd

Jr. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ʃỳ̲va f.

en‿ʃy̰va‿brǿ̱

K. J. 71

skiva
sb.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skiva
sb.

ʃ̀y̲va f.

brȏdskiva

en‿ʃyva‿bré̲. En skiva͂brȏd.

M. f. 77.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Skiva

ſy²va, f., -n, pl. -vor, -na, skifva (t. ex. af bröd l. på en bord).

Fränninge. Fs.

yngre ſiva etc.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skiva
sb.

ʒj̲̀va f.

en ‿ ʒy̮va ‿ brǿ̲, som ‿ va ‿
dúpt̆ i ‿ brȁn̲av̲ìn (utgjorde
fỏr stundom dagens första
mål)

y. ʒì̲va

Jfr ostskiva o. mullskiva

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Skjorta
s.

ʃà̲rta -ar -or -orna

Östraby.

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

ʒɔ̀rtta, ˋan f. skjorta

ærml̲i̲nan pɔ‿ʒɔ̀rtan
ärmlinningen på skjortan

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

f^{2}å̲rta n f^{2}å̲rtor na

skjórta

skjorta

№ 290.

S^{2}ofde **Färs hd. H. Areskoug 1926.**

skjorta

ʒòrta f.

formen med kort ə är nyare; den genuina formen torde vara × ʒə̀rta. I-s.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skjorta

ʃὼ̠rta -ar -or -orna.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Skjorta

ʃω̱²rta, f., -n, pl. -tor, -na, skjorta.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

^{2}fortejer en — $^{\times}$skjortger s.

han ha ^{2}reved ^{1}ette
^{2}hela ^{2}fortejeren.

№ 287
FÅRS

nedersta delen
av en skjorta

Frenninge

H. Areskoug 1924.

×skjortegere

ʃà̲rtejé̲re ,-en

nederdelen på skjorta.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

* skjortegue

fo̱²rlejè̱re, m., -n, pl. -ra, -rna, nederdelen af en skjorta.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

*skjortgere

ʃ̣àṛtajẹ́ɽa, –̀ – –́ an

nederdelen av en skjortå

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skjortkrage

sø̱²rtekrà̱ve, m., -n, pl. -va, -na, skjortkrage.

Vi̱ hå²de sø̱²rtekrà̱va som nø²w̱e ti ø̱¹rnen.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ʒώ̱ba ~ ~́d *skjubba v.
~́r ʒώ̱ba!

~ de̱, ´kω̱
(alltid refl.)

flytta sig åt
sidan (om kor)

№ 290.

Löfde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

skjul

ʃa̲ul, n., ʃa̲^{1}uled, pl. =, ʃa̲^{1}ulen, skjul.

Dær va̲ et ʃa̲ul u̲^{2}da̲nfö̲r bry^{2}de-stùu̲wan, dæ̲ su̲^{2}de de o bry^{2}de.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skjula v.

skù̲la

söka skydd för dåligt väder.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

skù̱la. -ar. -a, -ad. ˣskyla,

skyla sig; söka skydd för regn.

far vi skù̱la?

(1928) Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

skjula
v.

skùla -ar -a -ad

vid regnväder el. åska gå in i hus el. under tak.

far vi skùla?

J. J-s.　　Västerstad, Färs hd.

skjula

sk²ŭ̱la (-ar, -a, -ad, -a) intr., skjula, söka skjul, skydd mot nederbörd.

di̱ va̱ i ²mŏ̱sen o ²skŏ̱re tŏ̱r, o sa blifs ed strax ²digna o et ²fa̱selit rajn. O ²hi̱na ²jize o sk²ŭ̱la, men ²i̱nte han.

Vollsjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

+ Skjur

fu̲r, m. fu̲ren^{1}, pl. fu̲ror^{2}, -na, skåra.

sa sku̲le^{2} ja̲ ha̲ skō̲rad^{2} fu̲ror^{2} i̲ nō̲dzelen^{2}.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

skjuta

ʃ^{2}u̲da (ʃ^{1}u̲dor, ska̲d, pl. sk^{2}u̲de, konj. sk^{2}u̲de, sk^{2}u̲ded, sk^{2}u̲den, ʃu̲d) tr., skjuta (med skjutvapen).

di̲ sk^{2}u̲de in̲ʃen̲ø̲^{1}ren, men̲ di̲ tr^{2}o̲de o̲d di̲d va pa̲stfø̲^{1}raren.

Kårrstorp. S.

№ 281.

nø̱r, m

Färs hd

Per Larsson 1898.

skjuta, vb

ʃù̠da, ´-or; skɑ̠d; skù̠dad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

inf.	pret.	pret. part.
ʃu̱da ^{2}	skod	sko̱dad v. ^{2}
pres.	pl. skö̱de ^{2}	b. skö̱dad ^{2}
ʃu̱der ^{1}		

skjuta

Sup. sku̱dad

enl. kand.

S. Bondesson

fr. Frenninge.

ha̱ han sko̱dad ^{2}

nọ̱d ẹda̱ ^{12}?

ha̱n skọ̱d tvạ

skọ̱d

№ 287.

FÄRS

skjuta

Frenninge

H. Areskoug 1924.

skjuta

²ʃu̲da (¹ʃu̲dor, skɑ̲d, pl. och konj. ²sku̲de, ²sku̲dad ²sku̲den, ʃɑ̲d) tr. och intr., skjuta.

han̲ skɑ̲d 'nam̲ i̲ ¹be̲nan.

Di ²sku̲de ²fle̲re skɑ̲t̲ po ¹rö̲ven.

ʃu̲da ti ¹mɑ̲ls. ²ʃu̲da po nu̲d.

№ 281.

Åsum Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

skjuta;

gù̱ða, ´-or, sku̱ð,
el. sko̱ð, sku̱deð
el. skò̱deð.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skjuta

ʒùda

dı‿tor‿ǹ̥ta ʒùda‿dòm
de våga inte skjuta dem

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Tolånga

skjuta

ſù̲dſa , ska̲d , skù̲dad

Pres. ˗or

K. f. 72

hanˬ ská̲d é̲t sku̲d
han skȍt eu̲ skotu (ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

skjuta

Pret. sg. äv. ʃøl
(yngre form).

... melsýrtʒarui̱gor be-
ʃød ~ óp a̰ ~ jǻran mull-
vadshögar, som de (ɔ: mullva-
darna) skötə upp ur jorden

M. f. 71

Nr 6765. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skjuta

ʃù̱da, ska̱d
ʃø̱d y.

de ˎská̱d ȍ̱gana. Man
sköt (råk)ungarna. / de
ʃǿ̱d ȍta stȍrtʃa.
M. f. 71. / Man sköt inte storkar.

Ramsåsa.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

skjuta;

gù̲da, -ór, sku̲d,

skù̲ded,

han skú̲d lu̲ór,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skjuta;

gù̱da, -or, sko̱d, skò̱dad,

Röddinge
M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

skjuta

ʃù̲da, ´-or. skæ̲d, skù̲ded

Vollsjö

jæ̀ hær ræ̲nt jù̲laspǿ̲dza, æ jæ hær ræ̲nt æ sku̲ded ný̲æ̲r
(skjutit nyårsskott)

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

ʒu̲²eda skad̲ skω̄²da̲d skjuta

ʒu̲¹edor. ʒu̲ed!

skjuta

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

ʒu̲da skad } skø̄d̲ett skjuta v.
ʒu̲dor ʒø̲d }

han skad e̲n miʒʒel
hi̲ndən

(ʒø̲d är en yngre form, bildad efter rspr.-formen skjuta "sköt")

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ʒù̱da **skjuta**

ʒṵda ‿ óp skjuta upp (jordhögar̄); om mullvaden

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skjuta;

gù̠da, -´or, sku̠d, skù̠ded;

han skú̠d en ó̠n nò̠re oh kló̠stor;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ʃùda, ´-or, skod, skòded, Skjuta

eller skad, skàded; p.p. skàden.

te bòrja me va di fràma a skúd
po pòrtana, men di kom ànte úp
(ur Per Fyrs berättelse om stormningen av
Leipzig 1813).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

skjuta

ʒù̲da skṵ̀dad

han‿ hada‿ ǹ̥ta skṵ̀dad
at‿ skót̲

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

^{2}ʃu̲da skad skø̲^{2}ded skjuta v.
ʃú̲dor skød

di̲^{2}se hǽrnade bín̲orna
de̲ sní̲gor dom̲ to o ʃu̲^{2}da

skjuta

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

skjuta;

gù̲da, -ór, sku̲d,
skù̲dad v.

han skú̲d en
hà̲ra;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

II

skjuta

ʃù̲dfa, ska̲d

Pres. ´-or

×)

so‿ská̲̆t‿dı‿an sė̊
skå̊t₀ de honom (ɔ: räven)

×) Övers. d̲ > t̲ förf.
följ d̲

K.J.71

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

skjută

Pret.

ska̲d

dær ‿ va ‿ val ‿ ìŋa o ‿ ská̲d pa ‿ vílt. Det var văl inga, som skŏt på det vìlda (Jfr u. och).

K. f. 71.

Sŏvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

skjuta

han skạ̃d an
mìžzal. Han skö̌t en
rǎv. / di skạ̃d nýår
ósk. De hä̆lsade
det nya året med
skottlossning.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

skjuta

Sup.
skùdad

skùdad ‿ s2 skjutit sig

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuta

ʒù̠dʃa , ska̠d[1], sku̠ded

Pres. sg. ´—or

ʒ̰uda ‿ ný̠a̠r (se u. nyår)

[1] y. ʒø̠d ; m. f. 38

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skjuta v.

ʒu̲da

ʒu̲da rýg̲ʒ = gå krokig

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

ʃu̍s̱ən

skjuts

skjutsen

ja ʃi̍k̠a ʃu̍s̱ən hø̍m̠ ma
ən̠ lø̱̍sər ka̱̍r

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

skjuts

ʃʉs̱. pl. –̀or, –̀orna

dá̱ kɷm di en láʒ̱ rá̱
mæ ʃʉ̀s̱or

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

ȝuls en a na skjuts s.

tak for ȝrisen.¹
ja, dar gar nok en
²årtan ȝjuiga ²ȝrŭsa te.

№ 287.

H. Areskoug 1924.

Östraby FÄRS skjuts

skjuts

ʃus, ´-en

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1949.

skjuts

ʒus̲ pl. ˋ-a eller ʒu̲s etc.

sa̲ töjde hum ʒùs̲a, me̲nrʒan av församlrʒan (som fru Bergfeldt i Vanstad som tiggde skjuts av församlingsborna för att få gruslass hemkörda, varpå hon bjöd på en enkel supé).

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Skjuts II

āv. ʃu̲s etẹ.

dær va ʃú̲s pa ʃú̲s kǻm̲.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Skjuts

ʃues. ´an

fó̲r hada di ʃúes

(nämt - på gästgivaregården)

ö.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skjuts

ʃus̱, m., ʃú^{1}s̱en, pl. ʃú^{2}s̱a, -na, skjuts.

en fí̱nor ʃús̱.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Vollsjö. Fs.

Gus, ´-en, `-or, -orna, skjuts.

eller Gus.

han to alt hans tǿj a lèste
på en Gús.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

fæs en ~²a na   skjuts s.

han fzø̊rde ~²a for folk

skjuts

№ 290.

Sofde   Fårs hd.   H. Areskoug 1926.

ʒu̠ls len ²a na skjuts s.

fri̠ ~ di̠d o fri̠ ~

óm̠egen

№ 289. skjuts

FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

Skjuts

Jus, s. = skjuts

eller Jus

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

Gù̲sa, -ar, -a, -ad. Skjutsa.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Guis̱a, -ar, -a, -ad. skjutsa

1. baro̱nen va ù̱de a guìs̱a sina jakthóẕa. Mårten Rönn.

2. ja guìs̱a hà̱nom mòẕa gòẕa ifra sní̱berop a te ǫ̱straby. Anders Bengtsson Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

skjutsa
v.

ʃùs̱a -ar -a -ad.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

skjutsa

ɧù̲sa , =

so‿skola‿dɛ‿ɧù̲sa.
Så skulle de skjutsa.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Skjutsa

ʃu^{2}es̱a (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., skjutsa.

di̱ få^{2}li̱je giŋe am̱^{1}kriŋ, di̱
sam̱ ^{2}åṉte ku^{2}ne ga̱, fe̱ di̱
ʃu^{2}es̱a.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Skjutskarl

ʃús̱kå̱ʀ, -an

(å gåstgivaregård).

di skωḻa hoḻa hèsta a ʃús̱kå̱ʀ

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

skjutsmärr

¹faus̲mær, f., -r̲en, pl. -r̲or, -r̲na, skjutssto, sto som användes till skjutskörning. ¹fas̲sen sku²le ga̲d da̲ o vå²red ¹faus̲mær. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

skjutspengar

ʃús̱paŋ-a, m., -na, pluralt, skjutspängar.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

sko

sko̲, m., sk$\overset{1}{\text{o̲}}$w̲en, pl. =,
sk$\overset{1}{\text{o̲}}$na, sko.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sko̱ n sko̱ na sko s.

ja̱ fa̱r ta̱ ostá̱¹ma
mi̱na² sko̱₁ o fa̱
do̱m halsá̱¹lade

№ 287. sko

Frenninge FÄRS

H. Areskoug 1924.

skω̱ n ~ na sko s.

de̱ kl$\overset{2}{\underline{\text{a}}}$mpa ~

sko

№ 290.

Söfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

sko

sko̲ ; pl. = , ´na sb.

ja‿fa̰r‿ha‿skó̲na

sà̲lada jag får ha skorna sulade. K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

sko

sko̱ skoṯt vb.

sko häst

han hade skó̱t o brùd̲at ø̱ggen han hade skott och broddat hästarna

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

II

sko
sb.

Åv. 'hâstskó'

han‿ta‿tvá̱ krò̱nor
for‿fì̱ra ska̱. Han (sme-
den) tog två kronor för att
sko en hâst på alla fyra be-
nen.

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sko

v.

sko̱, skò̱de, sko̱t

p.p. sko̱d

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

sko
s.

skɷ̱, pl. skɷ̱, -́na

di' mot̠a tɷ̰ skɷ̱́na á̱w

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

sko v.

sko̲ (sko̲r, pl. sko̲, skó^{2}d̲e, sko̲t̲, sko̲d̲, sko̲, pl. sko̲n; tr., sko (en häst).

Östraby. Fs.

Nu̲ la̲ di̲ sko̲ å^{2}lo̲r som kå^{2}la̲st.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sko

sko̱ ; pl. = , ´-ná sb.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Å̀v. hástsko

smé̱n han‿vile‿postá̱
dr‿tó̱ mèd váṟa po‿
skó̱na. Smeden ville göra gällande, att det slet mycket värre på (häst)skorna.

n.f. 71/

sko

ob. pl. skō s. 91

= dråsko

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

sko
sb.

skω̲, -´en, =, -´na

K. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skɑ̱ , -`dɑ , -t

sko
vb.

pret.

Pret. pl. -̀a

sko hăst

K. f. 71

Sỏvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sko v.

skω̱, -r; skὼ̱de, skω̱t
perf. part. pl. skὼ̱da

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

skō len ~ na skō s.

skō

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

sko
s.

sko̲, pl. sko̲

et par gamla skó̲, some kasé̲rada.

M.N.

S. Åsum

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1946

sko sig

skώ̱ ‿ sɩ

(sko sig ekonomiskt)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skodon

skωdώ̲n n.

Nyare ord med anpassning efter målets betoningsförhållanden

(Det genuina torde vara ×skωtö̲j).

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

sk.œ̊fa, ~an

skoffa

skoffa

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

skoffa

skὼffa, -̀an, -̀or f.

Jfr trâskoffa

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×skoffa, s.

skùffa, -̀an ; -̀or., -̀orna

=skoppa.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bengtsson 1944 Exc.

sk$\overset{2}{\omega}\underline{f}$a n sk$\overset{2}{\omega}\underline{f}$or na skoffa s.

skoffa

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

I *skoffla

skòffla, = vb.

skyffla, med skyffel röra kring i hög med såj-kärnor x), för att såjen ej skall ta skada av lagringen.

K. f. 81

x) = bråse

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

*skoffla

dı‿ skȯ̀fla

rǽgen x) tı‿ brǿs. De

skyfflade rågen för att den skulle bli tjänlig att baka bröd av.

K. J. 81.

x) Rspr. form för rúgen.

J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣ skoftor

skɵ̀wtor, – na s.
(a!)

sådor (av råg);

№ 2013 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skofter

sk$\overset{2}{\text{å}}\underline{\text{w}}$tor, f., -na, pluralt, sådor. Äfven s$\overset{2}{\text{å}}\underline{\text{w}}$or.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

*skoftor
sb.

skòwtor pl.

sådor (vid sådesrensning), mindre sådeskorn, agnrester o.d.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˣskofter

skò̱vtor

sådor

Farboret

i Västerstad,

Färs hd.

Gösta Sjöstedt 1936.

sk^{2}å̜ᵭtor na ^{x}skoftor s.

kli

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

×skoftor

skåftor

skò̲ftor

agnar och småhalm, sådor.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

*skoftsäd

skòwtasǽ

sämre säd, bestående av de mindre och lättare kornen, agnrester m. fl. föroreningar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skog

skaw̲ , -én

fẁ̲lana jàrg̲a so jorti̲lt i
skáw̲en.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd
Carl Lindeblad 1878.

skog

s.

skaw̲, -́en.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

skog;

skɵ̣w̱, -́en s.

-̀a, - na;

el. skạw̱;

han gɵ̱ú̯r i skɵ̣̀w̱ana

o hu̱gor trɵ̱́;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skog;

skọw̱ el. skaw̱, -ˊln s.
y, ˋ ã̈:
-ˋa, -na;

han jǿff mi̱èd i
skọ̀w̱ana;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skog
s.

skaw, ´-en

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

skog

skow, –́an, –̀a, –̀ana m.

inna ‿ i ‿ skòwana inne i skogarna

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

skog;

skɵ̣w, –´hn s.

–̀a, – na.

skaw̲?

N:r 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ska̜ọ len $\overset{2}{\sim}$a na skog s.

ha̱r e̱ $\overset{2}{\mathring{u}}$te loŋt te $\overset{1}{\sim}$an

skog

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

skog

skaw̲, -́an. -̀a, -̒ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

skog

sko̲v. ´-en

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

skog

s.

sko̲v, -´en, -`a, -`ana

Västerstad, Östraby

Nr 291 b Färs hd

Per Larsson 1898.

skaw̲, ˊen. ˋa, -ava. skog.

dær e gót̲ om skáw̲ ve klós̲tor
(Övedskloster)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

skog;

skɵ̣w̱, – ən s. (yngre)
–̀a, – na;
el. skạw̱ ; (äldre)
han har gɵ̣́ụd mi̱ɛd
i skɵ̣̀w̱ana;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

skog,

skạw̱, -´ens.
-̀a, -na;

bọ̀gʒeskạ́w̱,

№ 1586:1 Röddinge ~~Tolånga~~, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

skad̥ en ^{2}a na ^{skog} s.

№ 287.

^{2}Öved FÄRS skog

H. Areskoug 1924.

ska̱v, ellr ska̱v skog

skvg (el. sko̱v?)

dæ e vau̯r sk‸á̱v¹

a̱vanom̱ stak̠a²na

dæ ha¹ va̱d sk‸ǫ́v¹

sko̱v

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

skog
s.

sko̲v, -́an

gærhú̲sa skó̲v

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

skog;

skọw̱, –́ən s.

–̀a, –na;

sḱọw̱ən skuḻa

boja grø̱̀na;

Näsby.

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skog

skɵw, ´-an, `-a, `-ana

M. f. 75, K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skog

skaw, –́en

Mera genuint: skaw.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

skog, s.

skaw̲/, ´-en ; `-a, `-ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

skog

skaw̲ ´-en `-a `-ana.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1950.

ska$\overset{w}{\underline{g}}$, $\overset{1}{-}$en, $\overset{2}{-}$à

skog

skog

skaw̲ ! l–s.

skaw̲ enl. V. Walander.

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

skaǫ lən ~²a na skog s.

skog

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

skog

skáw̠, –́n, –̀a, –̀ana

4244. Lövestad, Färs hd

V. Welander 1941

skog

skaw, -́en, -̀a, -̀ana

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II   skog

Å̃v. skaw, -´en

han‿bø̀jde dǽr ìŋe ɛ‿
skáwen han byggde (bo)
där inne skogen / di‿hòldar
sɛ‿jø ɛ‿skåwana De
hade sitt tillhåll ì skogarna (om vissa vilda djur)

M. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skog
s.

skaw̠, pl. -a, ˋ-ana (med genuin form), även skaw̠ etc.

óp̠ me et las̠ skrà̠ŋsy dá̠a
í skáw̠en! (Torde avse Fränninge skog, del av Fränninge by)

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

skog

skow, ˊ-en, ˋ-a, ˋ-ana m.

Torde vara en modifierad form av ett mera genuint ska̲w el. ska̲w. J-s.

skaw̲ uppt. av V. Welander 1941.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skog
-na

skaw, m., skåwen^1; pl. skåwa^2,
skog. Vousjö, kämstorp Branstad, Åsum.
skov, Östraby, Vesterstad. Fs.
norra delen av Fränninge, Långaröd.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skog
s.

sko̱v, ´en

han sàṯe dæn i skó̱ven
ṵdanfó̱r

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Skoga

sk$\overset{2}{å}$wa (-ar, -a, -ad, -ad, bloū i n., -a) intr., skoga, fälla l. från skogen hemforsla trä̆d.

dar sk$\overset{2}{å}$was med i $\overset{2}{å}$ran hart ar.

Åsum. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

I ˟skoga
vb.

skàwa, =

y. skò̱ga, =

avverka och forsla hem ved eller timmer

--- som ‿ di ‿ skàwa, i ‿
skáwen --- som de "skogade"
i skogen

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

X. 4.71

Sövde

II

*skoga
sb.

eriksdálarna di
skòga dær folket från
Eriksdals såteri de "skogade"
dår.

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skoga;

skɵ̣̀w̠a, –̀ar, –̀a,
–̀ad;

o so skụ̀l̠e di
skɵ̣̀w̠a;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skoga

skө̀w̲a, = vb.

avverka och hemforsla ved l. virke

Den mera genuina formen torde vara skå̀w̲a; skө̀w̲a är yngre dialektal utveckling. I-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× skogare

skå̀w̲are

skogsarbetare.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

sko̠vbö̠’ən a na skogsbo s.

№ 287.

skogsbo

Östraby

FÅRS

Skogbryn

ska̱vbrý̨n, n.

№ 4333 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

skogbygd

best. f. skωbö́jden

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

skogbygd

b.f. skωbǿjdan

skogsbygden

i skωbǿjden dær bry̠da di ǿ̠p

a flèt̠a omkríŋ̱ .

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

skob^{1}o̧iden skogsbygd s.

ha̲n ska v^{2}a̲ra
^{2}o̲pa fra̲ skob^{1}o̧iden

№ 287.

Fränninge FÄRS Skogsbygden
H. Areskoug 1924.

skogduva

skowdú̱or pl.

Skogsduvor

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

skoggille

skɵwjiḻ́a n.

traktering i samband med hemforslingen av ved från skogen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogdunge

skɵwdǻʒa m.

skogsdunge

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

Tolånga

skogeke

sko$\underline{w}\overset{1}{\underline{e}}$dze, n., -d, utan pl., ekskogsek; 1) växande ek l. ekskog. da e sa m$\underline{e}$d sko$\underline{w}$-$\overset{1}{\underline{e}}$dze $\underline{i}$n$\overset{1}{\underline{e}}$; 2) ektr$\overset{4}{ä}$, -virke.

$\overset{4}{Ö}$straby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skoghålla

skaw̲ha^{1}l̲a, f. -n, pl. -l̲or, -na, liten, mycket brant skogsbacke. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skoghålla

skɵwhál̲a f.

skogsbacke, backsluttning i skogsterräng

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogkant

skawká̲nt, -en, -or, -orna

dalǿ̲narahu̲sen la ve skawká̲nten.

Öved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

skogkant

skaw̲ka̲¹nt, m., -en, pl. -or, -na, skogskant, -rand, -bryn.

Dalo̲¹narehu̲sen la̲ ve skaw̲ka̲¹nten. Ö⁴ved. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Skogkant

skωká̲nt, -en.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd.

I. Ingers 1951.

-knatt
* skog~~kant~~

skawknåt, n., -ed, utan pl., småskog.

Jøren nar hen ti skawknåted.

Vollsjö. Fs.

skovknát Fränninge (korr)

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×skogknatt

skawknát̲, – ´ad sb.

skogbestånd, (dunge) av mindre träd blandade med buskar; kratt

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×skogknatt

skawknát̲, -ed

småskog (kratt)

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

skogkål

skawkål

kirskål (Ægopodium podagraria)

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

skogkål

skɵwká̱l

(ɵw > aw)

kirskål (Ægopodium podagraria)

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skogkål

skawkál
kirskål, Ægopodium podagraria

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I skogkål

skowkál

kirskål, Aegopodium podagraria

Anm. De spåda bladen och stjälkarna tillagades som kål f. f. a. under våren. Bruket har förekommit in i detta århundrade enl. K. J. 99 Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

skogkål

(ɔ: dz̰‿skola‿tá̱‿en po‿
vá̱ren, ìŋ̱an den‿ḛ‿strám̱, 1)
K.f. 99).

1) styv

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

*skog-ler

sb.

skowlér n.

skogslera

ett slags seg lera (jordmånsterm)

Nr 6158. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skæ̰mán̲en

×skogman

skogsmannen

skaumánnen enl. medd. av Oscar Svensson.

№ 290.

Röddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

Skogman

skawmán, -en. Skogman,
manligt skogsrå (jfr. skawsnúa).
---- a dær kom en kár gåenes
ifra fjóikan, a han styte på vos
a jo nǽmor han kóm, jo höjare
blé han. vi ble rèda a mote
sprynga te gáren ijén. (forts.)

№ 1006.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Skogman. II.

de va skaumán̲en, trò̲de di.

(Obs. Vombs kyrka ligger vid skogskanten)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

skagman en — skogman s.

(skovmånen i nora delen av Fränninge)

"skogmannen", ett mystiskt naturväsen, som enligt folktron uppenbarade sig i skogarna. Han sades vara hög som ett trä och roa sig med att beröva de människor, som om natten vandrade i skogen, deras förstånd, så att de irrade omkring utan att hitta hem.

H. Areskoug 1924.

№ 287.

Frenninge

FÄRS

skogman

1w
skaåmånan

Rätt accent! Annars alltid
–´– i Sydskåne. I.I-s.

[sägengestalt]

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
skaɷmánen skogman s.

~ va hoi som et træ.
han forvíla folk so di kom
2
ålri hæm 2idan fik gå i skåɷen

skogsmannen

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

skogmannen

skau̱m$\overset{1}{a}$ṉen. m., oböjl., förek. blott i best. sing. skogsmannen, det manliga skogsrået.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skogmannen

skɵwmán̲en best. mask. sg.

mystiskt manligt skogs-väsen, betraktat som skogssnuvans (skogsråets) man

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

skogmannen

skawmánen

M. J. 84

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skogmannen

skowmán̲en best. sg m.
det manliga skogsrået.

Jfr u. skogsnuvan

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skog(s)mark

skawmá̠rk, -en -or -orna

Öved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

skogmark

ska̲w̲må̲¹rk, m., -en, pl. -or, -na, skogsmark.
Öved. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

skogmark

skɑwmárk, -en

skogsområde, skogsmark

Vollsjö

Nr 4439 Färs hd

I. Ingers 1948

skogmark

skawmá̲rk

skogsmark

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× skogmoss

skaωmó̲s,

skogsmosse

di tω̲ skaωmó̲s i hà̲la làs̲aví̲s

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

× skogra;

skógra, -an s.
-ór, -na;
vilt o. ysterst fruntimmer;
de é̱ en rà̱kti skó̱gra;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

skogrå

skaw̲rå̲¹, n., –̊d, pl. =, –n, skogsrå. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skogrå

skowrá n.

skogsrå

Jfr skogsnuva

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skogsfurste

skǫ́gsfǫ́rsta, –́ –́ an

möjl forstmästare i en
kronoskog

Delvis rspr. (av _skogsfouten_ 4.)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skogskata

skɵwská̠dke, – ́en m.

nôtskrika

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skogskata

skowskádan best. m. sg.

nötskrikan

skowskádan han har at rálad lòda (forts. Nöt-
skrikan hon har en otäckt
låte (för sig).

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

skogskrabba

skaw̲skrå^{1}b̲a, f., -n, pl. -b̲or, -na, frukt af vildapel.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

skam

skogskrabba

skauskrábba

vildapel.

Röddinge, Färs hd. O.S. 1938.

skogskrabbeträd

skaw̲skråb̲eträ̲̀, n., -d, pl. =,
-n l. -na, vildapel.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×skogskrabbeträd

skowskrábatrǽ n.

vildapel (med sura äpplen), surapel

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˣskogskrabbeäpple

skɵwskrábeàbla

snapseläpple, äpple på
vildapel

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skogskål

skogskål +)

kirskål

+) Rspr. påv. form; vanl. utan -s- i kompositionen.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

skogsman;

sḳəw̲má̲n, -hn s.

-a, -na;

ett manligt väsen, som
troddes bo i skogen;

sḳəw̲má̲nhn vàl̲te
gʙ̄wlhn fo̲r dam;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ska̰sné̱uan

×skogsnuva s.

skogssnuvan

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

skaosnúḻa, -an, -or, -orna, skogssnora,

skogsrå

dær va di kaḻa skaosnúḻor.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ska

skogsnuva

ska̲vsnú̲a - an

№ 4333 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

skogsnuva

skowsnúan best. sg. f.
skogsrået

R. f. 72
Troddes vara gift med
skowmánen, det manliga skogsrået och ha barn
med honom.

Tåninga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skogssnuva;

skọw̲snú̲a, -an s.

skogsrå;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

7
skagsmaan

ˣskogsnuva s.

skovsnuan i n. delen av Fränninge.

H. Areskoug 1924

"skogssnuvan", enligt folktron "skagmanens" fru. Tillskrevs ungefär samma egenskaper som denne. Se skagmanen!

Fränninge

FÄRS № 287.

×skogsnuva

1 w
skaɣsnùan

1
Lätt accent 1.

[sägengestalt]

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

×skogsnuva

skɵwsnú̲an best. fem. sg.

skogsrået, skogsjungfrun

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

skawsnúan ˣskogsnuva s.

~ va skawmánens fru

skogsnuvan

№ 289. FÄRS

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

skogsnuvan

skawsnúan best. fem. sg.

skogsrået

M. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

skạo̜skā́de n skogsskata s.

nö̀tskrika

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

skogssnuva;

skọw̠snú̠a, -an s.
-or, -na;

skogsrå;

skọw̠snú̠an va sam
e̠t bà̠gətrú̠ pu̠
rýdzen,

M 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

× Skogssnùva

skawsnú̲a, -an

Skogsfru. -rå

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

skogssnuva;

skọw̲snú̲a, -an s.

-or, -na;

skọw̲snú̲an sa̲d pu en

stà̲be o sỳ̲de;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skogsnavan

skaw̲snǽ^{1}w̲an, f., förek. blott i best. sing., benämning på kvinligt skogsrå.

skaw̲snǽ^{1}w̲an hu̲en se̲r brá̲^{1} u̲ed fø̲^{2}reti̇̀, men̲ bå̲^{1}gti e hu̲en sam̲ at dró^{2}w̲tatræ̲̀.

Åsum. S.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Skogssnuvan

skovsnú̲an

skogsrået, skogsfrun.

men skovsnú̲an ka vad té̲, o e
té̲ inú̲, fost de e ènte tít̲ en
far sǽj̲ na nú̲ for tí̲den.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

II

skogsnuvan

skawsnúan

M. f. 84

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skogssnuva,

skọ̱wsnu̱a, – an s.

– or, – na;

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Skogssnuva

skovsnú̲a -an

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

skogsåg

skovsáv -ed, pl. =, -en

lång grov sågklinga anv. vid trädfällning.

Västerstad

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

skau̯ɡsā́ve ed

skogsåg s.

'skogsåg'

№ 290.

Lofde Färs hd. H Areskoug 1926.

skogssåg

skawsá̲v . -ed, pl. =, -en

lång grof sågklinga utan ställning men i ändarne försedd med handtag och använd vid större trädstammars afsågande.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

skogssåg

skɵwsá̲w n.

a̲

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skogssåg

skɑwsá̠v, -en

S. Åsum

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

skogsåg

skaw̲sa̲v^1, n., -ed, pl. =,
— en, skogssåg, lång, grof sågklinga utan ställning, men i ändarne försedd med handtag och använd vid större trädstammars afsågande. Åsum. Vollsjö.

sko̲vsa̲v^1, Västerstad. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

skąđsá̠v ld skogsåg s.

se skąđsá̠v!

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

skogsåg

skowsáv n.

såg för skogsavverkning

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skogvaktare

skovájtara m; pl. =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Äv. skovájtara s. s-s. 14. f. c:a 1895.

skogvaktare;

skuvájtarə, -ən s.

—, — na;

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga.~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skogvaktare;

skuvájtarə, -ən s.

‒ ‒, -na;

skuvájtarən pu

svá̱ŋgø he̱dor lá̱rsən;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skogvaktare

skovátaren best. m. sg.

M. J. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

skogvaktare

skωváj̱tare, -ren, -are, -arna,

skogvaktare

hær va en skωváj̱tare fó̱r som hæḏa tỳ̱dze.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

skogvaktare

skøv$\overset{1}{a}$jtare, m., -n, pl. =, -r̲na, skogvaktare.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skogvaktare

skωvájtare, -en.

(i Sövestad, Herrest.-hd.: skωvá̲tare).

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

skovaktare en — ſ — skogvaktare s.

mn man va — va
klöster

skogvaktare

№ 289. FÅRS

6
S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

skogvaktare;

skuvǫ́jtarə, -ən s.

–̄, – na;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Skogvaktare
s.

skɷvǽjtaɹe , -en

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

skogvaktare

skováktare m.

Delvis uppr. J–s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

skogvaktare

skovǽjtrana best. pl.

skovǽjtrana skola – mé – o – jena – främ dóm. Skogvaktarna skulle med och mota fram dom (ɔ: ville-brådet vid jakt)

K. f. 71.

2
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×skogäcka
sb.

skowáka f.

skogskörsla, körsla till skogen för att hämta ved, ris o.d.

I senare leden yngre, oförmjukad form. I–s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˣskogök
sb.

skowǿ̲g n. ; pl. =
mindre häst av förr vanlig
ras

-ǿ̲g : yngre fö ˣ-ǿ̲gz

J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skogök

skovǿg, n., -ed, pl. =, -en, skogshäst, häst af den gamla ras som fordom fanns i häradet och som tålde att gå ute på bete i skogen äfven om vintern. Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skogókaras

skov$\overset{1}{\underline{ǿ}}gar\underline{a}$s, m., -en, utan pl., den hästras, som fordom fanns i häradet och som tålde att gå ute på skogsbetet äfven under vintern.
Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skω̰huíl̲ len

skohylla s.

skòhylla

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

skoj

sko̲j

skämt

da‿e‿jo‿sko̲j det
är ju skämt

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skoj

skoj, n., sk$\overset{1}{ó}$jed, utan pl., skämt.

di̱ ha̱lt $\overset{1}{\text{å}}$ḻti̱d skoj ma̱ ʹnam̱.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skɑ̨i̯

skoj s.

di̠ hå̠²lde ~

skoj, ovä̃sen

№ 290.

Sõfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

skoj,

skoj, –´hd s.

han hólt skój
mh na;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skoj
sb.

skoj

pω skój på skämt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skoja

sk$\overset{2}{\text{ŏ}}$ja (-ar, -a, -ad, -ad,
blaū i n., -a) intr., skämta.

ja b$\overset{2}{\text{a̲}}$ra sk$\overset{2}{\text{ŏ}}$ja me 'nam.

Vollsjö. Fs.

ja̲ da̲r fe̲k vi skŏ̲ja me to̲sornas la̲r
(strof ur en gl. visa)

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

II Åren

skoja

skòja , =

skȃmta

du‿ skω‿ ìn̥te skòja ma‿
den‿ dø̀a man bör inte
skȃmta med den dȏde

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skòja, -ar, -a, -ad. skoja.

e̲n goŋ sa̲d di·a skòja. ...

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

skoja

skòja, =

—

skãmta

Nr 6837 Vomb, Färs **hd**.
Hugo Areskoug 1958.

^{2}skoi̯a — ~^{2}d skoja v.

~^{2}r

skaũta

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

skŏ̠ja -a -ad. v., „skoja”

han hade sod̠ed a
sk²ŏ̠jad me la̠rs

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

sk²ø̊jà, –, -d

skoja vb

-ø-

skámta

FÄRS

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

skoja

skò̲ja, =

skảmta

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**

Hugo Areskoug. **1957.**

Skojare

sk$\overset{2}{\mathring{o}}$jare, m., -n, pl. =,
-rna, skojare.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

× skojet
a.

skòjed , neutr. =

skojig

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

skojig

skòjad

skämtsam, upplagd för skämt, lustig

da‿ va‿ ìgen skòjad‿ mán

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

skǫ́ita n

ˣskojta s.

t́ǫslen dlen va en ~ ²
²målmle ó lon

skojare

№ 290.

Röddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

skojtidning

skojtídneg pl. -or

skåmt-tidning

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

skola
s.

skà̲la -an

ne̲lsmǽ̲ns skà̲la

frœ̲̀nkɛga skà̲la

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

sk^{2}ǭ̱la n sk^{2}ǭ̱lor na skola s.

han̠ bǭ̱r i̠ sǿdrę by̠
t^{2}ẹt̠a ve sk^{2}ǭ̱lan

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. skola

skola

sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$la, f., -n, pl. -lor, -na, 1) skola, 2) skolhus.

p$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$gen ka̲n l$\overset{2}{\text{i}}$jasavè̲l gå̲ i̲ sk$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$le, so̲m ha̲n spr$\overset{1}{\text{i}}$ŋor på v$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$gen.

Vollsjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

skola
s.

skà̠la̰, -̀a̰n

Nr 7054. Fränninge, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

skola
sb.

skò̲l/a, -̀an

asmá̲sa skò̲la Asmåsa
skolā eller, vanligen,
K.f.71 | asma̰sa ‿ skò̲la

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skola v.

ska (pres.)

'skall'

"jo, ja ska gå..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1937. Exc.

skola v.

skolle (pret.)

'skulle'

"di skolle allri ble samms
åmm ---"

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

II

skola

bélan dan‿ skåla‿ vb.

i‿ jårlan billen dan

skulle skèra ner i jorden

(vid plöjning)

| da‿ e‿ ìnta sǻ, som‿

M. f. 71 | da‿ skåla‿ vá det

| är inte så (med min

hälsa) som det borde vara.

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskous 1958-59.

II

skola

vu‿skola‿val‿ vb.
ìtze hát̲‿nontig̲ vi
borde väl (rätteligen) icke
ha haft någonting.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skola
s.

skὼ̱la̰, skὼ̱la̰n

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Skola
v.

pret. skòl̲a el. skὼl̲a

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Pret.

skola
vb.

skola (trycksv.)

han‿skola‿vaja‿
hónra tʒí̠lo. Han skulle
våga hundra kilo.

M. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

skòla, -an, -or, -orna. skola.

dat. sing. i förbindelsen ga i skòla.

ja jik i skòla for skòlamestara nílsen. de va i den gàmla skòlan.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

skola v.

ska (pres.)
'skall'

"va ska du ha di bled ti."

s. 54

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

skola v.

skolle (pret.)

'skulle'

"å skolle skrämma'n ..."

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Skola v.

Skole (pret.)
'skulle'
"ă skole mana'n bårt..."

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc

— skω²l̠ɐ skω²l̠ad skola vb

ska

ska $\underline{2}$ so?

skall, skulle

№ 290.

Sö²fde Färs hd. H Areskoug 1926.

skola
vb.

Pret.
skòla

Pres. ska

da‿ ska‿ vá sá‿ nontig
det skall ″vara så ungefär

K. f. 71

v lår

Bode, ts.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skola v.

sku̱ l. sku, pres. 2 pl sku̱n

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

II

1. skola

skà̲la, ∸an, ∸or f. sb.

ta ‿ skà̲lor taga ut bildningskurser

han ‿ har ‿ tad ‿ prä̀ktra skà̲lor han h̃ar gaü igenom utmä̀rkta kurser

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

I

2. skola

vb.

Pret.

Pres. sg. ska { skòla
Pres. pl. { skùla

ska
M.f. 78

--- mỳed som‿skùla kòma

dĩ‿ska‿jo‿va‿kvarstáenda
(kvarstående) M.f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

II   2. skola

du‿ skω‿ ı̥̍nte skȱja vb.
me‿ den‿ dø̀̄a man bör inte
skämta med den döde. M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
, H. Areskoug 1957-58.

skola

skὼ̱ła, –an, –or sb. f.

ga‿ ɩ‿ skὼ̱lan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

skola

vb.

so‿ha‿han‿ǹta skolad‿deklaréra‿fór‿ed så har han inte åmnat deklarera för det (ɔ: den l. den inkomsten)

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

III

skola
vb.

tìdorna ska‿ga‿nér
det lår bli såmre konjunkturer

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skola
v.

sg. pres. ska s. 89
„ pret. skolle 92
1 pl. „ skolle 94

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Skola
s.

skɒ̱̀la, -an

já̱. di hà̱da o̱pa i skɒ̱̀lan
(näml. husförhör)

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

skola
s.

skɑ̱̀la -ar -or -orna

han har tɑ̱́d sóṟa skɑ̱̀lor
(tɑ̱d = genomgått).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

skolbarn

skàlabárn pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skolbänk

skὼlabä́ŋʒ̵zana pl.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

× i skole;

i sḳəɑ̱̀le adv.

gɵ̱ú̯ i sḳəɑ̱̀le : gå i skola ;

ja har gɵ̱ú̯d i skəɑ̱̀le i vrés̱el ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Skolfru

skò̠lefrú̠e. -en. skollärarfru.

hun sto̠ so hö́jt ve klö̠́stor,
skò̠lefrú̠en (sagt om fru Louise Nilsson)

Vomb

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

skò̲lafrú̲e, -en. Skolfru =

skollärarens fru.

skò̲lafrú̲en, har va̲d (har varit) =

f.d. skollärarens fru.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

skol-gavel

best. f. skὼ̱legø̱vlen

gaveln på skolhuset.

dǽ̱r jik̲ skὼ̱legǿ̱vlen tèt̲a ɛ́ŋ̱

te tjòrtjemú̱ren.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

× Skole/glytt

skå̀leglø̀t -en -a -ana

skolbarn

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

× Skoleglytt

skà̱leglǿṯ –en –a –ana

skolbarn

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

+ skoleglyte

skå^{2}leglüt, m. -ten, pl. -ta, -na, skolbarn.

Nu e'd mi^{1}da, nu kå^{2}ma skå^{2}leglütana. Fra^{4}nninge, Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

×skolglytt

skòlaglút ; pl. sb. ˋ – ˊ a

skolbarn

T. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skol-häck

skàlahétʃ -an

häck omkring skoltomt

jà ska klèpa skàlahétʃen

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

V

Skolkamrat

skå̱³lekame̱rà̱t, m., -en, pl. -or, -na, skolkamrat.

hå²ra̱shò̱w̱diŋen å mi̱n på̱g di̱ vå²re̱ skå̱²lakame̱rà̱tor.

Kärrstorp. Js.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skolkamrat

skὼ̱lkamrˈå̱t m. (sic!)

M. J. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug **1958.**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skollärare

skὼ̱lá̱rara m.; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skollärare

skà̱lelǽ̱rare, m., pl. =

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

skollärare

skωlǽ̱rare -en

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

skolmiddag

skå̲²lemìd̲a, f., brukas ej i böjd form, middagsrast i en skola.

Nu̲ e̲'d skå̲²lemìd̲a. Na̲r laz skå̲²lemìd̲a hå̲¹lor me̲¹stor? Frå²nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skolmästare

skō̲^{2}lemä̀s̱tare, m., -n, pl. =, -r̲na, skollä^{4}rare.

Allmänt. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skolemestare n   skolmästare s.

den fráken som e gut
me ~ n

skolmästare

№ 289. FÄRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skolmästare

skɑ̲̀leméstare

skɑ̲̀lemestare àrvasen

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

skolmästare

skò̱lemé̜stare -er

fǿ̱r sko̱le̱ di' á̱lti̱d lu̱a a ji
lærì̱nan a skò̱lemé̜staren
ffý̱dabrǿ̱

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

skolmästare

skò̲lamé̲stara, -an, -ara, -arna,

*skolmä́stare, skollä́rare.

ja̲ jik̲ i skò̲la för skò̲lamé̲stara

níl̲sen.

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

Skolmöte

skà̱lamǿ̱da , -ad

läraremöte

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skolpåg

skå̲̀lapǻ̲g -en -a -ana

1957. 5214 Ö. Kärrstorp. Fs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skolpåk

skàlapág -en -a -ana

skolpojke. -gosse

1947 Vånstad, Färs hd

+skolpåk

skò̱lepá̱g -en -a -ana. skolpojke

Vomb

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

skolsal

skà̲lesá̲l, -en

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

skolsal

skà̲lesá̲l, -en

vi· va̲ i· skà̲lesá̲len, so kal̲ad.

Nr 4413. Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947. Exc. gr.

skolunge

skω̠²luòŋe, m., -n, pl. -ŋa, -na, skolunge, föraktlig benämning på ett skolbarn.

skω̠²luòŋana vα̠ o slω̠ ste̠n pω mit hu̠s. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skomakardisk

skomágaredisk
=skomakarbord (se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

skomakare

skom^{1}å̲gare, m., -n, pl. =, -r̲na, skomakare.

Allm. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

skomakare I̲I̲

smé̱ns ǿ̱gʒ a skɷmá̱garens
tjæ̱̀rry far mést gɑ barfú̱ta.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

skomakare

skωmá̲gare -en

an̲ors skωmá̲gare

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

L. Ingers 1947

skomakare

skomága̲re, -en, pl. =, -arna.

benvé̲ de e hár̲t trǽ̲; sko-
má̲garna di har hat̲ sont tr
træplýgg̲a.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

skomakare

skɷmá̱gare -en. pl. =, -arna

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

skomakare

skomágara m.; pl. =

n. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

skomakare;

skumágark, – en s.

– , , – na;

han va skumágare
i màlma;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

sk̦ɵmå̱ɡara Skomakare

skomakare

nu ha vi la̱ brø̱ ɵ smø̱r nu̱
fau̯ vi ha sk̦ɵmå̱ɡara

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

skomakare

skomágara m.; pl. =

skrèdara o skomágara
dɛ sád ja på stålen
skräddare och skomakare de
sutto ju på gårdarna (och ar-
betade) Ir. 1. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

, skomakare ó

skomá̱gare -n ~ skomá̱garna

han̲ va̱ skomá̱gare

№ 289.

skomakare

Sövde H. Areskoug 1925. FÄRS

skomakare

skωmá̱gare m.; pl. =

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

skomakare

skomágare, — ´ -en
m.

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× skomakarehyll

skomagarehōll|en,

golvet i verkstaden.

Nr 8656 Västerstad Förs hd
Gunnar Persson 1965

skomakarehylla

skωmá̠garehø̇l̠

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

skomakaretös

skωmá̲garatø̲̍s

skomakaredotten

hum va skωmá̲garatø̲̍s

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

×skonad, s.

skà̲nad/, ˋ-an

=skoning.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

skoning

sk^{2}ōniŋ, m., -en, pl. -or, -na, omkring 1 kvarter bred tyg-remsa, sydd omkring nedre kanten på insidan af en kjol.

Vollsjö^{4}. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

skoning, s.

skὼ̱niŋ/, –̀an

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

Skonsmål

skǫ̊¹nsmạl, n., -ed, utan pl., förskoning.

dær va ǫ̊²nte skǫ̊¹nsmạl fọr' nạm.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898. Vollsjö. Fs.

1. skorpa

skòrpa, -an, -or, -orna
f.

1. tveback

2. brỏdskorpa, det hårda ytterhöljet på ett brȏd.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

2. skorpa

skòrppa, -an f.

skällsord till kvinna: obehaglig kvinna

K.f.72

da ‿ va ‿ en ‿ ráh skòrpa

det var en otäck kvinna. (As)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

skorpa

sk$\overset{2}{\text{å}}$rpa, f., -n, pl. -por, -na, skorpa.

vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

skorpa

skòrppa, -an, -or f.

1. toeback

2. brödskorpa, det hårda ytter-skalet på en bröd

ja - hær - skòrpan ifrá, jäj skå bort brödskorpan. O.K. f. 71

Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

1. skorpa

skòrpa, -an, -or f.

1. tveback

2. det hårdare ytterhöljet på bröd.

3. brödkant

Jfr brödskorpa o. ändskorpa

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

2. skorpa

skòrpa f.

skàllsord till hållningslös kvinna; slyna, slampa

din skòrpa!

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+skorr

skor̲, –́m

takåsens inre vinkel

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

skorsten

skorsténan

'skorstenan'

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

skorstēn

skorsté̠n, - -´an

da ‿ ga̰r ‿ i ‿ skorsté̠nan

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

skorsten

skorsté̱n, – –´an,
– –´a m.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

skorsten

skorste̲n, – ´an

uga i skorsté̲nan
inne i nedre delen av rök-gången (var försedd med dörr).

M.-f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Skorsten

skorstǽ͜in -en

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

skorsten
s.

skorstǽi̯n, -en, -a, -ana

di tjø̀lna i skorstǽi̯nen

ɔ: näml. eldade på öppen skorsten.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Skorsten II

ø̀p̲en skorstǽi̯n

gammeldags skorsten, nedtill vidgad till ett rum, där man kan stå, och försedd med öppning framtill.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

skorsten

skorstǽ͜in, -en

Ö̆. Kä̆rrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd

Ingemar Ingers, 1976

1976

skorsten

skωstēn, m., -en, pl. -a, -na, skorsten.

Fränninge. Fs.

skωstǽin i norra delen av Fränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Skorsten

skorstǽ̨͜in -en

eller skorstę̱́͜in

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

skorsten
s.

skorstẹ́i̯n. pl. -a

ạ́, dær va hø̀ja skorstẹ́i̯na.

s: på kalkbruket.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

I

skorsten

skorstén, -en

rökgången till eldstad; särsk. om rökgångens nedre, utvidgade del, där eld gjordes upp och födan koktes eller stektes

di hada ~ elkár uda ~ po ~ élan

K-f-71 i ~ skorsténan

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

skorsten

de hade kokkärl
ute på elden i (den öppna)
skorstenen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958-59.

skorsten

skorsté̱n, –´en m.

de‿ hade‿ ùpna skorsté̱na de hade öppna skorstenar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skorstén en   skorsten   s.

skorsten

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

Skorsten

skar̲sté̲n, m., -en, pl. -a, -na, skorsten. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Skorsten
s.

skɷstǽi̯n

dæ̠ʟ e skɷstǽi̯n a bæ̠̀gaʟɷ̠́n
ós̠a ɛʒ̠anfǽ̠ʟ

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

skorstenspipa

ska̱rste̱¹nspi̱va, f., -n, pl. -vor, -na, skorstens-pipa. ᵛÅsum. Fs.

ska̱rste̱¹nspi̱ba, ᵛFränninge, Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skorstenspipa

skærsté̱nspi̱̍ba -an -or -orna

P. L. 1898 Fänninge, Vollsjö, Fs.

skor

skorv s.

skorv

№ 290.

Fårs hd. H Areskoug 1926.

Söfde

skosula

skωsǿ̠lor pl.

M. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

skosula

skωsá̠lla, – ́an

skωsá̠lan ḛ ͜ ɩtú̠

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoog 1957-58.

skoll̄;

sku̲d, –´eds.

–, –´en;

de forsta skú̲ded di sàt̲a;

nāoby;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

1. skott

sku̲d n.

bòsskott
K.f.72

han ‿ ská̲d é̲t skú̲d
han skòt e̲n̲ skott. K.f.72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skott

skud n.

skjutlås (av trä l. metall) för dörr l. port.

K. y. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skoū

skωt̠, n., sk$\overset{1}{ω}$t̠ed. pl. =,
sk$\overset{1}{ω}$t̠en, skoū, bösskoū.

k$\overset{2}{ω}$m̠en ni̠ hi̠d, ska ha̠
v$\overset{2}{a̠}$ŋka skωt̠.

Åsum. Fs.

Sannolikt utläsningsform; det genuina torde vara ˣsku̠d.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skɔd̲ ed

skott s.

skott

№ 290.

Söfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

skott

sko̲d ad sko̲d en s.

han̲ sko̲d tva̲
sko̲d ēt̲an

№ 287.

FÄRS skott

Frenninge H. Areskoug 1924.

skott

sku̲d n.; pl. =

gevärsskott

já menʒán̲ fik‿ han‿
skú̲d‿ pɑn jènast

jå missamm fick han skott
på honom (ↄ: räven) genast
(ↄ: lyckades han genast skju-
ta honom)

K. 4. 71

Sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

sko̲d, $\overset{1}{-}$ad, — skott s.

lös trävägg, som skjutes för öppningen till ett bås, när man vill åstadkomma en kätte

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

skott

skωt n.

gevärsskott

han ‿ hada ‿ i̥te skṵded
at ‿ skώt

Trol. rspr. påv. form I–s.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

×skott

skad, ´-ad

skjutlås

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

ska̲d, -¹ad, — skott s.

skjŭtrigel på port

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

II

skott

skud n., -ˊad

gevårsskott

M.f. 38   ɔ: 1938

skúdad smal for máj

skottet brann av för mig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skotte

skud n.

skjutlås för port l. dörr

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

3. skott

skω̲t n.

vàrtskω̄n

(Rspr-påverkat)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

2. skott

han. lòs̱a sku̱d

han avlossade skott

M. f. 84

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ska̠d, ská̠¹dәd skot̄t

skot̄t

ská̠¹dәd ha̠da ta̠d bu̠g ø̠̆²rad

Långaröds sn. Färs hd.

№ 580. Nils Nilsson

~~2.~~ skotta
sb.

skὼt̲a f.
vårskotta, vårskyttel

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× Skotta
s.

skὼt̲a -an -or -orna

våvskyttel.

4829. Västerstad, Färs h̲d̲

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skotta
vb.

skùda, =

skjuta trärigel för port

dr ‿ skùda pórtan. man
sköt trärigel för porten.

M. f. 77 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

skùda , =   f. skotta
vb.

skjuta trårigel för dörr
l. port K. f. 72

han skùda dören
ìganti han sköt för
dörrigeln invändigt. (ds.)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ skotta

sk²ω̊t̲a. f., -n, pl. -t̲or, -na, skyūel. skoūspole.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sk$\overset{2}{\text{o}}$t̠a ~ ~^{2}d skotta vb

~^{2}r

~ sn̠

skotta

№ 290.

Löfte Fårs hd. H Areskoug 1926.

ˣskotta
vb.

skùda, =

skjuta rigel för port l. dòrr

dä skola skùda pórten om kvèlana

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

skotta
s.

skòta -an -or -orna

vävskyttel.

dærre for mín mál i skòtan.

(mal = måg)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

sk$\overset{2}{\omega}$t̲a n

skotta p.

skottspole

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

II

skotta
vb.

skò̱ta , =

I uttr. skota‿snị́ sko͡a snŏ ;

Nyare ord ; genuint kạsta‿snị́

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× skotta s.

skὼt̲a, -an

skyttel ùd våoning.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

skŏ²t̲a n skŏ²t̲or na skotta s.

vå⁷r- skyttel

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

skω̆̀ḻa, -ar, -a, -ad, skotta.

skω̆ḻa sní̠.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

×skotta s.

skὼt̲a, – n

vävskyttel

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

× skotta
s.

skὼṯa, -an

skyttel anv. vid vävning

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Skotthusakroken s.

skò't̲husakrå̲'gan

Det blev oväder, om molnen samlades i S. (Sniberup, Östrabyen)

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

skottrock

skát̲rók̲

spinnrock med stort hjul, s.k. långrock

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

skotyg

sko̲lój¹, n. -jed. utan pl., skotyg, skodon.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skotǽi ad

×skotyg s.

fotbeklädnads-
persedlar

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

ˣskora

skàw̲a ,-an

Stekskorpa. Den stekta undersidan.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

ˣskova
sb.

skàwa f.

stekskorpa efter gröt
på grytans kanter

dær‿e‿skàwa po‿
grǿdan det är stek-
skorpa på grö̀ten

K. f. 72.

Nr 6755. Torlånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× skova

skåva, skåvor s.

skò̲va

kallades vidbränd mat i en gryta

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

skovl

skowl, -én

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

skǫul lɐn $\overset{2}{\sim}$or na skovel s.

skovel

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

skώfel en -- skovel s.

skyffel

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

skovel

skɔwl, ´-an, `-a

skyffel

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

skǫul en^{2}a na skovel s.

du kan ta ed op
me skǫulen

№ 287.

skovel

Östraby FÅRS

H. Areskoug 1924

skovel
s.

skɵ̲vl

Västerstad, Östraby.

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Skovel
s.

pl. skö̠̀ulor

dæn va̠ en hǽi̯l bȧ̀ŋka skö̠̀ulor,
a dan láu̯ pa jȧrbȧ́ŋkan.

Näml. Skovlar som man hade till rätta för att skotta igen en ny grav.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

skovel

~~skyffel~~,

skβwl, – ln s.

– a, – na;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skǫul en ~^{2}a na skovel s.

skovel

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

skovel

skɵvl, -´n, -`ɵr, -`ɵrna

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Skovel

sko̠vl, -́en, skò̠vlor, -na

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

skovel

skɑwl
äv. skyffel (dock ej sop-skyffel)

M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skovel
~~skuffe~~l;

skɒwl, – len s.

– a, – na;

skowl ?

№ 1587:1 Ramsåsa, **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

skovel

skȣwl

skyffel (särskilt om skyffel varmed kreatursspillning bortföres).

M. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

skovel

skɤwl, –́en

skyffel

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Skovel

skow̲l, m., sk$\overset{1}{ó}$w̲len, pl. sk$\overset{2}{ô}$w̲lor, -na, 1) skyffel; 2) skofvel på ett vattenkvarns-hjul.

Vomsjö. Fs.

Fränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skovel

skövel (med k-ljud)

skyffel

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Skovelblad

skǫ̱̀vlablá̱, n. pl. =

4829. Västerstad. Färs hd.

sk̇o̲vlablà̲ skovelblad

skyffelblad

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

$\mathrm{sk}\overset{2}{\breve{\underline{a}}}\mathrm{ved}$ ×skovig a.

betäckt med skovor

№ 290.

Sōfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

skoola, vb

skǫ̀w̠ła, -̀ar; -̀a, -̀ad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

sk$\overset{2}{\breve{o}}$ula ~ $\overset{2}{\sim}$d skovla v.

$\overset{\hat{2}}{\sim}$r

skovla

№ 290.

S^{2}ofde Färs hd. H Areskoug 1926

skovla

skòwla, = skyffla, använda skyffel (skovel)

skòwla - schópa skyffla samman.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skovla

skå̀wla , =

skyffla

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skovla ~~upp~~

skow̲la ^{1}åp (-ar, -a, -ad, ^{1}åpskow̲lad, -a) tr., skyffla upp, skotta samman.

di̲ skow̲la ^{1}åp ^{1}le̲red, så dar ^{2}lu̲te sk^{2}ule k^{2}ōm̲a en̲ klad̲ på mid̲^{1}yzzen.

Fr^{4}ånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skol

sk$\overset{2}{\underline{å}}$va n   skovor pl.

skrova (vidbrända rester)

№ 290.

Söfde   Färs hd. H Areskoug 1926.

skrabba

skrå²b̠a, f., -n, pl. -b̠or, -na, litet, dåligt äpple. allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×skrabba
sb.

skràba f.

skröplig l. odugig kvinna

en- gàmal skràba

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× skrabba
s.

skrà̲ba -an -or -orna,

litet, dåligt äpple.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Skrabb-has

skráb̲hȧ̲s

"dålig person på alla sätt".

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

×skrabbträ̃ s.

skrå̆batræ̀, -ad, —

vildapel

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Vanstad

× skrabbaträd

²skråbaträed – – s.

där e nok ²ingenting
o ta, för dä e
bara et ²skråbaträ

äppleträd med
kart

№ 287.

Öved

FÅRS

H. Areskoug 1924.

skr$\overset{2}{a}$b̲atræ̲ ed ˣskrabbträd s.

de e̲ b$\overset{2}{a}$r̲a e̲t ~.

ăppleträ som
endast bär kart.

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

skrabbeträd

skràbatré n.; pl. =
surapel, vildapel

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skral

skr$\underline{a}$lt (obest. n. sg.)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ˣskrabepugga;

skrà̱vh-pú̱ga, -an s.

-or, -na;

padda;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

*skralepugga

skrà̱lapǿgor pl.

paddor

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h:d
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

×skralepugga;

skrà̲lepú̲ga, -an s.

-or, -na;

padda;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

ˣ Skralpugga
s.

ob. pl. skralpoggor , s. 93
= groda

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L. P. Holmström 1873 Exc.

× skralpugga
s.

skrạ̀lepúga, - an s.

- ōr, - na;

padda;

Hōr;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Skramla

skr$\overset{1}{\text{å}}\underline{\text{m}}$la, f., -n, pl. -lor, -rna, skramla, epitet användt om en kvinna, som pratar högljudt och ifrigt.

$\overset{2}{\text{E}}\underline{\text{l}}$lna di va e$\underline{\text{n}}$ skr$\overset{1}{\text{å}}\underline{\text{m}}$la, $\overset{2}{\text{I}}$ʒar va t$\overset{2}{\text{u}}\underline{\text{s}}$are.

Kärrstorp. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

skramla

skràmlla, =, ∸ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skr$\overset{2}{å}$mla ~ $\overset{2}{\sim}$d skramla ~

$\overset{2}{\sim}$r

han kom te fönstren
o ~ me sit l$\overset{2}{å}$ŋka

skramla

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

skramlande

skràmlana n. sb.

skramlande ljud, skrammel K.f.72

--- om‿ dr‿ hørde ὼjùd ve‿ àana, nωd‿ vèsana o‿ skràmlana. --- om de hörde oljud vid åarna, något väsande och skramlande. (ds.)

(Definition på ålvaspel)

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ Skrammeldöna
s.

Skrammeldöna

Sladderkäring

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

skrank
s.

skra̲ŋk , -́ad

(t.ex. om altarskranket i kyrkan).

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

skrank

skróŋkan best. sg.

altarskranket

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skrank

skra̲ŋk, m., skr$\overset{1}{\underline{a}}$ŋken,
pl. =, skr$\overset{1}{\underline{a}}$ŋken, skrank
t.ex. vid altaret, vid domstolen.

Ja jiff fr$\overset{1}{a}$m̲ ti skr$\overset{1}{\underline{a}}$ŋken
i̲ tiŋs$\overset{1}{\underline{a}}$len o sk$\overset{2}{u}$le lys t$\overset{1}{\underline{e}}$.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skrap

skråvad best. sg. sb.

stekskorpa på innersidan av t. ex. en gryta som man kokat gröt i.

M. f. 82

Vånstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skrap

skrav n.

sb.

stekskorpa på grötgrytans kanter

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skrapa
s.

skrà̲ba, f. -an -or -orna

(ryktskrapa)

Fränninge.

P. L. 1898. 281 Färs hd.

1. skrapa
sb.

skràba

Jfr ryktskrapa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

1. skrapa
sb.

skràva, -an

apparat att skrapa med, bl. a. ryktskrapa

... an, skràva o c
an, börsta en (rykt)skrapa och en (rykt)-borste

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. *skrapa
sb.

skrå̲va f.

skröplig kvinna

K. f. 71

Sôrde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skrapa

s.

skrà̲ba -an -or -orna

en skrà̲ba te a skrà̲ba vèd̲zana

1948. Vollsjö, Färs hd

skrapa
s.

skr$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$va, f., -n, pl. -vor, -na, skrapa som användes vid husdjurs rykt.

Åsum. Fs.

skr$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ba, Frånninge., Vollsjö.
Brandstad.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skrapa;

skrà̲va, -̀ar, -̀a, -̀ad;

han skrà̲va me en kní̲v;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skrapa
v.

skràba -ar -a -ad.

1954. 4802. Brandstad. Färs hd

skrà̱b/a, -ar, -a, -ad

skrapa

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

2. skrapa

skrà̲bba, =, ˋ-ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

skrapa vb.

skṛɑ̰va ‿ ihop ‿ pǽŋă

skrapa ihop pengār

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. skrapa
vb.

skrà̲vpa, =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Skrapa
v.

skrà̲ba -ar -a -ad

skrà̲ba grỳ̲dan

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

skrapa
v.

skràba -ar -a -ad

1948. Vollsjö. Färs hd

skrà̱va, -ar, -a, -ad, skrapa.
v.

di kωn̲e skrà̱va ihώp̱a pœ́ŋ̱a.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Skrapa
v.

skrà̲ba -a -ad.

På nytt iakttaget
1962 hos m. f. c:a 1925.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

skrapa v.

skr²å̲va (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., 1) skrapa.
da ha skr²å̲vad n²e̲san.
skr²å̲va gr²ydan. - skr²å̲va r¹igdor;
2) med skrapa behandla ett husdjur för smutsens bortlagande. Ja h²åde s¹a̲nen j²å̲rnig o skr²å̲va o r²öjla 'na om m¹å̲rnen.

№ 281.

Åsum Fr.

Färs hd

Per Larsson 1898.

skrapa
v.

skràba

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

skrapnãsa

Skrabenãsa

ett spel med långa pinnar.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

ˣskratepugga;

skràdepuga, -an s.

-or, -na;

el. skràbepuga ;

padda;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Skravall

skravå^{1}l, n., oböjl., afskrap.
Om ~~[illegible]~~ utskottsvaror, varor
af sämre beskaffenhet.

de̱ brå̱^{1}do̱rna e bå̱^{2}ra skravå^{1}l.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× Skravallsplanka

skrav$\overset{1}{\text{å}}$l̲spla̲ŋka, f., -n, pl. -kor, -na, utskotts-, afgallringsplanka.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

*skrave
sb.

skràven best. sg.

underrede på mat.bordet (i dagligstugan)

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

* skravsa
v.

skravsa,

skrapa, t. ex. med foten.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

+ Skre

skre̲ (skre̲r, skr$\overset{2}{\underline{e}}$de, skre̲t, skre̲d, skre̲) tr. plöja (i synnerhet höstplöja).

Åsum - Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

ˣskre, v.

skre/, pr. -r; skrèda, skrat, -d

= höstköra, bearbeta jorden på hösten med åder (plog).

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

+ skre

skre

v- = plöjà

Nr 3340 Lövestad, Färs h

Malte Åberg 1938.

ˣskreda

vb.

skre

plõja

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skrajta v.

skrajta,
skrika.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

× skren
adj.

skre̲n

klen och mager

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

+ skren
adj.

skre̲n

spenslig, klen.

Nr 3340 Vanstad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

skrena;

skrè̱na, -̀ar, -̀a, -̀ad;

streta;

han skrè̱na o fált;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣskrenad, s.

skrènad/, -àn

=höstkörning. se ˣskre, vb

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bengtsson 1944. Exc.

ˣskrening

sb.

skrèning, ‿-en

plöjt fält

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

*skrening
sb.

skrèniŋ

plöjt fält
harva ∽ skrèniŋ, harva plöjt fält vinkelrätt mot fårorne

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skrev
s.b.

skréved best. sg.

vinkeln mellan benen

ja‿ va‿ sár (sårig)

i‿ skréved, Rspr-lån?
jfr strédad i flera Skm. S-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

×skricka

skríʒʒa; pl. -or sb. f.

gammal skröplig kvinna

at‿par‿gamla‿

skríʒʒor ett par gamla

skröpliga kvinnor

Tl. 4. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

* skrickig

adj:
skrìtʒad, =, ` _ a

rickig, som är löst hop-fogad, skranglig (t. ex. om en dålig stol, vagn o. d.).

stǫ́len e. skrìtʒad
stolen är skranglig

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skrift

s.

skrēft s.99

= inskrift

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

skreft en skrift s–

skrift

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

skrift

Se ssningen Kyrkoskrift

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Skrift

i förb. sta skrǿ̱ft

do̱ sta̱ di skrǿ̱ft má, di som
hada fa̰d en wǽjta glýṯ.

Nr 4413. Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947. Exc. gr.

Skrift

skrowt   el. skro̲ft

i utt. stɑ skrówt, stå skrift, undergå kyrkoskrift, ett slags offentlig bestraffning i kyrkan.

dɑ̲́ stɑ di jɑ skrówt ó̲sa, di som hade fɑd en oæjta glut̲.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

skrifta sig;

skrɜ̀wta sä, -ar, -a, -ad v.

stå kyrkoskrift;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skrifta se

skR̥̆ǫ̈²ftasì, —, ˌd

skrifta sig

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

skrifta sig;

skrȝ̀wta sh, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

stå kyrkoskrift̄;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× skriftabad
[?]

skro̊ftaba

" grundlig utskällning "

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

skriftermål

skrìftormau̯l, n.

skrìftormáu̯l de skoḻa va
sǿrdan ìʒ̱an

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

skri̠dʒ. -ad. skri̠dʒ. ˈen. skrik.

han skrí̠dʒ hì̠mla skri̠dʒ.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Skik

skri̱¹dz. n., skri̱¹dzed, pl. =, skri̱¹dzen, skri, skrik.

Lø̱¹sen hæm̱ gæ̱ skri̱dz:⁴dle bre̱¹nor i̱ stå¹ke̱n⁴. Vanstad. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Skrik

skri̲gz, -´ed, pl. =, -´en

tǿ̲sen hum ga̲ skrí̲gz: "de brén̲or i sták̲en."

Vansted.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

skrik

s.

skri̱g

ga̱ skrí̱g pa skrí̱g = skrek flera gånger

3340 Tolånga Färs hd
M. Åberg 1938.

skrika

skrì̱ja. ´-er, skre̱j. skrè̱jad,

(yngre skrì̱ga. ´-er, skre̱g. skrè̱gad),

skrika. Se även skrì̱dza.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Skrika

skri̱gga . ˊor . skre̱gg . skrè̱ggad .

Skrika ; yngre skrì̱ga . -ór . skre̱g .

skrè̱gad .

hum skre̱gg hìm̱la skrí̱gg .

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

skrika

skrì̱ga, skre̱g, skrè̱ged

han har skrè̱ged sa forfǽ̱rlit

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

skrika II

hɷn tɷ̲ ɑ skıe̲g ue váısta

hɷn kɷ̀n̲e

jýs̲as, va dí skıé̲g!

(gammal man, som blev uppvaktad med sång på sin födelsedag.).

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

skrika;

skrì̱dza, -́or, skre̱dz,
skrè̱dzad;

hum̱ vì̱a o skré̱dz;

Röddinge
M 1586:1 ~~Tolånga.~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skrika
v.

i bet. „sjunga högt“:

àl̠a stá̠ di a skré̠g fràm̠e

om klockarna fordom, då de stodo i klockarestolen längst framme.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

skrika,

skrì̱dʒa, -or, skre̱dʒ,
skrè̱dʒəd v.

hu̱n vì̱a o skré̱dʒ,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skrika,

skrì̠gʒa, ´-or, skre̠gʒ,
skrè̠gʒed v.

han và̠ar o skrí̠gʒor,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skrika;

skrì̠ǵza, -or, skre̠ǵz,
skrè̠ǵzed el. skrė̠ǵzed;

-- su de skrí̠ǵzor
i tò̠rmana,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skrika;

skrìd̲za, -´or, skréd̲z,
-`e pl. skrèg̲gad;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skrika

skr$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$dza (skr$\overset{1}{\underline{\text{i}}}$dzor, skr$\underline{\text{e}}dz, skr\overset{2}{\underline{\text{e}}}$dzed, skr$\underline{\text{i}}dz, skr\overset{2}{\underline{\text{i}}}$dzanes) tr., skrika.

k$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$ten j$\overset{2}{\text{å}}\underline{\text{m}}$a o skr$\underline{\text{e}}$dz.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skrika

skrì̲gga, pret. skre̲gg

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

x skrin
adj.

skrin

magen på hullet.

hästen e skrin.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

str^{2}ęga, stręg

skrika

skrika

hun v^{2}ąa å str^{1}ęg

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

skrika;

skrì̱dza, -or, skre̱dz,
skrè̱dzad;

hum̱ vì̱a o skré̱dz
so fà̱rlet;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skicka

ʃ̀eʈʈa, -ar, -a, -ad. skicka.

nar di vil̲e ha bý̲norna te kló̲stor,
so ʃeʈʈa di bó̲d te ó̲lormǻn̲en.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

skicka v.

sjittja (pret.) 'skickade'

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

skrika

skrì̲ga

skrì̲ga hìmla skrì̲g = skrika högt
(av rädsla t.ex.)

3340 Tolånga Färs hd
M. Åberg 1938.

skrika

Pret.

skre̲g

K. f. 72

skre̲g yngre dial. för skre̲gʒ
så enl. N.B. 1932.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

inf. $\overset{2}{\text{skri̲gja}}$ pret. skre̲gj pret. part. $\overset{2}{\text{skre̲gjad}}$ skrika

v.

pres. $\overset{1}{\text{skri̲gjer}}$ imp. skri̲gj!

skri̲gʒa ú̲d, dåligt berykta.

№ 287.

skrika

FÄRS

Frenninge

H. Areskoug 1924

skrika
v.

skrì̱dza, ´or. skre̱dz, skrè̱dzad

... so skré̱dz di pω nom, om
han veḻa kωm̱a íg̱ a trùsta
dom

1948 4439 Vollsjö. Färs ẖḏ

skrika II

hada han ji̲d vá̲r a
skiè̲ggad me desám̲a ----

1950. Vollsjö. Färs hd

skr²i̲dza skre̲dz skr²e̲dzad skrika
skrí̲dzor skri̲dz!

han̲ vr̲²a o skre̲dz

skrika

№ 290.

S²ofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

^{2}skri̱ga skre̱g ^{2}skri̱ged skrika v.
skrí̱gor

dæ̱r va̱ ^{2}glu̱ta di̱ skre̱g

skri̱ga yngre form än skri̱ka.

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. skrika

2 skrika v.

$\overset{2}{\text{skri̱dza}}$ skre̱dz skri̱dzld

skrí̱dzor skri̱dz

skri̱dz poṉ

№ 289. skrika

Sövde H. Areskoug 1925. FÄRS

I skrika

skrì̱dzja, skre̱dz, {skrì̱dzad
{skrì̱dzad

Pres. ´̱or

han ‿ har ‿ stã̰d ‿ ha̱̕r

o ‿ skrì̱dzad o ‿ gà̱lad

han har ståu här och skri-
kit och galit / da ‿ lǿ̱d

K. f. 71 / so ‿ dø̀la̱t, nær ‿ ò̥ta

Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

skrika

da‿skrégz i‿pìvan
det ~~[illegible]~~ ljöd (hördes) så dåligt,
när det inte skrek i vissel-
pipen.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skrin — — ˣskrin adj.

han e so skrinar

№ 287.

mager

Långaröd

FÄRS

H. Areskoug 1924.

× skin
adj.

ski̠n

= mager

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

× Skrin

skri̱n l. skri̱¹nor, m. och f., n. skri̱nt, pl. skri̱²na, skral. ja̱ e̱ skri̱n ti he̱¹lsan, matrö̱¹. di̱d e̱ skri̱n jo̱r a̱lti̱hu̱¹b.

skri̱nt, adv. af föreg., skratt. di je̱ skri̱nt te̱¹ nu̱ sam e̱²la.

Tolånga. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

* skrin
adj.

skri̲n el. skrí̲nor, m. och f.

n. skri̲nt, pl. skri̲na, skral.

jɑ e skrí̲n ti hèlsan, mætrɑ̲́.

did e skri̲n jɑ̲r altihu̲b.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

× skein
adj.

skei̲n, neutr. skei̲nt
mager.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

skri̱n
2
~a

ˣ skrin a.

má̱nen va̱ so ~ o

má̱gor

mager, ut-
märglad

№ 290.

Sövde Färs hd. H. Areskoug 1926.

×skrin;

skri̱n a.

skrì̱na pl.

mager;

há̱stən è̱ fà̱rlit skrí̱n.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

×skrin
adj.

skri̲n

mager. dålig

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

× skrint
adv.

di je skrínt té nú som èla

(= skralt)

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

skriva

skrì̱fa , {skrɛ̱v , {skrɛ̱̀vad
{skre̱v {skrè̱vad

Pres. –́or

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skriva

$\text{skr}\overset{2}{\underline{\text{i}}}\text{va}$ ($\text{skr}\overset{1}{\underline{\text{i}}}\text{vor}$, pl. $\text{skr}\overset{2}{\underline{\text{i}}}\text{va}$, $\text{skr}\underline{\text{o}}\text{v}$, pl. oh konj. $\text{skr}\overset{2}{\underline{\text{o̊}}}\text{ve}$, $\text{skr}\overset{2}{\underline{\text{o̊}}}\text{ved}$, $\text{skr}\overset{2}{\underline{\text{o̊}}}\text{ven}$, $\text{skr}\underline{\text{i}}\text{v}$) tr. oh intr., skrifva.

ja $\text{sk}\overset{2}{\text{ů}}\text{le}$ $\text{skr}\overset{2}{\underline{\text{o̊}}}\text{ved}$ ti'n, $\text{me}\underline{\text{n}}$ $\text{j}\underline{\text{a}}$ $\text{h}\underline{\text{a}}$ sa $\underline{\text{o}}\text{nt}$ $\text{a}\underline{\text{m}}$ $\text{p}\overset{1}{\text{æ}}\text{ŋa}$.

$\text{Fr}\overset{1}{\text{a}}\text{nninge}$. Fs.

Färs hd

№ 281. **Per Larsson 1898.**

×skrin
adj.

skrin ; pl. ‵-a

mager

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skriva vb

skrẹ̆và; ¹–ar, ²–à, ²–an

skrẹv, –, —

skrẹ̆vad, -n, -na

skriva

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

skriva

skrì̱va, skrí̱vor, skrø̱v, skrø̱̀vad

skriva; göra märken

skrì̱va mæ en rì̱va

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) skriva

skrì̱va skrø̱v 1)

skrì̱ved 1)

sí̱n skrǿ̱v‿dḭ̃ i‿tì̱ngan
M. f. 78

1) M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skriva;

skrì̱va, -´or, skro̱v,
skrò̱veð.

di skró̱v me kri̊ð
pu à̱le dò̱rona;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skr$\overset{2}{\text{i̱}}$va skro̱v skr$\overset{2}{\text{o̱}}$vad skriva ve
skrí̱vor skri̱v!

ha̱n ha̱r skr$\overset{2}{\text{o̱}}$vad et
bro̱v ɪdá̱

skriva

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

skr$\overset{2}{\text{i̲}}$va skre̲v skr$\overset{2}{\text{ę̲}}$ved skriva v.

skr$\overset{2}{\text{e̲}}$ved

skr$\overset{1}{\text{i̲}}$vor

han̲ ha̲r skr$\overset{2}{\text{ę̲}}$ved ę̲t

brę̲v.

skriva

FÄRS

№ 289.

Sn
Sövde

H. Areskoug 1925.

skriva

skrì̱va skrè̱ved

...so – han – skola – ìnte

hozad – má o skrè̱ved

... så att han inte skulle

ha hunnit med att skriva

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

skriva

skrì̲p, skre̲v

Pres. ´–or

också i bet. "ruta in torvmassa:"

en stà̲ga me fi̲ra

à̲rma på, dá̲n skré̲v

vi me en stake med

fyra armar på, den rutade

vi in torvjorden med.

Lörde K. J. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

skriva

skrìva

med en (spetsig) trästör dela in på marken utbredd uppblötad torvjord i stycken.

skrìva åltan x)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

x) Se ålta sb.

Sövde Färs hd

skriva

skrì̲va

de skrì̲ves for Làs̲arad, so kal̲ad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

skriva

skrì̱va, skre̱v

N. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skriva

skrì̱va, ´-or. skre̱v, skrè̱vad;

p.p. skrè̱ven, skrè̱vad, skrè̱vna.

de ble skrè̱vad i tjò̱rtjabo̱gen.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Skriva

skrì̱va, skre̱v, skrè̱ved

de va kònstit skrè̱ved

L.H. Västerstad, Frs hd

skriva
v.

där står skrēved s. 99

= där står skrivet

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

skr$\overset{2}{\underline{i}}$va skr$\underline{e}$v

skr$\overset{1}{\underline{i}}$vor

skr$\overset{2}{\underline{i}}$ved
skr$\overset{2}{\underline{e}}$ved
skr$\overset{2}{\underline{i}}$vad
skr$\overset{2}{\underline{e}}$ved
} -skrivar.

skriva

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

skriva
v.

skrì̱va, skre̱v, skrè̱ved

han har skrè̱ved flè̱ra árk

de va lǿ̱jn han hade skrè̱ved
i tì̱dnigen

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

skriva
v.

sup. skre̲vad ó̲p

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

skrì̲varə, -ən, -arə, -arna, skrivare

sekreterare.

fá̲rən va hans skrì̲varə
(näml. bȯumspågens)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Skrivbord

skrivbó̠r -ed

relativt nytt ord & begrepp

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

J. Ingers 1951.

skrivbord

skrivbá̱r , -ed

Relativt nytt ord och begrepp; tidigast känt ss. inventarium i prästgårdar, länsmanskontor, handelskontor m.m.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

skrocka

skr^{2}åka (-ar, -a, -ad, -a, -anes) intr., skrocka, intr. få det läte, som hönor låta höras, då de hafva benägenhet att rufva ägg l. då de ha kycklingar.

Frönninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skrǒ²k̲à, –, -d   skrocka vb

klŭcka (som en ligghöna)

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

skrŏ̊ka, -n, -or ×skrocka s.

ligghöna

FÄRS

№ 285. Lövestad

H. Hallqvist 1924.

²skrōka ~ ²~d skrocka v.

²~r

²hunan ²skrōkar e de
¹sama som ²hunan e
²ligagalen

se exemplet!

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

skrofflor

skróflor pl. tant.
(sjukdom)
(já̲ va‿ fó̲r‿ad jåg
var utē fòr det)

Nr 290. Sövde, Färs hd
K. f. 71 Hugo Areskoug 1958-59.

ˣskrohålla

skrohála f. sb.

skällsord till hållningslös kvinna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skrot

skrot, -´ad

Rspr-lån. S-s.

Det genuina ordet torde vara skraváll.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skrov;

skrɵ̣w̲, – lðs.

o s̱ín kám̲

hela skrɵ̣́w̲lð;

M 1586:1 Röddinge ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

skrov:

skrɵ̣w̠, –́ʟ·ds.

ja sɵ̠ų́ hẹ̠̀la
skrɵ̣́w̠ʟd;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Skrov

skra, n., -d, pl. =, -n,
skrof, benämning på kroppen
hos människor och djur.

br$\overset{2}{å}$navìned g$\overset{2}{å}$zka i skrad.
ha forsl$\overset{1}{å}$r sa i l$\overset{1}{i}$lija skra.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×skrova
sb.

skròufa, –̀an

stẹkskorpa

K. f. 99

Jfr ×gròtskrova

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skrɔ̱a n ˣskrova s.

skrova

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

x skrubb
s.

Skrobb

Skarp tillrättavisning

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

skrubb
sb.

skrɑb̲ oböjl.

bannor

dɛ̰‿fa̰r‿lɛ̰d‿skrɑ́b̲

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Skrubba

skr²åb̲a, f., -a, pl. -b̲or, -na, gråsugga : oniscus.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

skrubba v.

skrὼb̠/a, -ar, -å, -ad

grovkarda

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

ˣskrubbor,

skrùbor, – na s.

möjligen gråsuggor;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

skrubbor;

skrùbor, -na s.
troligen gråsuggor;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣskrubbsultan
adj.

skrobsúltan

mycket hungrig

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×skrubbsylten

skrωbsúlten; pl. adj. — —́na

alldeles utsvulten, förfärligt hungrig

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

x Skruka
v.

skrùga -ar -a -ad

gå framåtböjd och hopsjunken, med huvudet nere mellan axlarna.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
I. Ingers 1959.

× skrukig

adj.

skrùgad

böjd till kroppen

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ skrumma

skr$\overset{2}{\text{ø}}\underline{\text{m}}$a (-ar, -a, -ad) intr., skrymma.

Fr$\overset{4}{\text{å}}$nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

*skrunta

skrùntan best. sb. sg.
ryggen, ryggpartiet

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ skruthårad

skru^{1}thårad l. -or, m. och f., n. -rad, pl. -rade, puckelryggig, sönderbruten af engelska sjukan.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skrue skruv

skruv

dar e en skrue i stølpen

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Skruv

skrau̲, m., skr$\overset{1}{a}$u̲wen,
pl. skr$\overset{2}{a}$u̲wor, -na, skruf.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. **Per Larsson 1898.**

skruv

skrω̠ , ´-en

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skruv

skru̲ ; pl. –̀or

× ta‿ skrú̲ ta skruv ,
få önskad effekt
dí tog‿ jo‿ skrú̲ tislú̲t
det tog ju skruv tillslut

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skruv

skr^{2}ůuw̲a (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., skrufva.

skr^{1}ůuw̲en įl for har̲t skr^{2}ůu-w̲ad. Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skruva
v.

skrùa -a -ad

di kone skrùa dom ódgilda

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

skrù̠a, -ar, -a, -ad, skruva.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Skruva u̲p̲p̲

skru̲wa $\overset{1}{\text{å}}$p (-ar, -a, -ad,
$\overset{1}{\text{å}}$pskru̲wad, -a) tr.,
skrufva upp.

l$\overset{2}{\text{a}}$̲mpan̲ e bor hogt $\overset{1}{\text{å}}$pskru̲wad.
Nar $\overset{1}{\text{a}}$̲lsen, o lin̲baff r$\overset{2}{\text{å}}$k̲lit
skru̲wa $\overset{1}{\text{å}}$p fij$\overset{1}{\text{å}}$̲lor̲na, sa
ska̲r 'ed $\overset{2}{\text{å}}$n̲a iz i̲ l$\overset{1}{\text{i}}$ved.

Östraby. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

× skruvlös

skrù̱alǿ̱s

rubbad hel förståndt.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

skruvlös

skrù̱alǿ̱s

som misstänkes vara inte fullt normal.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

skruvlös

skr$\overset{2}{å}$w̱alø̱s l. -or, m. och f., n. -lø̀st, pl. -lø̱̀sa, kompar. -lø̱̀sare, -lø̱̀sa̱st, eg. skruflös; svagsinnt.

hun va skr$\overset{2}{å}$w̱alø̱̀sare, nar han ko̱m $\overset{1}{\text{de̱n}}$, en nar hun ko̱m $\overset{1}{\text{di̱d}}$.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Skruvlös

skrù̲alǿ̲s.

fjantig, som har en skruv lös.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

×skrå

I uttr. pa‿skrå
på sned, lutande

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skrå
s.

skra̲. -ad, pl. = , ⊥an

1. stackare, utt. för medlidande

2. utt. för kropp.

P.L. 1898.

Brandstad, Fs hd

skrå

skra̲o, skrå̲oed. pl. = skrå̲oen, 1/ stackare, (uttr. af medlidande). Ett gåm̲e̲lt skra̲o; 2/ uttr. för kropp (skrof) där e å̲nte me̲d ti skra̲o. – di̲ slåw̲e på bå̲ra skrå̲oed.

№ 281. Västerstad. Fo

skra Vollsjö Åsum Brandstad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

× skrå

s.

skrau, -´ed

dum och oduglig person.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

skrå v.

skrod pret. part.

1
ja ska ha sæen
skrod

№ 287.

grov-malen

FÄRS

Frenninge

H. Areskoug 1924.

skrå
s.

skra̲, -ed. pl. =, ´-en

1. stackare, uttr. för medlidande

2. uttr. för kropp.

Vollsjö, Brandstad

Nr 281 Färs hd
Per Larsson 1898.

skra̲ d   skrå s.

hon̲ se̲r jo̲ ²n̥te de ~d

stackare

№ 290.

Lõfde   **Fårs hd.** H. Areskoug 1926.

×skrå
sb.

skra̲, -d

stackare

han ‿ e ‿ på ‿ sjǿ̲n, da skrá̲d. Han är på sjön, den stackaren.

N. J. 71.
^{2}Sovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× skrå
s.

skra̲, ´-ed. pl. =, ´-en

1. stackare (uttr. för medlidande)
2. uttr. för kropp.

P. L. 1898. S. Åsum, Färs hd̲

× skrå,

i: po skrau
på skrå

snett över.

Nr 8656 Västerstad . ~~Höks~~ Färs hd

Gunnar Persson 1966

skrå, vi

skrå, skrådde, skrått

då möllaren malde grovt, så bara skrådde han säden.

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ Färs h'd
Gunnar Persson 1966

skr^{2}a̲led ˣskrålig a.

ha̲n e̲ so ~ 2̲ brý̲stad

"rosslig"

№ 290.

S^{2}ofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

× skrånglet

adj.

skràŋled

mager, gänglig.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

ˣskråning

sb.

skrà̲niŋ

gröpad (krossad) säd

da‿ fik‿ bétor fa̲r, da‿ fik‿ skrà̲niŋ o‿ da‿ fik‿ hà̲vra de fingo bättre foder, de fingo grö²pe och de fingo havre. K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× skråning

skrå̀neŋ -en

grópe. grovmalen säd

so strø̀de di lide grone skrå̀neŋ

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Skräning s.

skrà̱neŋ

grovmalen fodersäd

ó̱p me et las̱ skrà̱neŋ dǽ̱r
i skáw̱an ! (Torde avse Fränninge
skog, del av Fränninge by)

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

× skråning

skrà̱u̯neŋ -en

grovmalen fodersäd.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

× Skråning
s.

skrà̲nęŋ, -en

grópe. grovmalen säd.

1006 Vomb. Färs hd. S. Ingers 1945.

ˣskråning

sb.

skrà̲niŋ

gròpad sa²d (anva²nd som foder)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

x skråning s.

skr$\overset{2}{\text{å}}$nngen

ja sk$\overset{2}{\text{å}}$la ha ba
$\overset{1}{\text{e}}$te lid skr$\overset{2}{\text{å}}$nng.

№ 287.

gr$\overset{2}{\text{å}}$ssning

Frenninge

FÅRS
H. Areskoug 1924.

skr$\overset{2}{\underline{å}}$niŋ en

skråning s.

(blandning av) kli
(och mjöl)

№ 290.

Sn
Söfde

Färs hd. H Areskoug 1926.

×skråning

skrà̲niŋ, ` - en sb.

grõpad sãd

de blana i skrà̲niŋ

iblá̲n, so vá̲ de sōdan

go fø̲a De blandade

gröpe ibland, så var

det sådan god föda.

K.-f. 91

Sövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

*skråning

skrà̲niŋ sb.

krossad säd (isht havre)

é̲t‿pa̰r‿nǿ̲va skrà̲niŋ

e̲tt par nävar krossad säd

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×skråning

skrà̱nɪŋ

krossad såd att ge hästarna

dɪ‿ dùsta ma‿ l̰d‿ vá̱n,

o‿ so‿ skrà̱nɪŋ po‿ dɪ́.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×Skråpugga

skra̲p$\overset{1}{o}$ga, f., -n, pl. -gor, -na, padda: rana bufo.

Fr$\overset{n}{ä}$nninge. Fs.

Skra̲p$\overset{1}{o}$go̲rna de se̲ r$\overset{2}{å}$be̲da me̲d o e li̲d st$\overset{2}{a}$re̲ en h$\overset{2}{i}$na.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Skräck

skraff, m., skr$\overset{1}{a}$ffan, utan pl., skr$\breve{a}$ck.

Ja n$\overset{2}{å}$de skr$\overset{1}{a}$ffan i me l$\overset{2}{å}$ge. Fr$\overset{n}{a}$nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Skrăck
s.

skrætj, -an

han sata son skrǽtj i na,
sa hum ble rént stenbét.
(om en präst på husförhöret).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

* skräcklig

skrä̀ffseli

förskräcklig.

de e skrå̀ttjelit ha de e kalt i da, ja e fåri å tava ånnen.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd
Carl Lindeblad 1878.

skrãda v.

skre̲

intr. skré̲r ènte ó̲ren =
vågen inte orden.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

skräddare

skrı̀d̲ara m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

skrȁddare

Åv. skrȁd̲ar|a, ̀– -en

hý̲j! sa‿ skrȁd̲aran,

sí̲n frǿ̲s‿ han. (talesȁtt)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skräddare;

skrę̀d̲arſe, – en s.
–, – na;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

skräddare

skràd̲ara m.; pl. =
skràd̲ara o skomá̲-
gare da sá̲d ja po
stàl̲an skräddare och sko-
makare de sattes ju på
gårdarna (och arbetade)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skräddare

skrèd̲are, -ren. -are. -arna.

skräddare.

pær skrèd̲are „Per skräddare",

en skräddare i Vombs by. ant. 1927.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

skri$\overset{2}{\underline{d}}$ara

skrăddarr

skrăddare

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

skräddare

skr$\overset{2}{\text{i}}$d̲are, m., -n, pl. =, -r̲na, skr$\overset{\varepsilon}{\text{å}}$ddare.

Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

skräddaredag

skrä̀d̲aredå̲ , pl. =

kallas mörka och mulna dagar då man har tänt hela dagen; det hade näml. byskräddaren då han satt och sydde i bondstugorna.

Vollsjö

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

× skråftet

skröfted

hostig och snuvig

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

skraḻ len

skrãll s.

åskskr$\overset{e}{a}$ll

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

skrámma v.

skrámma

“å skolle skrámma'n ...”

S. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Skrämma

skr$\overset{2}{\mathring{e}}$m̲a (skr$\overset{1}{\mathring{e}}$m̲or, skr$\overset{2}{\mathring{e}}$m̲de, skrem̲t, skrem̲d, skrem̲) tr., skr$\breve{a}$mma.

K$\overset{2}{\text{å}}$t̲ab$\grave{e}$l̲an han̲ skr$\overset{1}{\mathring{e}}$m̲or dam̲ $\overset{1}{a}$s̲e.

Vollsjö Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skrä̃mma

skràmpa, skràmde, skramt

Pres. sg. –́or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˣskrãmmelig
adj.

skràmeli

obehaglig till utseendet,

han sa skràmeli úd

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

skrämmeskote

skrä̀m̲eskȯd̲

Kvantitet i senare led!

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

skrämskott

skràmeskúd n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× skränkt

skræŋ̣kt, -a

sned (om hjul)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

skräp
s.

skrœ̠p, ´ad

inlånat

mœ̀ịnɛzən di kan ènta ta̠
nœ̠d skrœ̠́p ma dom (med sig)

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

Skräpp

skrap, n., skråped,
utan pl., skryt.

Ja gidor i skrap.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ skräppa
s.

pl. skræ̱̀por

växtn. (vilket?)

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Skräppa

skr$\overset{2}{\text{å}}$pa (skr$\overset{1}{\text{å}}$por, pl.
skr$\overset{2}{\text{å}}$pa, skr$\overset{2}{\text{å}}$pte, skrept,
skrapt, blott i n., skrap)
intr., skryta.

ha skr$\overset{2}{\text{å}}$pen i mu?

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Skräppa

skr$\overset{2}{\text{e̊}}$pa, f., -n, pl. -por, -pa, rumex acetosella.

Vollsjö. Fs.

d$\overset{2}{\text{i}}$s̲e s$\overset{2}{\text{ẙ}}$rorna e pres$\overset{1}{\text{i̲}}$s som̲ de v$\overset{2}{\text{å}}$r̲e skr$\overset{2}{\text{e̊}}$por.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

1. skräppa
sb.

skràpor pl.

kardborre och möjl. snarlika arter

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skråppa
v.

skrèp̲a
–
skyt̄a.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

*skräppa

vb.

skràppa, skrèpta, skrept

Pres. ´–or

skryta, skrävla

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

2 ˣskrăppa

skrä̀p̲|pa, skrä̀pta, skrept

Pres. sg. –́or

skryta, skrăvla

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skräppa
v.

skrèpa, skrèpte, skrept

di skrèpte sa brá.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

skrǟppa

vb.

skrä̀ppa, skrä̀pta, skräpt

Pres. ´or

skryta, skrāla

... ti‿ o‿ skrä̀ppa ‿ ma

till att skryta m̄ed

K. f. 77

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1. skrä̃ppa

sb.

skrä̀por pl.

ett slags växt med mycket stora blad, trol. Lappa ell. Tussilago

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. skrãppa

skràppa, skràpta$^{\text{vb.}}$

Pres. –´or

skrytã, skrãvla

skràpa – ma skrytã med.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

skrĕ^{2}por na skrẵppa s.

skrẵppor

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

skråppa, v.

skräppa, skräppte, skräppt
skryta, skröt, skrutit

Nr 8656 Västerstad. Färs ~~Höks~~ hd
Gunnar Persson 1966

skråppeblad

skrāppeblɑ

syrvǟxt

Nr 8656 Västerstad Färs h'd
Gunnar Persson 1965

Skräppskit

skrăppsid, m., -en, pl. -a, -na, epitet på en skrytare.

di ha altid vad en skrăpp-sid.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skr$\overset{2}{ǫ}$vla ~ ~ d

$\overset{\overset{-}{2}}{\sim}$ r

2skrãvla v.

skrãvla

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

skR̥̆ŏ̲wlà, —, -d skrăvla v.

skryta

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× skrăvlebytta

skrø̱̀vlebuit̠a

skrăvlan

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

skrö²fsa v.

skrœ̰̀fsa gå med trätofflor så att de slapar i marken

Nr 23133 Göran Hallberg 1983
Västerstads sn, Färs hd, Skåne

+ skro̊nta
s.

best. f. skro̊ntan

kroppen, kroppskyddan

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

+ skrȯnta, s.

skrȫnta

så kallade man kroppen.

du faur po skrȫntan om du
inte gör de.

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ h'd

Gunnar Persson 1966

skröplig

skri²gbali l. -lijor, m. och f., n. -lit, pl. -lija, komp. -lijare, -lijast, skröplig.

Den gå²mle e i²nte skri²gbe-lijare än han går å²pe.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

skr$\overset{å}{ö}$plig

skrɛ̰̀bli
(till hålsan)

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

skröplighet

skrø̲²pli̲hè̲d, m., -en, pl. -or, -na, skröplighet.

dær e må²za skrø̲²pli̲hè̲dor o følja me¹ å²lo̲rdå̲men. Frä⁴nninge. Fs.

Förleden repr. pår. l.l-s.

Jfr adj. skrø̲bali ent. P.L.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.